

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 47
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА
ВРЪЗКА НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 13 ДЕКЕМВРИ 2022 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Галина Захарова – председател на
Върховния касационен съд, и Георги Чолаков – председател на
Върховния административен съд

ОТСЪСТВАЩИ Няма

На заседанието присъства Тихомир Димитров – главен
секретар на Висшия съдебен съвет

Откриване на заседанието – 09.35 ч.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добро утро, колеги! Откривам
заседанието на Съдийската колегия.

Постъпили са предложения за включване на
допълнителни точки в дневния ред от Комисията по атестирането и
конкурсите и от Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие
с ИВСС“.

От името на Комисията по атестирането и конкурсите,
господин Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви! Добро утро на
всички.

Предложенията за допълнителни точки от името на КАК.
Едната е за откриване на процедура за избор на административни

ръководители, а втората и третата са предложения за повишаване на място в по-горен ранг на магистрати. Вече стана традиция да приемаме за разглеждане такива точки, тъй като те са бързоликвидни. Моля да ги приемем и този път и да ги разгледаме като извънредни точки.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, съображения?

Господин Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: От името на Комисия „Съдебна администрация“ правя предложение точка 17, която е точката на Комисия „Съдебна администрация“, да бъде отложена предвид липсата на спешност и предвид на това, че Съдийската колегия има да извърши много по-важни неща до края на годината, и най-вече предвид точка 11 – това съкращаване и разкриване на съдийски щатове означава местене на администрация и ще трябва Комисия „Съдебна администрация“ по-подробно да огледа нещата и да Ви предложи точката.

Благодаря!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да. И Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“, ако може.

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добро утро!

От името на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ към Висшия съдебен съвет правя предложение да включим като допълнителна точка в дневния ред разглеждането на Определение по адм. дело № 3318/2022 г. на Върховния административен съд, което е свързано с предложение за образуване на дисциплинарно производство. В конкретния случай през известен период от време е имало спиране на

сроковете по чл. 310, ал. 1 от Закона за съдебната власт, но предвид предстоящия сравнително дълъг период от време, през който Съдийската колегия няма да заседава, съществува потенциална опасност за изтичане през този период от време и евентуално последващ на тези срокове, поради което комисията прави предложение за включване на тази точка като допълнителна в днешния дневен ред.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, г-жо Дишева!

Има ли желаещи за изказване? Не виждам. Тогава предлагам да гласуваме анблок предложенията на Комисията по атестирането и конкурсите, Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ и предложението на господин Новански за отлагане на точка 17 от дневния ред.

Който е „за“, моля да гласува!

11 гласа „за“. Всички сме „за“. Приемат се предложенията.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ОТЛАГА точка 17 от дневния ред.

II. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

19. Проект на решение за откриване на процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

20. Проект на решение по предложение от административния ръководител – председател на Софийския районен съд за повишаване на Филип Илчев Савов – съдия в Софийския районен съд, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

21. Проект на решение по предложение от Димо Георгиев Колев – съдия в Окръжен съд – Велико Търново, с ранг „съдия в АС“, за повишаване на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

22. Определение № 10260 от 14.11.2022 г. на Върховния административен съд, VI отделение, по адм. дело № 3318/2022 г., с което отменя решение по т. 8 от Протокол № 12/22.03.2022 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

Внася: Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По точка 1 от дневния ред, заповядайте, господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви!

Точка 1 от настоящия дневен ред е процедура по избор за административен ръководител на Районен съд-Кюстендил. Един кандидат, Чавдар Тодоров – съдия в същия орган на съдебната власт. Положително становище за професионалните му качества от

Комисията по атестирането и конкурсите. Положително становище за етичните му качества от Комисията по професионална етика. Редовно е уведомен за днес кандидатът. Ако е отвън, следва да предприемем действия по изслушването му и продължаване на процедурата.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря! Да поканим кандидата.

(Чавдар Тодоров влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, съдия Тодоров!

Имате възможност в рамките до 20 минути да акцентирате върху основните положения в концепцията Ви.

Заповядайте, имате думата.

ЧАВДАР ТОДОРОВ: Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, ще започна представянето си с леки акценти от автобиографията, които не са описани в нея.

Казвам се Чавдар Тодоров. Работя в Кюстендилския районен съд от 2006 г. През 2003 г. спечелих конкурс за младши съдия. Мисля, че това беше първият централизиран конкурс, който се проведе в този формат. В Окръжен съд-Кюстендил работих до 2006 г., след което и към настоящия момент работя в Районен съд-Кюстендил. За периода 2006 г.-2008 г. разглеждах наказателни дела, след което изцяло и само граждански дела.

Бих искал да посоча също така за себе си, че съм роден в Кюстендил, но не съм израснал в Кюстендил. Участието ми в този конкурс не беше насочено към Окръжен съд-Кюстендил. Там се класирах по второ желание. За период от около пет години пътувах

всеки ден София-Кюстендил, след което със семейството си се установих в Кюстендил и мога да кажа, че вече съм местен.

Като мотив да участвам в този конкурс е фактът, че съм разглеждал и наказателни, и граждански дела и мисля, че съм добре запознат със спецификите и особеностите на тези дела в рамките на Районен съд-Кюстендил. Друг основен и немаловажен мотив е изключителното доверие, което ми оказаха колегите от Районен съд-Кюстендил, като издигнаха кандидатурата ми – доверие, което ме амбицира да се опитам да удовлетворя и да запазя това, което се постигна до момента. Искам да посоча, че категоричното ми мнение е, че Районен съд-Кюстендил е една добре работеща структура на съдебната власт.

От години традиционно в рамките на този съд са налице изключително добри колегиални отношения както между магистратите, така и в отношенията между магистратите и служителите. Всички въпроси се решават в рамките на диалог и разумен конфликт. Конфликтни ситуации, доколкото е имало през периода, в който съм работил, винаги са се решавали в рамките на провеждани изрично насрочени или импровизирани общи събрания.

На следващо място. Районен съд-Кюстендил се намира на ул. „Гороцветна“ № 31, където се помещава Съдебната палата в гр. Кюстендил. След като Районна прокуратура и Окръжна прокуратура напуснаха сградата, в момента Районен съд-Кюстендил заема и ползва първи, партерен етаж, втори етаж от съдебната сграда, както и целия 6-ти етаж, на който са разположени съдийските кабинети. За всеки съдия има отделен и самостоятелен кабинет, изцяло оборудван с компютърни конфигурации. Условията за работа са повече от добри.

Основният проблем на нашия съд, откакто работя в него (от 2006 г.), винаги е била кадровата обезпеченост. Не си спомням през този период да е работил с пълен щатен състав. Към момента, доколкото знаете, щатната численост е 10 съдии – едно място за административен ръководител, едно за заместник-административен ръководител и 8 места за съдии. Към момента, след последните конкурси и колегите, които спечелиха конкурси за повишаване в други съдилища – Окръжен съд-Кюстендил и Административен съд-Кюстендил, са заети 6 щатни бройки, като от тези шест една колежка е в дългосрочен отпуск за отглеждане на дете. Реално към момента работим 5 човека.

Смятам, че основната задача на един бъдещ административен ръководител, а и моята, ако ми гласувате доверие, ще бъде насочена на първо място към запазване на добрия трудов климат в рамките на Районния съд при изключително редуцирания числен състав на съдиите. Винаги съм бил компромисен. Никога не съм бил властолюбив, не съм обичал да взимам еднолични решения, освен когато се налага, а дори и да взимам такива, те винаги са били след обсъждане, проучване. Такава възможност като административен ръководител не съм имал досега – говоря от позицията си на съдия. Винаги съм изслушвал страните, винаги съм се опитвал да удовлетвори исканията на страните по делата. Никога не съм бил в конфликт с колеги адвокати или със съдебни служители. Мисля, че именно това мотивира колегите ми да издигнат кандидатурата ми.

Намаленият съдийски състав, в който работим от години, неминуемо оказва изключително силно влияние върху натовареността. Тази натовареност, въпреки положените усилия, неминуемо пък от своя страна оказва влияние и върху срочност и

качество на правосъдие, които би трябвало да са основна цел за всеки съд в рамките на съдебната система на Република България.

Ако погледнете статистическата карта, действителната натовареност за 2021 г. е над 55 мисля, че бяха дела спрямо разглежданите и над 50 спрямо приключилите. За 2022 г., първото полугодие, цифрата е долу-горе същата, като към разглежданите дела цифрата е 60 цяло и нещо, а спрямо приключилите – 50 цяло и нещо. Действително за периода 2020 г. – 2021 г. са налице завишен брой висящи дела към края на периода – четиристотин осемдесет и няколко мисля, че беше цифрата, но в тази цифра са включени и, ако не ме лъже паметта, малко над 120, може би 124 броя дела на Гранична полиция, които бяха спрени по преюдициално запитване, които дела към настоящия момент, до началото на съдебната ваканция за 2022 г., вече са решени със съдебен акт по същество и почти всички са изпратени за разглеждане от Окръжен съд-Кюстендил.

Като цели за един успешен управленски мандат това, което съм очертал, е повишаване срочността на правосъдие, повишаване качеството на правосъдие. Относно тези цели смятам, че нашият съд се справя изключително добре. Актовете и заседанията са в срок. Резултатите от обжалване мисля, че са много добри.

През тази година беше извършена планова проверка от Инспектората към Висшия съдебен съвет както по отношение на гражданските отделения, така и по отношение на наказателните. За наказателните отделения актът от проверката все още не е излязъл, но за гражданските отделения резултатите от проверката са налице. И мнението ми е, че тази проверка констатира добри резултати на работа въпреки намаления ни числен състав. Дадени

са препоръки в акта, за които препоръки се работи. Първата част е изготвяне на проектодоклади със съдържание по чл. 149 ГПК. Позволявам си на това да обърна внимание, защото тази препоръка считам, че е отправена директно към мен. Самият аз още от 2008 г., с влизането в сила на този ГПК, разглеждайки дела, си утвърдих като начин на работа да изготвям директно доклади в съдебно заседание с необходимото по закон съдържание, като изготвянето на проектодоклад е само възможност, предвидена в ГПК. Съдебната практика го утвърди като изискване за срочност и качество на съдебния акт по същество на спора. Но без да се оправдавам и без да Ви вкарвам в излишни подробности, ако погледнете подробно акта от проверката в частта, касаеща моята работа, не са налице констатации за забавяне на дела, за отменен ход по същество на делото или за просрочване разглеждането на делото и постановяването на съдебен акт.

По отношение на препоръката за мотивиране на отводите. Може би да, може би нашият съд търпи известни укори в частта отводи. Утвърди се през последните години практика да се отвеждаме по делата на кюстендилските адвокати и делата, които се водят срещу кмета на община Кюстендил, свързани със сметището в с. Радловци. Там всички се отвеждаме с мотиви познанства и приятелски отношения. Живеем и работим в малък град с изключително свито население. По последни статистически данни може би в рамките на гр. Кюстендил живеят около 30 000 човека. Нормално е през периодите на работа да се запознаваш с много хора, да работиш с тях, да извършваш най-различни дейности, като това познанство неминуемо е известно и на останалите граждани на гр. Кюстендил, при което с цел избягване на съмнения за някаква форма на предубеденост на

съдията аз считам, че е нормално същият да се отведе от разглеждането на това дело. Може би действително трябва да се мотивират отводите малко по-подробно, за да се разясни в акта какви са смисълът и целта съответният съдия-докладчик да се отведе от разглеждането на това дело.

Ще наблегна отново на това, че основната цел на административния ръководител е да подсигури, да се опита да подсигури и да съдейства за продължаване на традиционно добрата работна обстановка сред магистратите и съдебните служители при изключително свития съдийски състав в момента. Всички ние сме едно малко общество. Всяка сутрин под формата на неформални срещи се събираме, обсъждаме възникналите проблеми и належащи такива, изключително динамичната практика на ВКС в частта „граждански дела“, което способства както за доброто функциониране на съда, и за спокойната работа на всеки магистрат.

Целите, които съм си поставил, считам, че изцяло ще бъдат постигнати, при гарантиране на нормалното и спокойно функциониране както на съдийския състав, така и на служителите. През годините в нашия съд се утвърди принципът за екипна работа. Всеки съдия работи с конкретен съдебен секретар и с конкретен деловодител. Утвърди се принципът, че всеки разглежда конкретния вид дела – така наречената специализация, което функционира успешно, въпреки че в рамките на малък районен съд като Кюстендил например гражданските съдии разглеждаме всякакъв вид дела, което допълнително затруднява работата, но към момента се справяме и мисля, че съдът ни работи добре. Дежурства се взимат по седмици, графикът се съгласува след общи събрания. Нямаме никакви проблеми, противоречия и конфликти, свързани с това. Графикът се съгласува предварително поне един

месец напред. На всеки от нас е осигурена възможност, когато реши, да ползва части от отпуската си или да заеме други ангажименти, или да запълни седмицата си. Със зали съдът ни е обезпечен. Всеки от нас заседава два пъти седмично. Мисля, че нашият съд е изключително безпроблемен и добре работещ орган.

И още веднъж искам да заявя, че това е и основната цел на един бъдещ административен ръководител – да се опита, и аз лично правя такава заявка пред вас, да се опитам да осигуря спокойна, добра работна атмосфера, каквато е имало и досега към настоящия момент. По възможност би могло и да се надгражда нещо, но към момента всичко работи много добре.

Благодаря Ви, колеги, за вниманието! От мен е това. Ако имате въпроси, ще се опитам да Ви отговоря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, съдия Тодоров!

Колеги, въпроси?

Госпожо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз имам един въпрос към колегата във връзка с това, което сте отразил в концепцията, което сте споделил по време на Вашето изслушване и днес в нашето заседание за проблеми с кадровата обезпеченост на съда. Ако Ви се гласува доверие и бъдете избран за административен ръководител, какво считате, че трябва да предприеме като действия и да направи един административен ръководител за подобни ситуации, когато не може да бъде обезпечен кадрово съдът? И считате ли, че конкурсите за първоначално назначаване са по-удачна форма за обезпечаване на кадровия състав на съда от тези за младши съдии? Тъй като сте споделил, че според Вас един конкурс за първоначално назначаване би могъл да реши проблемите на Районен съд-Кюстендил.

ЧАВДАР ТОДОРОВ: Категоричното ми становище е, че ролята и функцията на един административен ръководител в подобна ситуация е това, което е направено и към момента от страна на изпълняващия функциите и подкрепено от административния ръководител на Окръжен съд-Кюстендил – по възможност по най-бърз начин да се обявят местата, висящите, на външен конкурс. Това е начинът за запълване на тези бройки. Доколкото знам (ако знам), подадено е искане пред Вас за обявяване на тези места на конкурси – две за външен конкурс и едно за конкурс чрез преместване. Младши съдия при тази липса на съдии в Кюстендилския районен съд и доколкото... (Не довършва.) Когато аз работих като младши съдия, в Окръжен съд-Кюстендил мястото за младши съдия беше едно, впоследствие не съм сигурен дали не ги увеличиха на две бройки. По този начин и с тези места това категорично не може да запълни местата за нашия съд, още повече че в района на Кюстендилския окръжен съд попада и Районен съд-Дупница. Мисля, че конкурсът за външно назначаване в пълна степен ще ни гарантира.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви!

ЧАВДАР ТОДОРОВ: Благодаря Ви и аз.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, други въпроси към съдия Тодоров?

Госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Здравейте, съдия Тодоров!

Аз имам два въпроса към Вас. Във Вашето изложение очертахте като проблем в работата на Районен съд-Кюстендил обстоятелството, че има констатирани повече отводи в сравнение с други органи на съдебната власт – констатация, която е направил и Инспекторатът при извършена от него проверка. Вие обяснихте

какви са причините за това. Аз искам да Ви попитам, когато един съдия от съда си прави отвод, защото е в близки отношения с адвокат, къде отива делото – при друг съдия от съда, или пък всички останали си правят отвод по някаква причина, защото не вярвам всички да сте в еднакви отношения с всички адвокати в района на Кюстендилския районен съд. Въпросът ми е всъщност какво става, след като един от Вас си направи отвод заради близки отношения с адвокат.

И вторият ми въпрос в тази връзка. Какво считате, че бихте могъл да предприемете тези отводи да се намалят и достатъчно ли е само те да бъдат по-добре мотивирани? Защото на практика да, отводът ще бъде добре мотивиран, но той ще бъде отвод, т.е. делото няма да може да започне да се разглежда от съответния съдия, на когото е разпределено. Тоест, идеята е бройката на отводите като цяло да бъде намалена, а не тя да бъде запазена, като те се мотивират по-добре.

И другият ми въпрос. Как работи съдът с ЕИСС? Свикнахте ли вече с програмата, влязохте ли в нейните детайли? Какво е положението в тази насока?

ЧАВДАР ТОДОРОВ: Благодаря Ви за въпроса.

Отговорът бих желал да го започна по следния начин. Не знам дали ме разбрахте правилно, като казах, че се отвеждаме по дела срещу определени адвокати. Говоря за ситуация, в която страна по делото е адвокатът, не когато е представител на страна. Има една поредица дела наказателни, които се водят срещу адвокати кюстендилски. По тези дела се отвеждаме. Близки отношения с адвокат в рамките на малък град – всички ние сме колеги, всеки от нас е в някакви отношения с адвоката – поне се виждаме, от време на време прием кафе. По тези дела не се

отвеждаме. Отвеждаме се масово по дела, по които страна, подсъдим е адвокат, или когато самият той е ищец. По тези дела се отвеждаме. Все пак всеки ден се виждаме с тези хора, работим заедно. Самият аз в началото на кариерата си, когато гледах наказателни дела, не присъда, решение по чл. 78а срещу колега адвокат, не се чувствах комфортно и това промени отношенията ми с този човек. Така че лично за мен не можем да търпим упреци в тази насока, след като всеки ден се виждаме, всеки ден работим заедно.

Да се намалят отводите. Не мисля, че административният ръководител има правомощие да се намесва в суверенната и субективна преценка на съответния съдия. Ако съдията се чувства предубеден по някакъв начин, негово право, възможност, а и задължение е да се отведе от разглеждането на делото, ако се счита предубеден по някакъв начин. Преценката на следващия съдия, дали той ще се почувства предубеден от близостта на първия докладчик със страната по делото, вече би следвало да се преценява по-сериозно и да се мотивира по-сериозно. Но не мисля, че административният ръководител може да се намесва в преценката на съдията дали да разгледа делото или да се отведе от разглеждането му.

Мисля, че това са отговорите ми на първата част въпроси.

С ЕИСС в нашия съд служители и съдии свикнахме да работим, въпреки неудобствата, свързани с тази програма и въпреки негативното отношение към този програмен продукт. Както съм написал и в отговорите си към БИПИ, категоричното ми становище е, че това е крачка в бъдещето – към електронно правосъдие, към достъпност до правосъдие, към всички тези неща,

които в последните години са цел пред съдебната система. Искрено се надявам този програмен продукт да продължи да се развива и да се усъвършенства с цел облекчаване на работата с него, като единствената тежба към момента са множеството стъпки, които се правят при регистриране, постановяване на определени актове, не на определени – на всички актове на съда.

Благодаря Ви! Мисля, че с това отговорих на въпросите Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, въпроси?

Госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: И аз благодаря за отговорите и за даденото разяснение във връзка с отводите. От своя страна искам да кажа, че моята идея не е била административният ръководител да се намесва във вътрешното убеждение на съдията по отношение на това дали той може обективно и безпристрастно да разгледа даден спор, но има организационни мерки, които той би могъл да предприеме – най-малкото на едно общо събрание да извади този проблем на преден план, да го подложи на обсъждане и да призове колегите да не правят необосновани отводи. Това може да направи според мен административният ръководител. Е, и всичко останало, което неговите административен опит и въображение му подсказват. Но не става въпрос за намеса във вътрешното убеждение.

Това пък исках аз да внеса като яснота във връзка с въпроса, който Ви зададох. Иначе благодаря за отговорите.

ЧАВДАР ТОДОРОВ: Този въпрос с отводите сме го поставяли многократно на общи събрания както във връзка с препоръките при проверката от страна на Инспектората, така и с, как да го нарека(?), апела на г-н Лозан Панов, докато беше председател на Върховния касационен съд, да избягваме, да

ограничим и дори да премахнем самоотводите, да се отвеждаме само по искане на страните. Обсъждали сме го многократно този проблем. Не мисля, че нещо повече от това може да се направи по въпроса. Регистрират се отводите, следим ги, всеки от нас ги следи. Ние сме малък съд – 5 човека реално работим, и когато един колега се отведе, естествено на другите не им става приятно, защото делото се преразпределя и отива при следващия. И всеки проверява и гледа, и веднага инициира събиране неформално – казах Ви, всяка сутрин на кафе се събираме, обсъждаме ги тези проблеми. Не мисля, че имаме проблем с това.

Благодаря!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, други въпроси към съдия Тодоров? Не виждам.

Благодаря Ви! Моля да изчакате отвън.

(Чавдар Тодоров излиза от залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Можем да пристъпим към дебата във връзка с кандидатурата на съдия Тодоров за административен ръководител на Районен съд-Кюстендил. Кой желае да се изкаже?

Госпожо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз ще подкрепя кандидатурата на съдия Чавдар Тодоров за председател на Районен съд-Кюстендил.

Материалите, които са приложени към точка 1 – за неговия стаж в съдебната система, за атестационната оценка и етичното становище за колегата, обосновават категорично заключение, че той отговаря на законовите изисквания за длъжността, за която кандидатства. Колегата е в системата от 2004 г. Започнал е кариерата си като младши съдия, а от 2006 г. е

съдия в Районен съд-Кюстендил. С много добра атестационна оценка и със заключение на Етичната комисия за притежавани нравствени качества.

Няма сигнали, няма жалби срещу колегата, които да са предпоставили образуване на дисциплинарни и други производства от наказателен характер. И освен това колегата е номинация на Общото събрание. Искам да кажа, че аз съм впечатлена от изказванията на всички присъстващи на това събрание съдии от Районен съд-Кюстендил, които са убедителни, че с дейността си колегата е показал високо качество на правораздаване и професионализъм, изключително толерантен, изключително колегиален и отговорен, с демонстрирани умения за работа в екип. Според колегите от Районен съд-Кюстендил той най-добре би се справил с предизвикателството да бъде председател на Районен съд-Кюстендил и да бъде натоварен с функциите на административен ръководител.

Аз се доверявам на преценката на колегите от Районен съд-Кюстендил и убедено ще гласувам в подкрепа на колегата Тодоров.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, г-жо Пашкунова!

Други колеги?

Госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, и аз ще подкрепя кандидатурата на съдия Тодоров.

Искам да споделя моето задоволство, че колегите от Районен съд-Кюстендил са се обединили около неговата кандидатура. Както вече се спомена, тя е издигната от Общото събрание на съдиите в Районен съд-Кюстендил. Подкрепят го

колегите, което предполага, че там ще се запази добрата атмосфера, която е установена в работата на този съд. И евентуално колегата, който по принцип няма административен опит, ще бъде подпомаган както от досегашния административен ръководител, така и от останалите колеги, които работят в този съд.

Освен че отговаря на формалните изисквания, регламентирани в разпоредбата на чл. 169, ал. 1 от Закона за съдебната власт, бих подчертала отново това, че колегата Тодоров се е развил като съдия изцяло в района на Кюстендилския окръжен съд, съответно Кюстендилския районен съд. Това му помага да познава много добре колегите, да познава начина на работата в съда, съответно проблеми там и каквито се появяват в хода на работата на съда.

С казаното и в отговор на поставените от мен въпроси, аз мога да си направя извод, че колегата наред с всичко друго има и собствено виждане във връзка с едни или други въпроси, които касаят работата на Районен съд-Кюстендил, и притежава качеството да отстоява своето мнение по един или друг въпрос.

С оглед на това аз ще подкрепя неговата кандидатура.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря!

Други колеги? Не виждам други желаещи да вземат думата. Аз ще се възползвам от възможността да сторя това.

Колеги, аз безрезервно ще подкрепя кандидатурата на съдия Тодоров за административен ръководител на Районния съд в Кюстендил. Типът административен ръководител, който той олицетворява, е много близък до моето разбиране за административен ръководител на съдебен орган – като пръв между равни. Колеги, от безспорно значение е единодушието на колегите от Районния съд в Кюстендил, които са се възползвали от най-

силната помоему форма за утвърждаване на своя глас в самоуправлението, а именно чрез издигане на единодушна кандидатура за техен административен ръководител, на която няма какво да бъде противопоставено.

Наред с всички положителни качества, които изтъкнаха госпожа Пашкунова и г-жа Керелска, и които аз споделям и няма да повтарям, отново ще наблегна само и единствено върху твърдото си убеждение, че Районният съд в Кюстендил ще продължи да бъде отлично организиран орган на съдебната власт, именно защото всички съдии в него единодушно подкрепят своя ръководител.

Предлагам да пристъпим към гласуване на кандидатурата на съдия Тодоров.

Който е „за“ неговия избор на длъжността „административен ръководител – председател“ на Районен съд-Кюстендил, моля да гласува!

Единодушно с 12 гласа „за“ се избира съдия Тодоров за председател на Районен съд-Кюстендил.

1. ОТНОСНО: Избор на административен ръководител – председател на Районен съд – Кюстендил

Кандидат:

- Чавдар Андреев Тодоров – съдия в Районен съд-Кюстендил, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 43/08.12.2020 г., комплексна оценка „Много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

След проведеното гласуване с вдигане на ръка и при обявения резултат: 12 гласа „за“ и 0 гласа „против“, на основание

чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА** Чавдар Андреев Тодоров – съдия в Районен съд-Кюстендил, на **длъжността „административен ръководител – председател“** на Районен съд-Кюстендил, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да поканим съдия Тодоров.
(Чавдар Тодоров влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Съдия Тодоров, поздравявам Ви. Единодушно сте избран за административен ръководител на Районен съд-Кюстендил. Желая Ви успех!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Успех, колега! И хубави празници Ви пожелавам.

ЧАВДАР ТОДОРОВ: Благодаря Ви!
(Чавдар Тодоров напуска залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков, имате думата.
ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря!

Точка 2 от днешния дневен ред е провеждане на избор за назначаване на длъжността „председател“ на Районен съд-Поморие. Един кандидат участва – Димитър Маринов Димитров, който е съдия в същия орган на съдебната власт. С положително становище за професионалните качества от КАК и положително

становище от Комисията по професионална етика за притежаваните етични качества на този кандидат.

Редовно е уведомен и следва да бъде изслушан в днешното заседание на Съдийската колегия.

Благодаря!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Моля да поканите съдия Димитров.
(Димитър Димитров влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, колега Димитров!

Имате възможност в рамките до 20 минути да маркирате пред нас основните положения от Вашата концепция и изобщо всичко, което бихте желал да споделите с нас.

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ: Добър ден, уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет!

Както Ви е известно, казвам се Димитър Димитров и съм кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Районен съд-Поморие, в който съд работя от 17 години.

Мотивацията ми за заемане на длъжността е единствено и само да запазя, и надявам се да е във възможностите ми, да доразвия много добрата организация на работа в съда и създадения чудесен колектив. Едно от първоначалните предизвикателства ще е осигуряване на приемственост между състава на съдебните служители, тъй като голяма част от служителите напускат работа поради придобит стаж и пенсиониране на същите. Попълването на състава с нови служители е предизвикателство, тъй като, от една страна, е трудно да се намерят мотивирани хора. Известно е, че за съжаление заплатите на съдебните служители не са от най-високите. И на следващо

място, дори и да се намерят такива хора, те трябва да бъдат обучени, тъй като длъжността на съдебния служител изисква много специфични познания и отговорности.

Съдът е малък – трима съдии и 11 съдебни служители. Щатът е напълно зает. Както казах, организацията на работа е много добра. Материално-техническите условия също са добри, макар че съдът е разположен в сграда, която по естеството си не е подходяща за правораздавателна дейност – представлява жилищна сграда. Заемаме само част от нея, на първия етаж са разположени заведения за хранене, има своите недостатъци. В гр. Поморие има отреден поземлен имот за Съдебна палата. Имаше изготвен и един проект за такава, задоволяваща нуждите както на съда, така и на прокуратурата.

Посочил съм в концепцията си, че трябва да се помисли за нова сграда на съда в Поморие. Веднага естественият въпрос е трябва ли да се говори за сграда, ако не е особено ясно, въпреки последното решение на Висшия съдебен съвет, дали трябва да има съд в гр. Поморие. В светлината на съдебната реформа очевидно е, че съд като Поморие, който е, може да се каже, на съвсем близко разстояние до Бургас, разполага с добри транспортни комуникации между областния град и нашия, може да се разглежда като подходящ съд за вливане в големия съд. Това са фактите.

От друга страна, районът на Районен съд-Поморие не е обезлюдяващ се, напротив. Той е развиващ се, и то не толкова с български граждани, отчетени от преброяването примерно, а най-вече и постоянно в годините с чужди граждани – както такива на Европейския съюз, така и други, най-вече граждани на Руската федерация, които са собственици на множество имоти, придобити с ваканционна, инвестиционна, а и с жилищна цел след тяхното

пенсиониране. Тези граждани съставляват голяма част от страните по нашите граждански, и не само граждански, а и наказателни дела. Те създават една равномерна натовареност от дела, които са и от фактическа, и често от правна сложност поради посочения международен елемент.

Тази особеност на съдебния район обяснява и сравнително големия брой решения по чл. 235 ГПК, тъй като за чуждите граждани адрес за призоваване по чл. 53 ГПК, е адресът, регистриран в регистър „Булстат“. При неоткриване на ответника на този адрес, производствата протичат с особен представител, съответно с решение по общия исков процес, без възможност за спогодби и признаване на искане, присъствени решения, оттам и броят на тези решения расте. Развитието на района – не само нашия, а и на съседните, очертава едно застрояване по цялото Черноморие, което води до нещо като конгломерат. Но аз лично съм противник на окрупняване на съдебните структури в тези случаи, тъй като по-малките структури се управляват по-добре според мен, възможността за постигане на здрав колектив е по-голяма, а и при положение, че няма отлив на граждани или отлив значителен на дела, за мен съдът следва да се запази в бъдещето. Въпросът за съдебната реформа е сложен. Решението на Висшия съдебен съвет, с което не бих казал, че реформата е спряна, а по-скоро се заема някаква позиция на възприемане на обективните обстоятелства, че тази реформа е невъзможна без усилие на всички останали власти в държавата, и най-вече без съдействие от местните общности, които трябва да бъдат убедени в необходимостта от тази реформа. Местните общности, никоя от тях не реагира положително, всеки си брани съда.

По отношение не точно на съдебната реформа, но във връзка с натовареността на съдилищата, не знам дали пропуснах да посоча, че в Районен съд-Поморие тя е близко до средната. Централизираното разпределение на заповедните производства според мен е стъпка в положителна посока. Заповедните производства имам усещането, че са донякъде незаслужено подценявани, и не толкова, защото те са от някаква фактическа и правна сложност, на всички е ясно, че това не е така – дори и с преценката първоначалната за неравноправни клаузи, проверката за местна подсъдност и т.н., това не води до съществено усложняване на делата. Те отнемат време като чисто съдопроизводствени процесуални дейности – призоваване на няколко адреса, включително и чрез залепване на уведомление по чл. 47 ГПК, даване на указания за предявяване на искове, следене дали са предявени в сроковете, съответно прекратяване на производството или пък, ако е предявено, установителен иск, каква е съдбата на исковото производство. Тоест, тези производства отнемат време, и ако (надявам се) бъде въведено централизираното им разпределение, от една страна в по-малко натоварените съдилища като нашия съд, макар и не в такава степен, ще създаде възможност за изравняване на натовареността, ще облекчи по-високо натоварените съдилища. Не се съмнявам, че в началото няма да е особено лесно. Както всяка нова система, ще има някои неща, които трябва да се изчистват в практиката, но това са нормални процеси.

И като говоря за централизираното разпределение. Единната информационна система на съдилищата – широко обсъждана. Не е тайна, че имаше доста отрицателни изказвания по отношение на същата. Както съм посочил и в отговорите на

Българския институт за правни инициативи, дигитализацията на обществото налага и дигитализация на правораздаването. Това е неизбежна стъпка, тя трябва да бъде предприета. Единната информационна система на съдилищата безспорно има положителни качества, изключителни такива. Тя създава възможност страните да имат бърз и ефикасен достъп до делата. Дава възможност на съда също да контактува със страните изключително бързо. Ако едно разпореждане за без движение преди трябваше да пътува, да бъде получено и да бъде върнато, в момента на единия ден се постановява, на другия ден адвокатът има достъп до системата, погледнал го е и го изпълнява веднага. Тази система осигурява възможност и за връзка между съдилищата – както равни по степен, така и в инстанционните взаимоотношения. За съжаление административните съдилища още не са включени в системата, тя не може да се използва във взаимодействие с тях. С нашия Административен съд взаимодействието за съжаление, както преди, е само на хартиени носители. Известно ми е, че имаше провеждане на разговори по някакъв начин за улесняване чрез предоставяне на делата на дигитални носители – дискове. Не знам да е намерено такова решение. Познаваме се с председателя на Административния съд, винаги сме имали добри отношения, с голяма част от колегите сме работили като районни съдии. Мисля, че може да се намери някакво развитие в краткосрочен план и за улесняване на това взаимодействие.

Така и така говоря за Административния съд. Нормални и чудесни взаимоотношения. Нямаме констатирани, поне от колегите и от мен никакви противоречия на практиката, най-вече по административнонаказателните дела. Въпреки измененията в подсъдността, не се отразяват съществено в натовареността.

Пример е контролът за законосъобразност на задържанията. Нямаме чувствителни повишения на тези дела. Административният съд винаги е бил активен във взаимодействието си с нас. Провеждали сме срещи за уеднаквяване на практиката, а и най-малкото за поддържане на нормални колегиални отношения.

По отношение на разглеждането на делата. Делата се разглеждат и решават в разумен срок при изключително високо качество на актовете, което се дължи на дългогодишния стаж на колегите и на тяхната добра подготовка.

В общи линии това е, което мога накратко да кажа, като предварително се извинявам, по някакъв начин да наруша правилата, но поради невнимание, тъй като бях притиснат от времето, съм пропуснал да отговоря на два от въпросите, които са ми поставени от Българския институт за правни инициативи. Ако е възможно, в момента да отговоря.

Единият въпрос беше за двата различни етични кодекси на магистратите – на прокурори и на съдии. Професионалната ми битност не е била такава само на съдия – бил съм и следовател. Познавам изключително много колеги прокурори. Мога да кажа, че с мнозина от тях съм и приятел. Категорично не приемам разделянето на етичните кодекси на две. През всичките години в професията изискванията, на които е трябвало да отговарям откъм етично естество и като следовател, и като съдия, изискванията, на които е трябвало да отговарят колегите прокурори, са били винаги едни и същи. Не виждам чисто практически какво по-различно може да се изисква от един прокурор и от един съдия.

Вторият въпрос, на който бях пропуснал да отговоря, е относно залегналата в концепцията ми идея за обучение на съдебните заседатели, ако възникне допълнителна необходимост

от това, различно от първоначалното обучение, което се провежда. На практика освен първоначалното обучение, съдебните заседатели се обучават от съдиите във всяко едно закрито произнасяне по наказателни дела. Съдиите отговарят на поставените от тях въпроси и във връзка със съставомерност на деянието, допълнителните последици, тъй като въпреки проведеното обучение те са все пак далеч от тънкостите примерно на произнасянето.

Моята идея за допълнително обучение е тогава, когато се констатира някакъв общ проблем, който не се разбира от съдебните заседатели – дали във връзка с делата, дали във връзка с провеждане на съдебни заседания. Ако има такъв глобален проблем, естествено, че трябва да се проведе едно допълнително обучение с всичките съдебни заседатели.

Втората част на въпроса е дали това няма да се отрази на натоварването на съдиите. Честно казано, не съм се замислял дали ще се отрази на натоварването на колегите, защото аз провеждам обученията, и когато съм го писал, съм имал предвид, че ако се наложи такова обучение, аз ще го проведа. Не смятам, че би се отразило съществено едно такова обучение на съдебните заседатели.

Това бяха двата въпроса, които бях пропуснал.

Благодаря за вниманието! На Ваше разположение съм за въпроси.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря Ви, колега Димитров!

Колеги, въпроси към съдия Димитров имаме ли?

Заповядайте, г-жо Пашкунова!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви!

Колега Димитров, Вие и пред колегите си, и пред нас аргументирахте необходимостта от съществуването на Районен съд-Поморие, независимо че е малък съд, има и затруднения с кадровото обезпечаване, т.е. представихте Вашата визия за съществуването на малките съдилища. Считате ли, че въобще има необходимост от реформиране на съдебната карта, и ако има такава, в какъв модел да се случи това реформиране? Вие сте съдия от 17 години, имате поглед върху проблемите на системата и функционирането ѝ. Считате ли, че е необходима съдебна реформа на картата на съдилищата?

Благодаря Ви!

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ: Благодаря, съдия Пашкунова!

Въпросът за съдебната реформа е не толкова сложен, колкото многообразен. Съдебната карта не е нещо, което елементарно може да бъде обяснено, защото всеки съд има своите специфики. Аз познавам спецификите на собствения си съдебен район, както и на съдилищата от моя съдебен район, на околния съдебен район. Многократно е било обсъждано и във Висшия съдебен съвет за проблеми с достъпност до правосъдие в планински райони, в близост до граници, на места, на които лишаването от услугите на правораздаването, ако мога така да се изразя, ще е твърде тежко за потребителите на такива услуги. Независимо от това, че, както казах, това е сложен въпрос, за мен реалностите са, че съдебната карта не може да изостава от развитието на обществото, а съответно и на местните общности, а те се развиват и в положителен, и в отрицателен смисъл. Факт е, че има обезлюдяване на определени райони. Преценката трябва да е дали това е обезлюдяване и откъм население, и откъм социално-

икономически фактори, и липса на работа (те са свързани нещата), и дали съдебната власт е готова да плати цената със съществуването на съдилище в такъв район.

Без да искам да засегна никой от колегите съдии в останалите съдебни райони, смятам, че има райони, в които цената, която се плаща за предоставяне на такива съдебни услуги, е прекалено висока и тя се плаща неоправдано, тъй като ние знаем, че в такива райони услугите са най-вече свидетелства за съдимост и някои, да не казвам по-елементарни, но дела от по-ниска правна сложност. Така че да говорим, че не трябва съдебна реформа и всичко да остане, не е правилно. Трябва да има съдебна реформа след внимателна преценка и изслушване на колегите, но такава трябва да има, като си давам ясната сметка, че, заявявайки го, съм наясно, че и моят съд, нашият съд влиза в тази съдебна реформа. (Реплика на Георги Чолаков, без микрофон, не се чува.) Абсолютно. Да, за съжаление.

Това мога да дам като отговор, съдия Пашкунова. Благодаря!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря!

Господин Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега, аз имам въпрос във връзка с обмена на дела между Районен съд-Поморие и Административен съд-Бургас, което си е тема, така или иначе, на електронното правораздаване.

Вие казахте, че в момента делата ги давате на хартиен носител, нали така? Всички дела, които се разгледат на първа инстанция и подлежат на касационно обжалване без значение вида дела от Районен съд-Поморие отиват на хартиен носител. Нямате все още връзка между двете системи, нали така?

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ: Да, нямаме никаква електронна свързаност. Както бяха нещата преди въвеждането на ЕИСС, така продължават. Пак казвам, известно ми е, че имаше някакви разговори, но не се достигна... Ако има вариант, без да искам да обиждам колегите или който и да е, но всеки административен ръководител си гледа собствения съд, което не е много правилно, но за съжаление е практика.

Ако има вариант служителите на Районен съд-Поморие да улеснят по някакъв начин административния съд, за което може да се помисли като се използват възможностите на ЕИСС, тоест, така или иначе, делата ги дигитализираме, ако можем да ги сваляме без особено затруднение за нашите служители на електронен носител, може да се помисли за този вариант. Благодаря.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Само да кажа, че в Административен съд-Бургас от миналия месец работят с ЕДИС, започнаха работа с ЕДИС и предстои от следващата година да се надгражда ЕДИС и да се направи връзка с ЕИСС. Това предстои и се надявам до март-април най-късно това да се случи.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, въпроси към съдия Димитров.

Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви, съдия Захарова.

Колега Димитров, аз имам два въпроса. Единият е провокиран от това, което преди малко казахте за това: дали е оправдано един съд да съществува с оглед това колко функции изпълнява и съответно до колко е полезен на обществото, и финансовият аспект на тази полезност, съизмерима с това дали не е скъпо правораздаването в малки населени места, в които предимно се издават удостоверения за съдимост?

Какво мислите по въпроса по отношение на съда, който представлявате - Районен съд-Поморие, с оглед неговата близост до Бургас и дали считате, че е финансово оправдано при една такава изключително голяма близост да съществува, да има съд в Поморие? Това е първият ми въпрос.

И вторият е свързан с реформата за заповедните дела. Според Вас какъв би бил справедливият начин на разпределение на тези заповедни дела? На какъв принцип или как следва да се разпределят така между районните съдилища, че да изпълни целта си тази реформа, а именно да са равномерно натоварени районните съдилища?

Отварям една скоба само да поясня, че предварителните изчисления, проучвания и анализи показват, че ако се разпределя равномерно, тоест както е принципът на Търговския регистър и тези дела се разпределят равномерно между районните съдии, няма да се постигне равномерно натоварване, напротив. Има съдилища, които са ниско натоварени и според равномерното разпределение не трябва да получават и тези дела, които получават в момента, тоест това не е начин.

Как, според Вас, следва да се реши този въпрос? Каква концепция да влезе в правилата, които съгласно предложенията за изменение в ЗИД на ГПК, които ще бъдат разгледани скоро, какъв принцип в тези правила трябва да се приложи, според Вас, от Ваша гледна точка?

Вие говорихте за битовите дела, които разглеждате и така нататък. Считате ли, че трябва да има една промяна в ПАС, считате ли модулът за натовареност трябва да бъде обвързан? Това са ми въпросите. Благодаря Ви.

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ: Благодаря и аз, съдия Марчева.

По отношение на въпроса относно оправдаността на съществуването на съдилищата, първо, искам да уточня, че относно стойността на съдебната услуга, така да го нарека грубо, пак уточнявам, че трябва да се извършват или на място, съответните преценки. Аз не познавам реда на цялата съдебна карта, но действително смятам, че има райони, които не са толкова натоварени.

По отношение на съда, в който работя - да, вярно е, както и посочих, съвсем близко сме до Бургас, имаме добри транспортни комуникации, но съдебният район е натоварен от гледна точка на делата. При нас се образуват множество дела, които са специфични, най-вече по ЗУЕС с чуждите граждани, облигационни, вещни, с техните имоти, тоест нашите дела не са, да кажа така, относително елементарни или лесни.

Вярно е, че може да се разсъждава за сливане с Бургас, но от гледна точка на съдебната реформа при тази наша натовареност, която имаме, и спецификата на делата, не смятам, че ще се отрази особено. Да, няма проблем, вливаме се към Бургас. Нашата натовареност и тази на Бургас не е особено различна. Обемът дела, като вид имам предвид, са почти еднакви. Това, което го има при нас, го има и при Бургас, и обратно. Затова моето мнение е, че съдът в Поморие трябва да се запази, най-малкото, пак казвам, аз не съм привърженик на окрупняване на структури, поради по-трудното администриране на същите.

В обобщение, така да кажа, за мен, от моя гледна точка, съдът в Поморие е жив, работещ съд с реални дела и изгледите са да се запази като такъв откъм предмета.

По отношение на въпроса за централизираното разпределение на заповедните производства - аз също бях изненадан, че ако се разпределят между всички съдии, няма да се получи равна натовареност. Смятах, че най-елементарният начин е да се разпределят между всички съдии и така да се постигне равна натовареност. Изненадах се, че не е.

Евентуално като отговор - не се чувствам достатъчно подготвен да отговоря, но може би чрез някаква норма за натовареност с отчитане и на останалите дела, и вида, броя на постъпленията, някаква средна норма за натовареност, може би. Пак казвам, изненадах се. Аз очаквах, че ако в Поморие имаме 500 заповедни производства, в Софийски районен има 1000, с централизираното разпределение в Поморие е станат 750, и в София - 750. Явно не е така и някакъв начин трябва да се търси. Пак казвам, заповедните производства, ако се разпределят, ще доведат до положителни ефекти и за по-тежко натоварените, и за по-слабо натоварените, защото те са дела, по които действително има работа, макар и понякога чисто техническа.

Вариантът, в развитие на въпроса, предоставен от ПАС на председателите да разпределят със заповед, да дадат възможност със заповед на исковете по чл. 422 да останат на съдията, който е гледал заповедните производства, в съвкупност би могло да означава, че ако заповедните производства, разгледани в Поморие и Софийско със заповед на поморийския председател исковете производство също да остане, не би затруднило, според мен, страните, а и съдиите, тъй като често по чл. 422 делата са еднотипни, ответникът, почти винаги това е причина за образуване на делото, отсъства и се представлява от особен представител. Няма проблем особеният представител да е от Бургаска адвокатска

колегия. Електронното правосъдие дава възможност на ищеца, примерно от София, да си следи нещата. По делото не се провеждат много заседания, тъй че това като вариант може да се разглежда.

Това е, което мога да дам като отговори. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Имам един допълнителен въпрос, пропуснах просто, а бях го намислила преди това.

Как считате, дали е добре - действително, тук непрекъснато обръщаме внимание на съдиите, натовареността и така нататък, но като че ли ни отбягва въпросът за съдебните служители? Според Вас следва ли тази реформа за заповедните дела да отчита и натовареността на съдебните служители?

И в тази връзка, понеже има един процес на реструктуриране на щатната численост на съдилищата и в частност на районните съдилища, според Вас следва ли да се изчака да влезе в сила тази реформа и тогава да се реструктурира, говорим за съдебните служители, или е достатъчно в момента, в който влезе в сила тази реформа да се търсят там, където има нужда нови служители или не? Това ми е въпросът.

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ: Благодаря.

Наистина благодаря за въпроса за съдебните служители. Въпросът за съдебните служители е изключително важен, според мен, за всеки съд.

Особено важно стои въпросът за съдебните служители при въвеждане на ЕИСС, защото с въвеждането на системата точно на съдебните служители се възложиха редица нови задължения относно създаването на електронните дела и, ако мога да кажа, продължаване, защото няма как, такива са нашите, пак грубо

казано, потребители на услугите, продължават и хартиените размени на дела. Това всичко е на плещите на съдебните служители.

При образуването и подготовката на делото, включително и на заповедното производство, ролята на съдебния служител е изключително голяма. Най-малкото те извършват всички действия по делата, подготовката преди докладването им на съдия докладчика, включително и с изготвянето на справки за постоянен и настоящ адрес, трудови договори и така нататък.

Да, абсолютно съм убеден, че ролята на съдебните служители при отчитане на натовареността и във връзка със съдебните служители, е значителна и тя трябва да се вземе предвид при разглеждане въпросите относно централизираното разпределение на заповедните производства.

Наскоро ВСС и от нас взе една щатна бройка, виждам как се отразява върху служителите, повишава се натовареността, така че и на втората част на въпроса: аз смятам, че докато не се изчистят всички неща, включително относно централизираното разпределение, да не кажа, не бива да се пристъпва, но би трябвало да се подхожда малко по-предпазливо при решаването на въпросите със съдебните служители и тяхната относителна тежест в конкретния съд. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, желаещи да зададат въпрос към съдия Димитров? Не виждам. Благодаря Ви.

(Димитър Димитров излиза от залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, кой желае да се изкаже?

Заповядайте, съдия Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, след като изслушахме представянето на колегата – кандидат за заемане длъжността „председател“ на Районен съд-Поморие, аз ще подкрепя кандидата колегата Димитър Димитров по следните съображения.

На първо място, на този колега изцяло стажът му е преминал в рамките на този районен съд. Той познава много добре проблемите в Районен съд-Поморие.

Това, което ми направи впечатление, е, че той без да чете си изложи основните аргументи от концепцията, което е индиция, че той наистина познава добре този съд и неговите проблеми.

Той отговаря на всички формални изисквания на закона, има съответните атестации и положителни становища както на Комисията по атестирането и конкурсите, така и на Комисията по професионална етика при Съдийската колегия. Освен това той е подкрепен единодушно от всички колеги съдии в Районен съд-Поморие, поради което аз не виждам никаква причина да не гласувам за този колега. Ще го подкрепя без никакви съмнения.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря.

Други желаещи за изказване? Съдия Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз ще бъда много кратка и ще се постарая да не повтарям вече казаното от съдия Чолаков.

Колеги, аз също нямам основания да се съмнявам, че колегата Димитров би се справил безупречно с изпълнение функциите на административен ръководител, ако му гласуваме доверие.

От 17 години работи в Районен съд-Поморие. Добре запознат е със спецификата на правораздаването в малкия съд, както и с организацията на работа в този орган на съдебна власт. Утвърдил се е като добър професионалист и според мнението на колегите - изключително отговорен, организиран и диалогичен, така че считам, че ако му гласуваме доверие, той би се справил отлично като административен ръководител на този съд. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, госпожо Пашкунова.

Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз се присъединявам към това, което казаха двамата колеги преди мен и затова няма да го повтарям. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря.

Колеги, други желаещи да вземат думата? Не виждам.

Бих си позволила въз основа на споделената конкретика в предишните изказвания да обобщя, че изборът на съдия Димитров за председател на Районния съд в Поморие се очертава за мен като безпроблемен. При качества като толерантност, безпристрастност, дълъг стаж в съдебната система и уважение към колегите, струва ми се, че предизвикателствата в административното управление на съда биха били лесно преодолени.

Предлагам Ви да пристъпим към гласуване на кандидатурата на съдия Димитров. Който е „за“ неговия избор за административен ръководител на съдебния орган Районен съд-Поморие, моля да гласува. Единодушно! Единодушно е избран съдия Димитър Димитров с 12 гласа.

2. ОТНОСНО: Избор на административен ръководител - председател на Районен съд-Поморие

Кандидат:

- Димитър Маринов Димитров – съдия в Районен съд-Поморие, с ранг „съдия в АС“ (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., комплексна оценка „Много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

След проведеното гласуване с вдигане на ръка и при обявения резултат: 12 гласа „за“ и 0 гласа „против“, на основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА** Димитър Маринов Димитров – съдия в Районен съд-Поморие, на **длъжността „административен ръководител - председател“** на Районен съд-Поморие, с ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Бихте ли поканили съдия Димитров?

(Димитър Димитров влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колега Димитров, по отношение на Вас се радвам да Ви поздравим за избора Ви за административен ръководител. Желая Ви здраве и успех! Единодушно е решението на Съдийската колегия!

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ: Благодаря. Надявам се да оправдая доверието! Спорна работа Ви пожелавам!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Хубави празници, колега! Бъдете здрав!

(Димитър Димитров напуска залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря.

Уважаеми колеги, трета точка от дневния ред е избор на административен ръководител - председател на Софийски районен съд. Един кандидат - Александър Велинов Ангелов, изпълняващ функциите „председател" на същия орган на съдебната власт. Има положително становище на КАК за професионални качества на кандидата.

Кандидатът е редовно уведомен за днес. Моля да пристъпим към изслушването му. Благодаря Ви.

(Александър Ангелов влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, съдия Ангелов.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Госпожо Захарова, преди изслушването имам процедурно изказване.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Имам ли думата?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Колеги, считам, че имаме процесуална пречка за провеждане на изслушването и финализиране на процедурата по избор в настоящето заседание, защото считам, че нямаме редовно проведено общо събрание на съда.

От протокола, който е предоставен на нашето внимание се вижда, че в неговия текст не са посочени...

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не е пречка това, че е тук. Той и без това може да слуша. Не считам, че е пречка да присъства...
(Реплики на изключени микрофони)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Извинете, бихте ли изчакали отвън?
(Александър Ангелов излиза от залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Извинявайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Няма нищо, аз считам, че просто... Вдигах ръка отпреди това. Считам, че нямаше пречка в присъствието на съдия Ангелов да направя това изказване.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: От съдържанието на протокола от проведеното общо събрание, който е предоставен към нашите материали, това е общо събрание, което е проведено на 25 октомври тази година е записано изявление на председателстващия, тоест не на председателстващия събранието, а на тогавашния изпълняващ длъжността „председател“ на Софийски районен съд, това е пак съдия Александър Ангелов към онзи момент, според което на събранието присъстват 105 съдии с право на глас, което е повече от половината заети щатни бройки.

В този протокол за разлика от останалите случаи, когато ние сме провеждали избори, няма поименно посочване на присъстващите членове, поради което... Нито е посочено в текста на самия протокол, нито в някакъв допълнителен списък, което понякога е практика в по-големите съдилища. Поради това аз считам, че съдържанието на този протокол не може да ни даде

категорична яснота по въпроса, че на събранието са присъствали 105 съдии от съдиите с право на глас, въз основа на това да направим преценка дали на събранието са присъствали повече от половината съдии, които са имали право на глас.

Не ни е известно колко са били заетите щатни длъжности към този момент. Щатът на съда е от 213 съдии - мисля, че и тогава, и сега, но можем да направим лесна справка колко души са били заетите щатни длъжности към онзи момент. Това, според мен, обаче е без значение, защото ние нямаме яснота, първо, дали действително са присъствали 105 души или поне половината от заетата щатна численост, каквато и да е била тя към онзи момент, и кои са тези лица, за да може да се направи преценка изобщо за редовност на провежданото събрание.

Твърде вероятно е и аз да съм пропуснала, но ми се струва, че ние досега не сме имали такъв случай, в който липсва поименно изброяване на присъстващите съдии, поради което аз правя процедурно възражение за отлагане на изслушването от днешното заседание и даване на указания за провеждане на редовно общо събрание на съда.

Въпреки числеността на съда, изброяването поименно на членове, на лица, които участват във формирането на един колективен орган е абсолютна предпоставка, по мое виждане, за редовността на неговото провеждане и за преценката на редовното упражняване на неговите правомощия.

Излишно е вероятно да Ви напомням, че изслушването на кандидата за председател на съда от общото събрание на съответния съд е изискване по чл. 194а, ал. 7 от Закона за съдебната власт и ние сме имали случаи в нашата практика, при които сме отлагали провеждането на избор, съответно

изслушването на кандидата преди това, именно поради нередовното провеждане на общите събрания. Настоящият случай ми се струва, че е такъв.

Ако имаме допълнителен списък на присъстващите на общото събрание, който не е качен в материалите, заявявам, че на мен не ми е известно и предварително се извинявам за този си пропуск, но няма как да съм го знаела, ако той не е качен в нашите материали.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, госпожо Дишева.

Госпожо Марчева, след това господин Чолаков.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Колеги, ние досега... Аз, първо, не знам, не разбрах коя законова норма изисква в тези протоколи от общи събрания да се вписват имената на всички присъстващи. Все пак това е вид официален документ. Той е подписан от председателстващия събрание и от други длъжностни лица. Ако ние подлагаме на съмнение истинността на съдържанието на този протокол ми се струва, че това ще е прецедент в нашата практика, защото към този момент за нито един от големите съдилища... Софийски районен съд няма аналог. Ние сме правили избори за тези пет години на почти всички големи съдилища и досега никога не сме изисквали да се вписват имената на присъстващите, никога не сме подлагали колегите на подобно, бих казала, доста неуважително отношение - да се съмняваме в това, което е вписано в протокола, затова аз лично считам, че няма процесуална пречка по никакъв начин да се разглежда, да се обсъжда днес, да се изслуша кандидатът за председател на Софийски районен съд.

Това е от моя страна. Аз ще гласувам „против“.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря.

Господин Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз изслушвайки становището на колегата Дишева просто се зачудих защо това не е обсъждано на Комисията по атестирането и конкурсите. Така или иначе, това по допустимост минава през тази комисия, а в момента се излага... Още повече, този конкурс беше отложен вече веднъж, доколкото си спомням, от септември или октомври го отложихме за декември.

Това е само закачка към тази комисия, която би следвало това да го обсъди, когато взима решение за допустимост на участието на колегата.

Второ, виждам, че в Комисията по атестирането и конкурсите към дата, когато е взето решението, което е съобщено на колегата Ангелов на 10 ноември 2022 г., тогава в Софийски районен съд са били заети, видно от налични първични документи към тази преписка, че към 31 август 2022 г. заетата щатна численост на Софийски районен съд е 212 щатни бройки за магистрати, в това число един изпълняващ длъжността „председател“, трима заместници и 206 съдии. Или колегите, които са се явили на това общо събрание, съобразно заетата щатна численост са повече от 50% от щатната численост на съдиите в Софийски районен съд, но въпреки това аз смятам, че аргументите са достатъчно основателни на колегата Дишева, че следва да има списък на колегите, които са присъствали на това общо събрание.

Колегата Ангелов заяви, че има такъв списък, но той просто не е представен, затова Ви предлагам, колеги, и той има готовност да го представи, ако му дадем такава възможност в момента. Предлагам Ви колеги, да отложим за последна точка това изслушване, да минем останалите, за да дадем възможност на колегата Ангелов да го представи, но нека да влезе да декларира това лично, за да можем да изчистим този проблем. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Аз не възразявам да бъде представен такъв списък, след като съществува. Аз самата изразих становище, че е вероятно той да съществува, така че не възразявам по това предложение на господин Чолаков.

Бих искала да взема становище обаче по две от неговите възражения, които касаеха нещо като допустимостта на моето възражение.

Първо, защо не съм направила възражение на заседание на Комисията по атестирането и конкурсите във връзка с редовността на провеждане на общото събрание. Колеги, господин Чолаков, Комисията по атестирането и конкурсите се произнася по допустимостта на кандидатите, а не по редовността на провеждане на процедурата. Аз нямам възражение по допустимостта на кандидатурата на господин Ангелов.

Това е възражение, което е свързано с провеждане на самата процедура. Ние подобни възражения сме разглеждали винаги на заседание на Съдийската колегия, включително Вие самият сте правили такова възражение и сме отлагали провеждането на съответния избор. Това - по първата Ви бележка.

А по втората бележка, която е свързана с тази и тя се изразява в това, че изборът веднъж е бил отлаган и Вие казахте: изборът веднъж беше отлаган, и по подразбиране съм могла тогава да направя това възражение. Ами, всъщност - не. Изборът веднъж беше отложен и той беше отложен заради заболяване на господин Ангелов. Не беше проведен на първоначално насрочената дата общото събрание, така че ние не сме имали отлагане от заседание на Съдийската колегия, след провеждане на това общо събрание.

И последно, по повод числеността, която е отразена от заседанието на Комисията по атестирането и конкурсите, аз обърнах внимание на това обстоятелство, че ние през последните няколко месеца приключвахме интензивно няколко конкурса, от които бяха назначавани значителна част от съдиите в районния съд, в съответните отделения на гражданско, наказателно, търговско и в административни съдилища.

Справката е лесна и може да бъде направена. Тази необходимост обаче към настоящия момент не съществува, ако списък, за който се твърди, че съществува, бъде представен.

А по повод изказването на госпожа Марчева за това, че липсвало изрично изискване за посочване поименно на присъстващите лица - ами, това е основен принцип, който аз не считам за необходимо тук пред Вас да обосновавам. Може да се удостоверява определено фактическо съдържание, а пък в случая това фактическо съдържание на имената на присъстващите липсва. Наистина считам, че не следва Вас точно да убеждавам в подобна необходимост и изискване за съдържанието на протокол от общо събрание.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Бихте ли поканили съдия Ангелов?
(Александър Ангелов влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колега Ангелов, бихте ли декларирал пред Съдийската колегия има ли списък на участниците в общото събрание и каква е готовността Ви да бъде представен?

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, разбрах за въпроса, който е поставен. Списък, разбира се, има. Той е с имена и подпис срещу тях, като просто не е

представен към протокола, тъй като никога не сме имали такава практика. Винаги удостоверяваме в самия протокол.

А от гледна точка на това какъв е кворумът, към този момент имаше 10 свободни щати бройки, не бяха назначени младшите съдии, а пък бяха встъпили колеги по конкурса за повишаване в Софийски градски съд.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Можете ли да представите този списък днес?

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Да, до 1 час може да бъде представен.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, тогава при тази декларация на съдия Ангелов предлагам да отложим тази точка от дневния ред за по-късно, в рамките на днешното заседание. И Ви моля, ако сте съгласни с такъв начин на процедиране, да гласуваме.

Който е „за“ - виждам всички. Добре. (Реплики)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: И щатна численост към този момент...

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Колеги, щатното разписание е в Съвета като информация.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Това щях да кажа и аз, че ние в Съвета можем да направим справка.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Така е, така е.

Колеги, да продължим тогава с дневния ред.

Дисциплинарна дейност, Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“.

Госпожо Дишева, Вие ли ще докладвате?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, госпожо Захарова, защото първата точка е произнасяне по дисциплинарно дело. Ще го

докладва докладчикът по съответното дело, а следващите ще докладвам аз, при закрити монитори обаче.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да, да.

Закриваме заседанието.

(Камерите са изключени)

(камерите са включени)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По т. 4 от дневния ред Съдийската колегия...(Намесва се Ат.Дишева: Извинявайте, правя формално предложение за почивка в 12.30 ч., щом няма да продължим да разглеждаме точките при закрити камери.) По т. 4 от дневния ред Съдийската колегия реши да не налага дисциплинарно наказание на Деян Стоянов Вътов – съдия в Районен съд гр. Пловдив, по предложение на административния ръководител на Районен съд гр. Пловдив за налагане на дисциплинарно наказание за виновно неизпълнение на служебните задължения – нарушение по чл. 187, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда (КТ) във връзка с чл. 307, ал. 3, т. 4 ЗСВ.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По предложението за 10 минути почивка? Или 15? Съгласни ли сте, колеги? Петнадесет минути почивка.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нека да бъде половин час, ние имаме още много време да заседаваме.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Нека да изгледаме дисциплинарните поне точки. Имаме и колега за изслушване.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да, знаем, че имаме, но няма единодушие по този въпрос. Нека засега бъдат 15 минути почивка, после при необходимост ще почиваме пак.

(след почивката)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, продължаваме работа, като се връщаме към точка 3 – избор на административен ръководител на Софийски районен съд.

Колеги, в материалите са включени допълнително следните документи: присъствен списък на Общото събрание на съдиите от СРС; пълномощни за Общото събрание на съдиите от СРС; справка – щатна численост на Софийския районен съд към 25.10.2022 г.

Становище във връзка с новопредставените документи?
Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Сега се запознавам с тези документи, буквално в момента. Ако някой е направил проверка, бихте ли казали колко души са участвали и са гласували с пълномощно, ако някой ги е броил? Аз току-що си ги разпечатах, но не съм ги видяла, ако това са всичките пълномощни.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Дали мога да кажа? Петима са пълномощниците, само че ... (Прекъсната.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз виждам 6 между другото. Разпечатах ги, а сега виждам 6 пълномощни.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не са участвали в гласуването. Не знам дали виждате?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Какво?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Те не са участвали в гласуването. Значи, 111 присъстващи, но шестимата, представлявани от пълномощник, на практика те са ги извадили и са посочили само лично присъстващите с протокола, а това са 105 човека.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Откъде вадите тези заключения?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: От протокола, но това, което е от списъка.

АТАНАСКА ДИШЕВА: А Вие успяхте да ги преброите ли?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: ... (не се чува)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Данните за присъстващите лично са отразени в протокола като констатация.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: На практика излиза, че са решили да не броят тези, които са упълномощени, т.е. лицата, които са представлявани, вероятно заради идеята да има лично... (Прекъсната.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, откъде ги виждате тези неща или това е някаква информация, която междувременно сте получили, а пък аз не я знам? Аз чета протокола, виждам един списък. Буквално сега го виждам този списък. Откъде разбираме, че тези с пълномощни не са гласували? Питам това, защото кворумът е почти на границата, особено ако се извадят тези с пълномощните.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Защо да се вадят?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз имам доводи защо да се извадят. Затова питам колко без пълномощните са участвали и ще си изложя доводите.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Сто и пет са тези, които лично са присъствали. Шестима са били представлявани от пълномощник, а общият брой съдии мисля, че са двеста... (Прекъсната.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Двеста и три.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Двеста и три, което означава, че 105 е повече от 50%, т.е. има кворум.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева, Вие имате възражение ли? Не можах да разбера, изчаквам Ви. Има шест

пълномощни, доколкото изброих, а в протокола съзирам констатация: „...Да започваме, тъй като имаме 105 съдии с право на глас." При 203 щатно заети бройки и 105 е повече от половината.

АТАНАСКА ДИШЕВА: А, да. Ако може да кажа.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Въпреки невъзможността да се подготвя. Въпросният протокол беше качен току-що. Настоявах за половинчасова почивка, която беше разумна с оглед на изминалия график и на предстоящия, но това не беше сторено, поради което ми се налага в движение да се запознавам с тези документи.

Ненапразно зададох въпроса първо, дали е имало такъв списък. Оказа се, че има, просто не ни е представен и го приемам.

В списъка съществуват имената на всички съдии от този съд. Те са подредени по азбучен ред. Срещу съответното име има подпис. Това установявам. Не съм успяла да изброя срещу имената на колко души има подпис. Приемам, че са 105, колкото е отразено в протокола. Повтарям - срещу имената на 105 съдии приемам, че има подпис. В същото време от тези 105 съдии, шестима са представлявани и от тяхно име е гласувано с пълномощно. Опитах се да направя справка дали срещу имената на тези съдии има подписи, но не ми стигна времето. Госпожа Марчева твърди, че тези шестима души са извадени от бройката на съдиите, които да участват, но считам, че това не е вярно. Съвсем произволно отварям, освен ако няма повторение на имената, което на мен не ми е известно, съдия Мария Ангелова Дончева упълномощава съдия Гергана Цонева (това е едно от пълномощните, които сега ни се представят и аз ги разпечатах) и в същото време виждам по азбучен ред са подредени имената - Мария Ангелова Дончева има подпис срещу нейното име. За да Ви улесня, това е номер 90-ти по списъка.

Има подпис срещу името ѝ, което означава, че ако имаме срещу 105 имена подписи, това означава, че в тези 105 души са включени и шестимата с пълномощни. Говоря това с условие, защото нито съм имала възможност да преброя имената, нито съм имала възможност да сравня всичките пълномощни дали има подпис срещу тях. Вероятно няколко минути ще трябва, буквално 5-6.

Ако дадете такава възможност, ще го направя и ще Ви докладвам. Ако приемете, обаче, това ми твърдение за достоверно, ще продължа. Решете, колеги, как да процедираме, защото тук става въпрос наистина за спазване на процедурата.

Приемаме ли, че имаме 105 подписа, т.е. подписи срещу имената на 105 съдии и че в тези 105 имена фигурират и шестимата с пълномощни? Аз за едно Ви докладвах.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Нека да ги изброи.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Нека да броим.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, при това положение предлагам още 10 минути почивка, за да преброим въпросните подписи и да отчетем колко са с подписи.

(след почивката)

(Александър Ангелов влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Ангелов е тук.

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря, госпожо Захарова!

Във връзка с процедурното възражение, което повдигнах по-рано в заседанието и го развих по-късно, ще задам следния въпрос. Първо ще направя изявление и след това ще задам въпрос на г-н Ангелов.

Първо, аз при проверката и в списъка пълномощните констатирах, че има подадени 6 пълномощни и срещу имената на съдиите, които са с пълномощни, и в шестте случая стои подпис. В същото време аз лично не можах при броенето да установя точният брой на подписите, защото голяма част от тях заемат повече от една графа. И сега в тази връзка задавам въпроса, приемем, че разследване в този смисъл не следва да се прави, поне аз не държа на такова, ще задам въпрос на г-н Ангелов, ако позволите да отговори дали в цифрата 105, която е посочена в протокола от Общото събрание, като брой на съдиите, които участват в Общото събрание с право на глас, се включват шестимата съдии, които са представили пълномощни? Защото, повтарям, срещу имената на тези шестима съдии с пълномощни има подписи и в зависимост от отговора ще взема допълнително становище.

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, уточнявам – вече на Вашето внимание има както самите списъци, така и пълномощните, за които говорим. В числото 105, което е посочено и в протокола като присъствали, се включват само лично присъствалите. То не включва колегите с пълномощни, като уточнявам, че изрично предварително бяхме запознали колегите, че по тази точка трябва да присъстват лично и ще броим само лично присъстващите, тъй като се касае за изслушване и самият характер на тази процедура предполага да бъдеш там. Така че 105 човека сме отразили като лично присъствали на Общото събрание.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! За да приключим обсъждането по процедурното възражение, освен ако някой друг не направи нищо, при 203-ма души заетост на съдийския щат към

датата на провеждане на Общото събрание - 25 октомври, необходимият кворум за провеждане на Общото събрание е 104 съдии.

Според твърденията на г-н Ангелов в цифрата 105, която е посочена в протокола, не са включени съдиите с пълномощни, поради което приемам, че събранието е проведено при необходимия кворум. Така че не поддържам процедурното си възражение. И моля, разбира се, материалите, които вече са качени, да бъдат приложени към преписката по избора.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Започваме изслушването на колегата Ангелов.

Имате възможност в рамките на до 20 минути да изложите пред нас основните приоритети във Вашата концепция.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, от залата не се чувате.

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, казвам се Александър Ангелов. Към момента съм съдия в Административен съд-София-град, допреди няколко дни бях изпълняващ функциите „административен ръководител“ на Софийския районен съд.

Заставам днес пред Вас, като кандидат за втори мандат, като председател на Софийския районен съд. Изготвил съм и съм депозирал пред Вас подробна концепция, в която съм посочил своите виждания за бъдещото развитие на съда. Не намирам за необходимо днес да я повтарям подробно пред Вас.

Тъй като се касае за кандидатстване за втори мандат, в настоящата концепция от една страна, съм посочил това, което в момента е направено във връзка с поставените цели при първоначалното ми кандидатстване, както и постигнатите резултати, и от друга страна, съм посочил проблемите, които

виждам към настоящия момент да стоят пред съда, и съответно възможните мерки за справяне с тях, а в допълнение към това и така да се каже, стратегическите цели пред бъдещото развитие на съда.

Казах това и пред моите колеги при изслушването ми от Общото събрание, повтарям отговорно днес и пред Вас, че ако отворите първоначалната ми концепция, ще се убедите, че именно това, което е написано там, впоследствие е следвано, като, разбира се, са добавени и някои допълнителни идеи, които са възникнали така да се каже в движение, в резултат на по-задълбоченото проучване на процесите.

При първоначалното ми кандидатстване за председател в концепцията съм посочил като основни проблеми, стоящи пред дейността на съдиите, свръхнатовареността и неравномерната индивидуална натовареност. Описал съм това, което до момента е направено във връзка със справянето или по-скоро нека да кажем намаляване влиянието на тези проблеми върху дейността ни. Като тук например може да се посочи: активните действия, насочени към законодателни изменения за намаляване броя на постъпващите дела; активна комуникация с Вас във връзка с оптимизиране на кадровата обезпеченост на съда и т.н.

Ще се спра по-подробно на една от мерките, която е насочена към преодоляване на проблема с неравномерната индивидуална натовареност и която мисля, че оказва много благотворен ефект върху работата на съдиите, а именно това са приетите подробно Правила за разпределение и преразпределение на дела и съответно тяхното практическо приложение в работата ни. Касае се за правила, които за съжаление нямаше откъде да заимстваме, просто нямаше такъв аналог до този момент. От страна

на ръководството на съда беше изготвен проект на тези правила и в края на 2017 г. те бяха приети с голямо мнозинство от съдиите на Общото събрание. Проблемът с неравномерната индивидуална натовареност на съдиите е един дългогодишен проблем за Софийския районен съд и той главно се коренеше в това, че съдиите имаха неравен старт. Случвало се е съдии да идват да получават нов състав с нула дела, съответно други да имат нещастieto да получат много тежък състав с 500, 600, че и повече висящи дела. Въз основа на тези правила се даде възможността за преразпределение на дела и особено в хипотезата на останал без титуляр тежък състав, с голяма висящност, всъщност ние не възлагахме този състав на един съдия, а разделяхме същия на няколко части, на няколко поносими и разумни части, с които вече постъпващите няколко съдии да могат да се справят. По този начин бяха разрешени няколко дългогодишни проблеми на съда, в някои случаи касаещи състави с по над 1000 висящи дела.

Правилата за разпределение според мен бяха много успешно надградени миналата и тази година и мисля, че така да се каже хванахме правилната насока за развитието им. Например приехме правило, по силата на което, ако имаме един останал състав, който е с голяма висящност, и двама или повече постъпващи съдии да разделим на случаен принцип между тях този състав и всеки да получи по равен брой начална висящност. Наскоро приехме правило, по силата на което, ако имаме няколко останали състава, които са с голяма разлика във висящността им, и съответно няколко постъпващи съдии. Вместо да дадем съставите на който съдия, каквото се падне, грубо казано, изравняваме тези състави, като преливаме дела от по-тежко натоварените към тези, които са по-леките, съответно в крайна сметка всеки получава по

равен брой дела. Така се случи пък, че последните два месеца трябваше да бъдат възложени около 10 съдебни състава. Това беше във връзка с командироването на младши съдии при нас, повишаването на съдии в СГС и съответно връщането на командировани съдии. Във всички тези случаи всъщност колегите получиха равно начало. Какво по-добро от това! Както казах, това се отрази доста положително, като доста се намали броят на съставите в гражданските отделения, които са със затруднения в работата им и същевременно доста забавени в годините дела на тежките състави бяха приключени.

Какво смятам, че трябва да се направи оттук нататък? Категорично смятам, че следва да продължат усилията в насока справяне с проблема с голямата натовареност в Софийския районен съд. Ясно е, че този проблем няма как да бъде решен с едно действие, с една решителна мярка. Просто няма такава. Необходимо е да се действа стратегически във всички възможни насоки, които биха оказали положителен ефект, като посочвам, според мен тези насоки, по които трябва да продължи работата и по които до момента активно е работено.

На първо място, това е намаляване броя на постъпващите в съда дела чрез законодателни изменения, както и тук можем да включим изменения с цел нормативно оптимизиране на някои производства.

На второ място, увеличаване броя на реално работещите съдии, тъй като, за съжаление, винаги този брой е доста под броя по щат.

И на трето място, по възможност разтоварване на съдиите от несъщински дейности.

Единствено ще посоча по отношение на идеите за законодателни изменения - има още доста идеи, които за съжаление до момента не бяха реализирани.

Като цяло в тази насока както ръководството, така и съдиите сме доста активни и се надявам поне част от тези идеи да бъдат приети, защото това ще бъде положително както за съда, така и за страните. Разбира се, в тази насока много разчитаме и на Вашата подкрепа.

Като стратегическа цел, като акцент пред бъдещото развитие на съда в своята концепция съм посочил предприемането на възможните и законосъобразни мерки в насока повишаване предвидимостта на правосъдието. За съжаление, проблем с противоречивата практика има. Това не е тайна за никого. От една страна, това поражда основателни критики от обществото. От друга страна, води до това, че се отменят съдебни актове само поради това, че има различни становища по един и същи правен въпрос.

Смятам, че при абсолютното спазване на принципите на съдийската независимост и решаване на делата по вътрешно убеждение има какво да се направи за подобряване на положението.

От една страна, смятам за необходимо да се провеждат вътрешни обсъждания сред съдиите, по отделения, на които да се коментират тенденциите в практиката, различните гледни точки, да се обсъждат тези въпроси, като това се прави различно във времето и доста удачно е такъв тип обсъждания да се комбинират и с провеждането на обучения.

От друга страна, мисля, че е много необходимо да се провеждат подробни обсъждания и между съдиите от Софийския районен съд и съдиите от нашите контролиращи инстанции -

Софийски градски съд и Административен съд - София-град. В тази насока преди време опитахме да започнем нещо. Бяха проведени две срещи, те бяха между съдиите от наказателните отделения на СРС и СГС, както и съдиите, разглеждащи брачна материя, но за съжаление и тук пандемията оказва своето негативно влияние. Сега имаме възможността да продължим тази инициатива, като вече и бяха предприети първите конкретни стъпки, а именно беше организирана и проведена среща между съдиите от наказателните отделения на Софийския районен съд и Софийския градски съд. Като в тази връзка искам да изкажа специална благодарност към съдия Захарова като председател на ВКС и съдия Лада Паунова - заместник-председател на ВКС и ръководител на Наказателно отделение, които подкрепиха инициативата и дори съдия Паунова заедно със съдия Данова взеха активно участие в нашата среща и в нашите обсъждания. Мисля, че по този пример трябва да бъдат организирани срещи и по останалите материи, и това да се прави различно във времето, като тук, разбира се, включвам и необходимостта от срещи със съдиите от Административен съд - София-град, доколкото функционалната връзка между нас е доста голяма.

Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, в обобщение мисля, че въз основа на всички данни за дейността на Софийския районен съд може да се направи извода, че с течение на времето плавно, но трайно и устойчиво се подобрява дейността на съда, като спада средната индивидуална натовареност, намалява се разликата в натовареността на колегите, пък и ги поставя в едно по-стабилно положение и дава повече възможности и за работа, и за развитие. Без да искам да звучи като лично изтъкване, но мисля, че избраният управленски подход също има заслуга за това.

Считам и за огромен успех за Софийския районен съд вече устойчивата тенденция в последните години броят на приключените дела да надхвърля този на постъпилите, което показва една голяма ефективност и води до това да се подобрява публичният имидж на съда. Това е един огромен успех за всички работещи в Софийския районен съд.

Завършвайки, искам, както направих и пред колегите на Общото събрание, така и днес пред Вас, самият аз да изясня един въпрос, който осъзнавам, че стои на дневен ред, а именно това е, че към момента съм съдия в Административен съд - София-град.

До момента съм участвал само в един конкурс за повишаване в длъжност, това е именно този конкурс, като съм кандидатствал там, тъй като беше обявен по-скоро към края на мандата ми, т.е. със съзнанието, че няма да приключи в рамките на същия. Към момента, в който кандидатствах за втори мандат като председател, този конкурс не беше приключил. Нямахме как да знам, че ще приключи скоро и че ще бъде класиран, както и няма как да знам дали днес ще бъде избран от Вас за втори мандат. Но процедурите съвпаднаха във времето. По конкурса за повишаване имаше гласуване от Ваша страна, съответно започна срокът за встъпване и в самия край на същия, преди няколко дни, аз встъпих като съдия в Административен съд - София-град, но продължавайки своето участие в настоящата процедура и очаквайки днешното изслушване. И мисля, че това е съвсем нормалното, разумното решение, нормалното поведение в тази ситуация. И подкрепата, която получих от колегите при изслушването ми още повече ме мотивира да продължа в тази насока.

Завърших. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, съдия Ангелов. Колеги, въпроси?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз имам един въпрос. Здравейте, съдия Ангелов. Благодаря Ви, че изчакахте.

Аз имам един въпрос, който съм Ви го поставял неофициално, сега ще Ви го поставя официално във връзка с Вашето изслушване за втория мандат като председател на Районен съд-София.

Лично аз се смущавам от един текст на Вашите правила, които сте приели във връзка с установителните искове след заповедни производства. Във Вашите правила Вие сте приели, че съответно докладчикът, който се произнася по заповедното производство той автоматично става докладчик, ако срещу издадената заповед за изпълнение се предявят установителните искове. Знам, че има проверка от Инспектората и има дадени указания, че това следва да бъде променено. Съответно знам, че Общото събрание, въпреки тези указания, не го променило.

Искам Вашето лично становище, защото е лично... (Прекъснат.) Ако може, колега Керелска – както Вие казвате, пречите ми да се изказвам. Може ли? Да, благодаря Ви!

Моят въпрос е следният: първо, създава се предпоставка, тъй като колегата, който трябва да издаде заповедното производство, ако не си постанови своя акт, той няма да получи установителен иск. Това е първата предпоставка, която при тези правила се създава. И второ, не смятате ли, че по този начин нарушавате принципа на случайно разпределение на делата във връзка с установителните искове, които са си самостоятелни искове? Да, те са свързани със заповедта за изпълнение, но все пак са самостоятелни.

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Благодаря Ви! Действително в Софийския районен съд съгласно правилата установителните искове, които са предявени във връзка с издадени заповеди за изпълнение, срещу които е постъпило възражение, се разпределят на докладчика по заповедното производство, т.е. съдебният състав, който е издал заповедта за изпълнение, разглежда и установителния иск, свързан с нея. Въпросът е обсъждан от Общото събрание на съда, като изрично правило в тази насока имаме прието през 2016 г. от Общото събрание, но на практика това се практикува много по-отдавна, мисля, че малко след началото на самото заповедно производство в сегашния му вид.

Моето категорично мнение е, че по този начин не се нарушава или заобикаля случайното разпределение, като ще дам своите аргументи за това.

Погледнато от формална страна, в ПАС е налице разпоредба, която дава такава възможност за разпределение на докладчик по заповедното производство. Също така в Софийския районен съд към момента това се извършва по силата на изрично правило за разпределение, което е прието от Общото събрание, прието е предварително, предварително е известно на всички и съответно смятам, че с това са изпълнени изискванията за определяне на безпристрастен съдебен състав.

От друга страна, мисля, че е важно да погледнем спецификите на самото производство и по-скоро за особения вид връзка между заповедното и установителното исково производство, които имат за предмет едно вземане, един спор. За разглеждането на този спор при разпределението на заповедното производство на случаен принцип смятам, че имаме определен докладчик, който е упълномощен да го разгледа и то да го разгледа по същество,

защото още на този етап се преценява валидността на клаузи, противоречие със закона и добрите нрави, а не се прави само формална проверка. Тоест въз основа на това мисля, че можем да направим извода, че към този етап имаме определен случаен принцип съдия-докладчик, който да се произнесе по съществото на съответния предмет. Последващото исково производство действително представлява формално ново дело, т.е. с нов номер, но всъщност то функционално представлява продължение на заповедното производство и дори изпълнителният лист за установеното вземане накрая го издаваме по заповедното дело. Тук мисля, че е удачно да погледнем в миналото предвид ГПК от 1952 г., всъщност не е имало и такова формално разделение, доколкото при подаването на възражение срещу заповедта за изпълнение всъщност то е представлявало по същество и отговор на исковата молба, и директно се е пристъпвало към насрочване.

Мисля, че всичко това трябва да бъде взето предвид отговора на този въпрос и съответно той обосновава, че няма проблем. Ако абсолютизираме принципа на случайното разпределение и отидем в посоката да определим нов съдия докладчик по исковото производство, по-скоро мисля, че ще има негативни последици, ще имаме съдия, който тепърва да се запознава с делото, което неминуемо ще го забави в някаква степен. От друга страна, е възможно да има и противоречива практика, т.е. различна преценка да направят първоначалния докладчик и последващия. В крайна сметка всичко това ще се отрази негативно на други права на страните.

В допълнение към изложеното посочвам, че преди няколко години, по-скоро в началото на нашия мандат като ръководство, от страна на ръководството на съда беше направено

предложение до Общото събрание за промяна на тази практика именно в насока да се мине към това исковите производства да се определят на случаен принцип, както и заповедните. Това обаче категорично беше отхвърлено. Важно е да подчертая, че причината всъщност за това предложение не беше създаден проблем със случайното разпределение, а именно проблем, че по този начин се достига до неравномерна натовареност, защото това колко установителни иски ще получи съдията, зависи от това колко възражения са постъпили или по-скоро по колко дела е дал указания за предявяване на иск, т.е. от късмета му зависи. Но категорично беше отхвърлено предложението именно с аргумента, че ще доведе до много повече негативни последици, като цяло забавяне на производството.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, въпроси?

Госпожо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви! И аз имам въпрос към колегата Ангелов, който въпрос е провокиран от трудностите при управлението на такъв голям съд, какъвто е Софийският районен съд.

От щатното разписание е видно, че има 213 съдии като щатна численост, 667 щатни бройки за съдебни служители, както и 21 щатни бройки държавни съдебни изпълнители и 28 броя съдии по вписванията, т.е. общата численост на съда, който управлявате и имате амбиции да управлявате втори мандат е 929 човека. В тази връзка искам да Ви попитам считате ли, че е необходимо да бъде оптимизирана по някакъв начин структурата на Софийския районен съд с оглед по-доброто му управление? Знаете в исторически аспект съдът е бил райониран по различен начин, след това беше

обединен, после също беше разделен. Възможно е да кажем разделение по материи.

И в тази връзка да попитам: сега сте в две сгради - гражданските съдии са в една, наказателните - в друга сграда, на бул. „Скобелев“. Ако Ви се гласува доверие, какво ще предприемете, за да се почувстват съдиите от наказателния и гражданския съд като единен съд? Защото виждам в протокола от Общото събрание има забележки в тази посока от колега, която казва, че заради двете сгради се усеща едно разделение между наказателните и гражданските съдии. Съзнавам, че затрудненията идват и от сградния фонд, но просто ми е интересно каква е Вашата визия по този въпрос за оптимизация структурата на такъв огромен съд, който всъщност е най-големият в страната. Благодаря Ви!

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Да, въпросът всъщност можем да го разделим на две части. Първото е идеята дали да бъде разделен на няколко части или да бъде единен съд. Това е доста сложен въпрос, който е поставян във времето. Имало е преди години, два етапа са в историята на съда, в които е бил разделен на части и последно през 1993 г. всъщност е съединен.

Лично моето мнение е, че ако оставим настрана, че би противоречало на сегашния закон самото разделяне, тъй като.... (неясен израз), но ако се абстрахираме от това нещо, мисля, че евентуалното разделяне на съда от една страна, ако е в сегашния вид, сегашния брой съдии и служители, по-скоро би се отразило негативно на дейността му, тъй като ще възникнат доста допълнителни технически дейности, които са поради самото разделяне и това ще изисква неминуемо увеличаване на щата и за съдии, и съдебни служители или най-малкото за ръководни длъжности, тъй като ще имаме няколко на брой съдилища, всяко от

които разглежда съответната материя и трябва да бъде ръководена. Иначе, ако остане в сегашния вид този щатен брой или по-скоро този брой реално работещи съдии и служители, няма как да очакваме да има подобрене, тъй като работата си остава една и съща. Тя няма да бъде по-малко. Тоест моето мнение е, че биха се породили много повече, даже и неочаквани проблеми, да не говорим, че самото разделяне би било огромно предизвикателство и тук, тъй като във връзка с документалния филм, който направихме за историята на съда съм се ровил в някои исторически документи, моля да имате предвид, че когато всъщност е съединен съдът, в отчетен доклад именно това е казано, че съединяването се е наложило, за да може да функционира по-добре, т.е. преди това са били констатирани проблеми, които се наложило да бъдат коригирани.

Но пак казвам, въпросът е доста сложен, но категорично при сегашния брой съдии и съдебни служители, ако го разделим на части, няма да има подобрене, по-скоро ще има влошаване на положението.

По отношение на втората част от въпроса за двете сгради. Действително това решение е взето назад във времето. Съдът вече е в две сгради и за съжаление го има този момент на постепенно отчуждаване между колегите. Това беше поставено като въпрос от колега от наказателно отделение на изслушването. Смятам, че това, което може да се направи към момента, не смятам, че скоро ще имаме възможността да бъдем в една сграда, по-скоро няма да бъде така, но това, което може да се направи към момента е повече форуми да бъдат организирани, на които да могат съдиите да бъдат заедно. Като пример давам един семинар, който проведохме на базата на ВКС и част от базата на ВАС, през

септември тази година и който беше общ, дори така го организирахме, че и самата лекционна част, то беше между лекции и упражнения на психологическа тема, самият лектор беше общ и мога да Ви кажа със задоволство, че там не се констатираше никакво разделение между колегите както по време на учебната част, така и по време на лекционните ни събития, тоест въпросът е повече форуми да бъдат организирани. Аз това съм посочил и в самата концепция като коментирана на практика и като въобще работа, свързана с това колегите да бъдат заедно, да участват в съвместни мероприятия. И както казах и пред Общото събрание, задачата на ръководството е да осигури повече такива на брой форуми, съответно пък задачата на всеки от колегите е да участва активно, тъй като това е една обща наша задача.

Може много да говорим по този въпрос. За съжаление, единствено това ще посоча, че и тук пандемията за две години всъщност много ни върна назад и в това отношение. Просто идеята през този период беше по-скоро да има отчуждаване между хората, да нямат контакт, съответно това по някакъв начин се отрази негативно. Но пак казвам, приятно бях изненадан от това, което се наблюдаваше на нашия семинар, участваха около 80 човека, като огромна бройка и мисля, че това е правилният път за преодоляване на проблема с отчуждаването между отделенията.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, съдия Захарова. Съдия Ангелов, ние се познаваме и от нашата обща работа по оптимизация на Единната информационна система на съдилищата.

Как най-големият съд в страната преодоля трудностите, които възникнаха още в началото на въвеждане на системата преди две години? Как Вие като административен ръководител до преди

изтичане на мандата Ви, ако бъдете избран и за в бъдеще бихте съдействал за преодоляване проблемите, които възникват при усвояване на електронното правосъдие?

Аз съм лично впечатлена от Вашите усилия, от предложенията Ви за промени в отделните модули, които да улеснят работата на колегите. Как виждате Вашата роля като административен ръководител в тези процеси, процесите на електронизация на съдебната система и в частност в работата на най-големия съд в страната?

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Благодаря Ви! Внедряването на ЕИСС беше доста голямо предизвикателство за нас. Ние бяхме последните съдилища, които бяха включени и мога да кажа, че минахме през доста трудности, а и самото започване беше доста рязко да го наречем, което неминуемо създава проблем с това да се свикне с една система. Според мен има доста повече време и за съдиите, и за служителите да свикнат с такава новост. Знаете и смятам, че на всички е известно, че в тази насока бяхме доста активни както аз, така и колегите в това да даваме идеи как да се подобри положението, така че системата да стане по-удобна и всъщност да не предизвиква недоволство и да не губи излишно време. Дали сме много предложения, както и в работната група, и първоначалната, която беше за определянето на най-важните неща, които да бъдат коригирани, и после в специалната работна група участват колеги и то участват активно. Вярно е, че и доста неща бяха направени по схемата през този период, огромен брой актуализации, така че доста от нещата се пооправиха. Има още работа. Тази система трябва наистина да придобие вид, който да бъде удобен да помага на съдиите, когато всъщност и ще бъде вече абсолютно приета и ще бъдат доволни всички от нея.

Мисля, че в течение на времето така и колегите посвикнаха с нея. Дори напоследък категорично от това, което чувам като мнение е, че са против спиране, промяна и т.н. В началото имаше различни гледни точки. Сега мисля, че това е преодоляно. Чисто концептуално според мен това е правилното да имаме единна система на съдилищата, това е свързано и с бъдещото развитие на електронното правосъдие.

Това е важното според мен. Просто у колегите има доста идеи, от нас също излизат. Важното е да се реагира на момента и мисля, че вървим в правилната посока в това отношение.

Разбира се, тук е важно, тъй като ЕИСС е пряко свързана с ЕПЕП. Важното е и там всъщност да заработят новите функции, като това да могат да се получават документи и да се връчват документи съответно на страните, което вече ще спести доста работа, тъй като към момента в общия случай губим едно излишно време при подаването на документи на хартиен носител тепърва да ги сканираме и да ги качваме ние в електронен вид, което просто ангажира повече хора, повече труд. Всичко това ще бъде избегнато именно тогава.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожа Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз ще си позволя да задам няколко въпроса на съдия Ангелов.

Първият ми въпрос е свързан с администрацията. Господин Ангелов, ние сме говорили с Вас преди известно време и Вие споделихте тогава, че имате голям проблем с администрацията, има голямо текучество, неподготвеност на новите кадри. И първият ми въпрос е успяхте ли да подобрите нещата в смисъл това текучество да намалее и съответно кадрите да бъдат добре подготвени за позицията, която заемат?

И в тази връзка Ви питам: какво е Вашето становище по отношение на да се възлагат функции по контрол върху работата на съдии? Самият Вие като административен ръководител позволявали ли сте да насърчавате едно такова поведение? Нали не говоря за издаване на заповеди, за нареждания, защото би било твърде грубо? Но да насърчавате едно такова поведение представители на администрацията, разбирайте деловодители или съдебни секретари да следят и да докладват за действия или бездействия на съдиите, с които работят, с указания съответният наблюдаван съдия да не бъде информиран, да няма теч на информация и т.н., и какво мислите по този въпрос за йерархията в съдебната система, защото в крайна сметка нещата опират до там, както и, разбира се, до някаква служебна етика във взаимоотношенията между съдии и съдебна администрация.

Това е единият ми въпрос. Ако искате, да ми отговорите на него, защото той се оказа многопластов, за да Ви задам следващите въпроси или предпочитате да ги формулирам общо и Вие да отговаряте общо, в смисъл наведнъж? Да, мисля, че така ще бъде по-лесно - въпрос по въпрос.

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: По първия въпрос по отношение на тежестта. За съжаление, има тежест и то особено по отношение на някои видове длъжности. Това до голяма степен е предпоставено от особеностите на работата в град София, на това, че като цяло стандартът на живот е по-висок и съответно възнагражденията се явяват ниски за служителите. Отделно от това тук има доста на брой съдилища и много от колегите, които се обучат при нас, просто отиват на някое друго място, където възнаграждението било същото, но всъщност самата работа е по-малко. Няма и как да ги виним за това нещо. Това, което можем да

направим ние като ръководство, го правим - провеждаме конкурси, както си законоустановения ред, провеждаме ги качествено, така че да подбирате добри кадри; оптимизирали сме Вътрешните правила за възнагражденията, така че да можем по-бързо да достигаме до максималното възнаграждение в случай, че служителят покаже необходимите качества, тъй като винаги започват на минималния праг, който е доста нисък и всъщност трудно привлича. Но категорично по отношение особено на някои видове длъжности е огромен проблем за намирането на служители. Това са например съдебните секретари, особено в наказателно отделение, където като цяло е по-тежка тяхната работа, и особен проблем е за системните администратори, където като пример аз съм Ви сезирал и официално, например четири поредни конкурсни процедури пуснахме, в които нямаше нито един кандидат, който да отговаря на изискванията по Класификатора. За съжаление, не можем да запълним по никакъв начин тези бройки. А по отношение на подготовката, покрай постъпването на служителите, след преминаването съответно на конкурсната процедура, организираме обучения, определят им се наставници, с което смятам, че поне организационно всъщност има условията да бъдат те подготвени.

Сега за втората част от въпроса. Аз предполагам в каква връзка е зададен този въпрос. Категорично няма нито формална, нито неформална заповед служителите да следят съдиите. Категорично го казвам. Няма как въобще да се мисли за такова нещо!

По отношение на мониторинг, система за мониторинг сме изградили, при която се предоставят данни на заместник-председателите за ежемесечната работа, включваща забавени производства, висящност на състава, дела, които не са насрочени,

които не са написани решения. Но това е официална справка, тя не е тайна за никого и всеки знае, че трябва да се изготвя. За друго нещо просто категорично казвам, че няма такава организация.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Въпросът ми беше по-точно, а насърчавате ли едно такова поведение на административни ръководители от по-ниско ниво, имам предвид ръководители на отделения, заместник-председатели и дали от Ваша страна няма едно мълчаливо приемане на подобни практики?

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Пак казвам: мисля, че въпросът е зададен във връзка с едно производство, което обаче не е приключило, затова мисля, че не е редно да го коментираме, но чисто принципно - когато е постъпило оплакване до ръководството на съда от служител, който пак повтарям на никого не е разпореждано да следи някого и знаете, че принципно по-скоро екипът, който се изгражда между съдията и деловодител и секретар. По-скоро там е тясната връзка, няма как да...(не довършва) Не е формалната връзка между ръководството и тези служители да бъде по-голяма от това, затова казвам, че няма и как да стане. Но когато има оплакване за нарушаване правата на определен служител и сме сезирани с него, ако не вземем отношение, няма ли всъщност тогава да извършим нарушение, ако оставим без защита съдебния служител, който сами осъзнавате, че е в много по-слаба позиция от съдията, който е все пак с много повече гарантирани права? Затова мисля, че по-скоро да погледнем коректно върху нещата. Когато става въпрос за оплакване, е съвсем различна ситуацията и тогава смятам, че съм длъжен аз и ръководството да вземем отношение.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: И последен, уточнителен въпрос във връзка с темата. Когато има такова оплакване, Вие как процедурите? За мен би било нормално служителят, който се

оплаква, и съдията, срещу когото е оплакването, да бъдат събрани очи в очи и да се изясни ситуацията. Как процедурите Ви е?

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Сега това разбира се, зависи от конкретния случай що се отнася. Естествено, ако се касае за някакъв спор, свързан със самата работа, с практиката в работата и по някакъв начин е достигнало при нас някакво разногласи и т.н., разбира се, че ще говорим и със служителя, и с неговия ръководител, и със съдията с цел да изчистим този проблем. Когато обаче се касае за оплакване за нарушаване правата на определен служител и то в някаква немалка степен, мисля, че няма как чрез такъв тип „очна ставка“ да го наречем или пък разговор между тях да бъде изяснено, защото самият служител според мен ще се почувства много зле, ако ги съберем двамата и накараме да изложи тогава това, от което се оплаква и това, от което опасява. Според мен, за служителя ще бъде много по-трудно и ще го постави в едно много деликатно положение, което със сигурност няма да му се отрази добре.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Все пак се изкушавам да задам още един уточнителен въпрос. Добре, не ги събирате заедно, преценявате, че с оглед конкретната ситуация не това е редно, а водите ли личен разговор със съдията?

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Със съдията, разбира се, водим личен разговор. В конкретния случай също е воден личен разговор, но не мога... (Прекъснат.) Но не мога, да... (Прекъснат.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Може и аз да се намеся. Тъй като лично на мен, аз не съм запозната с конкретни случаи, ако има такива, може би трябва да станат достояние на всички, но аз разбирам въпроса на г-жа Керелска като по принцип практика във вероятни ситуации като тази, която обсъждаме. По принцип.

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Да, категорично. Разбира се, зависи от конкретиката, но принципно водим разговори с всички страни с цел да коригираме проблема, да оправим организацията и т.н. Принципно водим.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря Ви за отговорите! Другият ми въпрос е свързан със съдебните помощници. Висшият съдебен съвет назначи 32 броя съдебни помощници в Софийския районен съд. Тези 32 броя съдебни помощници по какъв начин се разпределят и как процедурите - трайно разпределение ли има към определени съдии или с оглед конкретните нужди, създали се в един или друг момент, при един или друг съдия?

И дали сред съдиите битува мнението, че съдебните помощници се разпределят и те осъществяват своята дейност в помощ на магистратите по един справедлив начин и прозрачен, бих казала? Става ли достойние на съдиите по какъв начин се разпределят съдебните помощници и защо се разпределят така?

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Да. Разпределението на съдебните помощници, които искам да изкажа и пред Вас, че се отразиха много положително на нашата работа. Една от мерките, която много подкрепи работата на съдиите мисля, че се отразява като цяло на дейността много положително. Те бяха 10 в началото, впоследствие бяха увеличени, в момента са 32 щатни бройки, като реално работещите в момента са по-малко, тъй като много от тях се класираха за младши магистрати, което е хубаво за тях, но останаха свободни щатни бройки.

Още от самото начало разпределението на съдебните помощници се извършва по ясни правила, които дават възможност на всички съдии, които желаят да работят съдебни помощници, понеже има колеги, които не желаят, всички са попитани (това сме

го направили дори с един списък, някои са отказали, като, разбира се, няма пречка впоследствие да се включат и те като желаещи, имало е такива случаи) и съответно на всички желаещи се осигурява равен достъп по специален график. В момента в гражданското отделение мисля, че на шестима съдии се падаше по един помощник, който ги подпомага в дейността им. И пак казвам - това се върши по възприети правила и тогава, когато се налага да се разпределят съдебните помощници, се тегли жребий, който е публичен. Самите помощници присъстват, заместник-председатели и всеки може да присъства на него. Лично аз не съм чул оплакване от съдиите за това, че нямат равен достъп. Такова оплакване не съм чул. Напротив това, което чувам от тях, е по-скоро добрата обратна информация от гледна точка на това каква помощ са получили от помощниците.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Другият ми въпрос е свързан с Ваше участие в работни групи. Аз даже мисля, че веднъж по повод Ваше участие в една работна група Ви попитах защо участвате в множество работни групи. Сега не мога да твърдя, че това са всичките работни групи, които са създадени от Висшия съдебен съвет в рамките на неговия мандат, но ми прави впечатление, че действително участвате в много работни групи.

Защо го правите това и как съчетавате Вашите задължения на председател и на съдия, защото Вие разглеждате и правни спорове, със задължението да участвате в толкова много работни групи?

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Това действително е така. Водили сме този разговор с Вас и преди това. Аз съм посочил това и в моята концепция и съм го казвал нееднократно пред такива форуми, че всъщност моята идея, моята философия за

ръководството на този съд е именно това, когато е възможно нещата да бъдат предварително видени, да се види там къде ще стане проблем за съда, организационен проблем, от възприемането на нещо ново. Всички тези работни групи са насочени към приемането на нови практики или нещо в тази връзка и водят до това, че има голямо отражение за дейността на съда. Най-често е така, като доколкото съдът е с огромни мащаби и съответно отражението на всяко ново нещо е доста голямо. Тоест моята философия принципно е, че участвайки, ако има някакъв проблем, аз мога да взема отношение към него много по-рано да Ви запозная. Това не касае само работни групи на Висшия съдебен съвет. В Министерството на правосъдието също се стремим да участваме или аз, или заместниците ми, понякога и съдии, които се включват, винаги с целта, че по този начин можем превантивно да направим нещо, да дадем по-добра идея или пък да възпрем нещо, което би създавало проблем, което не би могло да бъде забелязано от друг колега, който да речем не се е сблъсквал с него, да кажем по-малък съд или пък с друга организация и т.н. Това е причината да съм активен. За доста от работните групи от страна на самия Съвет съм определял, не съм възразявал, разбира се, именно с тази идея, като единствено, когато нямам възможност самият аз да участвам, разбира се, определям друг колега.

Съчетаването с работата ми – това е на базата, че отделям извънслужебно време и как да кажа(?), по някакъв начин се старая да се справям с всички задачи, включително и с тези.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: При каква натовареност работите, съдия Ангелов?

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Аз работя при разпределение 25% заложено, което от гледна точка на броя дела, съгласно средните постъпления, е между 160 и 200 дела годишно.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: И последен въпрос, дано не Ви прозвучи като навлизане в личното пространство.

Защо решихте да кандидатствате и да участвате в конкурс за административните съдилища, бидейки председател на най-важният районен съд от системата на общите съдилища, и не считате ли, че това би хвърлило сянка върху Вашата мотивация за заемане на поста „председател“ на Софийския районен съд за втори мандат?

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Аз си позволих всъщност за края на моето изложение сам да засегна този въпрос, тъй като ми е наясно, че стои на дневен ред и точно това обясних, че преди този конкурс аз не съм участвал в друг именно поради причината, че осъзнавам, че съм приел някаква отговорност, която е за определен мандат.

Началото на този конкурс беше по-скоро към края на първия ми мандат, съответно с пълната увереност, че аз така или иначе ще изкарам целия мандат. Мисля, че съвсем нормално е на този етап да се участва, човек да помисли какво развитие да има и след това. Това, разбира се, е нормалното кариерно израстване. Затова съм го и направил. На този етап не съм знаел дали ще бъда избран за втори мандат, както и сега не знам това нещо, затова според мен е едно абсолютно нормално и разумно решение, а и тук също немалък мотив е това, че самите конкурси, поне до момента, са доста на рядко. Един конкурс протичаше поне около 3 години, което всъщност така очакваното е, че доста във времето трябва да

се изчака, за да може човек на ново да участва в процедура. Това е била причината.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: А защо в системата на административните съдилища е участието Ви в конкурса? Искам да уточня, че задавам въпроса с известна доза ревност като представител на общите съдилища.

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: В крайна сметка е въпрос на личен избор, който съм направил. Пак казвам, конкурсът е бил към края на мандата. Самата материя също мисля, че заслужава човек да работи върху нея и има как да се развива в рамките на тази материя.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, благодаря Ви за отговорите.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, други въпроси?

Госпожо Дишева.

(Галина Захарова напуска залата)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГАЛИНА ЗАХАРОВА

(Заседанието продължава под председателството на Георги Чолаков – председател на Върховния административен съд)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Аз също имам няколко въпроса.

Започвам с първите два, защото те са свързани и знам, че неминуемо ще се стигне до свързването им впоследствие. Ние непрекъснато говорим за натовареност на Софийския районен съд и по време на мандата Вие сте го засегнал и в документите, с които сте кандидатствал. Неколкократно беше увеличаван щатът на съда по един или друг способ, на съдебните служители, включително и на съдебните помощници. По една статистика, мисля, че преди около година последно, почти половината от делата, които стоят за разглеждане през съответната година, може би е била 2020-та, са такива, които са висящи от предходни периоди, т.е. в съда има непрекъснатата висящност на т.нар. стари дела, т.е. останали от предходен период и това е проблем, аз си давам сметка, който трудно може да се преодолее.

И въпросът ми свързан с това е: какви мерки Вие реално като административен ръководител предприети, такива, които са във Вашите правомощия, правя това уточнение, за да изключа обясненията, свързани с инициране на законодателни промени, те също са ни известни, включително и с предстоящата надявам се законодателна промяна за централизирано разпределение на заповедните производства, та какво Вие направихте и какво считате, като казвам Вие, разбира се, под Ваше ръководство имам предвид, не фактически Вие да сте го направил, и какво считате, че още може и трябва да се направи?

И следващият въпрос, който, повтарям, неминуемо е свързан с този - в Софийския районен съд има бих си позволила да кажа едно значително количество на актове, чието постановяване се забавя във времето за някои от случаите в продължение на години. Такива случаи има и към настоящия момент. Заявявам го, защото като член на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС" слушам, непрекъснато разглеждаме, в смисъл изслушваме, непрекъснато разглеждаме актове от Инспектората по повод страни от страни по дела, свързани именно със забавено съдопроизводство по дела. В тези именно актове нееднократно към Вас, като административен ръководител на съда, са отправени препоръки, свързани с определени действия за ускоряване на разглеждане на делото и постановяването на съответния акт, включително и конкретни случаи, в които се отправя към Вас препоръка да упражните правомощието си за налагане на дисциплинарно наказание „забележка" и правомощието си по чл. 327 от ЗСВ за обръщане внимание на съдията.

И в тази връзка имам няколко въпроса.

Първо, какво предприемате Вие като административен ръководител, за да следите сроността на постановяване на актовете и за да може в тази връзка своевременно да се упражни правомощието за сезиране на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет в случай на преценка и на необходимост за ангажиране на дисциплинарната отговорност на съответните съдии? В тази връзка колко пъти от Ваша страна е предприето подобно действие с образуване на дисциплинарно производство пред Вас, т.е. в качеството си административен ръководител и с инициране на дисциплинарно производство пред Съдийската колегия, т.е. предложение за образуване на дисциплинарно производство и в колко случая сте издал заповеди по чл. 327 от Закона за съдебната власт? Приблизително, ако може да кажете. Вероятно си спомняте случаите, защото поначало подобно произнасяне не е приятен ангажимент, давам си сметка.

И съответно, ако по отношение на ... (не довършва) прави ми впечатление, това и другите членове на Дисциплинарната комисия вероятно ще могат да го потвърдят, поне те със сигурност имат впечатления, че са повтарящи се имената на съдиите, за чието бавно съдопроизводство и правораздавателна дейност постъпват сигнали в Инспекторат към ВСС. Точно по отношение на тези съдии, за които неколнократно от Инспектората Ви е обръщано внимание, нямаме информация нито за налагане на дисциплинарно наказание от Ваша страна, нито сте иницирал подобно производство. Далеч съм мисълта да Ви стимулирам да го правите, но какво друго, ако не това правите, за да стимулирате в най-добрия смисъл на думата тези съдии да разглеждат бързо делата, своевременно и да постановяват съдебните си актове? Своевременно казвам - става въпрос за просрочие в продължение на години.

Ако може на тези въпроси да отговорите, след това имам още няколко. Благодаря!

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Благодаря Ви!

Един от най-тежките въпроси като цяло за дейността, който неминуемо стои – има такива критики към нас. Според мен отговорът тук няма как да бъде прост, няма как да бъде с едно изречение.

За забавянията в работата неминуемо причина се явява и голямата натовареност на Софийския районен съд. Това е дългогодишен проблем, и както винаги съм писал и в концепцията, и съм казвал, когато съм имал такава възможност, важното е първо да направим така, че да дадем възможност на съдията, който иска да работи, иска да се справи, да може да се справи. В тази връзка (преди малко го казах по време на изложението си) най-големият успех според мен бяха приетите правила за разпределение и преразпределение на дела, по силата на които всъщност не поставяме съдиите в положение да не могат да се справят. Те получават една разумна висящност, един разумен брой дела, с които принципно човек да може да се справи. Разбира се, един работи по-бързо, един работи по-бавно, един повече, един по-малко, но въпросът е, че чисто обективно с определен брой дела човек може да се справи, а вече с много голям брой не може. То се отразява и като психическо натоварване, и като невъзможност просто да се включим в рамките на сроковете. Тоест, това мисля, че е най-успешната мярка, тя подлежи на актуализиране. Както споменах, беше много успешно актуализирана тази и миналата година. И мисля всъщност, че на това се дължи в голяма степен и констатираната вече устойчива тенденция, както казах, което е голям успех, повтарям го, приключените дела да надвишават броя

на постъпилите. Всъщност по този начин се намаляват и делата, които в края на годината остават неприключени. И това е последните години една константа.

Това, което ръководството може да направи – вече като на второ място, тези правила, пак казвам, са най-успешното според мен, но това, което извън това може да се направи и всъщност съм посочил, е постоянният мониторинг на съдебните състави. Трябва да се следи, от една страна, колко забавяния има колегата – забавяния като насрочване на делата, като постановяване на крайния съдебен акт, висящността на състава, от друга страна, и това колко пък ежесечно работа извършва, тъй като това също е важно – човек с все пак по-голям състав възможно е да има и забавяне, но се вижда, че той работи, опитва се да излезе от тази ситуация. В зависимост от тези показатели реакцията също е различна. Виждайки навреме тези забавяния, тези проблеми в работата, това, което правим, е комуникация с колегите, разговори, указания, официални писма им изпращаме при констатирането – хайде, да не е едно дело забавено, но да кажем няколко дела, когато има забавени извън 3-месечния срок, който приемаме за разумен, даваме писмени указания. Вече като по-голяма мярка издаваме заповед, с която определяме ежеседмично какъв брой актове да изготвя колегата, и то брой, който обективно е възможен. Това е на базата на средния обем работа, която се извършва в съда. Вече единствено когато всички тези мерки не дават резултат и съответно виждаме, че не са обективни причините за забавянията в работата и че не се и полагат необходимите усилия за излизане от тази ситуация, тогава можем да пристъпим към иницирането на дисциплинарни производства. И сме иницирали такива, Вие знаете това. Това е крайният момент наистина.

Разбира се, тук важно е и самите производства да се види как приключват, какъв стандарт се възприема от страна на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет от гледна точка на това кога се приема, че е допустимо определено забавяне или не. Няма как едновременно да образуваме множество производства.

Конкретно за това, което ме питахте по чл. 327. Такива заповеди не сме издавали до момента. Налагани са другият вид наказания, т.е. видът наказание, на който има право административния ръководител. По другата част е сезирана Съдийската колегия. Но винаги принципът на работа е бил този – първо изчерпваме всички възможности за помощ на колегата, разговаряме с него, помагаме чрез помощници, някъде по-голяма помощ оказваме, когато се вижда, че човекът иска да излезе от тази ситуация. По силата на нашите правила сме спирали от разпределение определен състав за определен период, така че да се намалят малко делата, които има на доклад. Когато вече се види, че това не помага, тогава пристъпваме към дисциплинарни производства.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Заповядайте, колега Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря!

Аз не чух отговор на въпроса колко заповеди, колко забележки и колко други дисциплинарни производства. Понеже те не са много, вероятно ги помните.

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Точен брой за съжаление не мога да кажа. Казах, че „обръщане на внимание“ – не сме издавали такъв вид заповеди. А забележки и предложения вече към Вас за налагане на другите видове наказания има според мен немалко.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз ще си позволя още един допълнителен въпрос във връзка с ролята на административния ръководител по отношение на срочното постановяване на съдебни актове.

Дали Ви е известно, че при предприемане на действия, които представляват получаване на информация от страна на административния ръководител за вида, естеството и продължителността на просрочието от съдията, започва да тече срокът за инициране, даже не за инициране, а за образуване на дисциплинарно производство? Аз ненапразно Ви зададох преди това уточняващите въпроси какво правите и как процедурите. За да не излезе като изпитване, ще Ви поясня какво имам предвид.

Когато периодично получавате информация за определен съдия, за просрочията за конкретното дело и за периода на просрочието, всъщност Вие като орган, който може да иницира дисциплинарно производство, получавате информация за това и от тази дата започва да тече срокът за това дисциплинарно производство. И понеже точно по отношение на съдиите от Софийския районен съд и на Софийския градски съд, между другото, в началото на този мандат на Висшия съдебен съвет ние имахме немалко случаи, в които прекратявахме изцяло или частично дисциплинарни производства именно на това основание. Вие, предполагам, че сте запознат с тази практика на Съдийската колегия, тя беше потвърдена впоследствие и от Върховния административен съд. По какъв начин съобразихте поведението си, за да избегнете подобно изтичане на сроковете за ангажиране на отговорност? Повтарям, става въпрос за много продължителни просрочия, които не са преустановени и към настоящия момент. Може би са променени делата, но съдиите общо взето са едни и

същи и става въпрос за наистина дълги периоди извън разумния срок. Заради това и Ви зададох този въпрос във връзка с натовареността, защото пък основният аргумент и на Съдийската колегия, и след това на Върховния административен съд беше, че съдиите са били – за случаите, когато ставаше въпрос за редовност и допустимост на производството, т.е. сроковете бяха спазени, аргументът за неналагане на дисциплинарно наказание беше, че съдиите са били свръхнатоварени, т.е. не им е била дадена възможност да свършат съдийската си работа – въпрос, който и Вие засегнахте.

(Галина Захарова влиза в залата. Георги Чолаков продължава да води заседанието)

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Тази практика ни е известна и аз категорично казвам, че няма производство, което да е внесено от нас като ръководство, и да се е оказало, че всъщност е изтекъл този шестмесечен срок. Срокът го следим, но пак да се върна на това. Въпросът е постоянно да имаме информация за колегите, за да се опитаме да не се стига до налагането на наказания. Когато ежесечно получаваме тези справки, всъщност ние още в началото виждаме, че има проблем и тогава могат да бъдат взети мерки за излизане от тази ситуация. Защото не е идеята просто, как да кажа(?), да си мълчим, за да се задълбочи проблемът. Напротив, идеята е постоянно да го следим, даже, пак казвам, че ежеседмично също има понякога, когато следим извършената работа и забавянията, когато вече по-тежко е станало положение, издаваме такава заповед за определен брой актове. Ние всяка седмица следим дали са написани, т.е. още по-кратко е като срокове това

съпоставяне. Но идеята е такава. За съжаление съдебните състави, които имат много тежки проблеми, колегите, които имат такива, всъщност те постоянно са в такова нарушение, т.е. при тях винаги има голям брой дела, които попадат в рамките на този шестмесечен срок, считано от установяването. Тоест, при тях така се получава, че това, че за едни дела е погасена възможността, винаги има за други. И съответно производство може да бъде образувано, целта обаче е да се опитаме, ако можем, да не стигаме дотам.

Това, което казахте за Вашата практика. Действително това го виждаме и при възражения срещу атестации, виждаме го и при дисциплинарните производства, отчита се свръхнатовареността на Софийския районен съд, т.е. преценката дали съдията е имал обективната възможност да се справи. От наша страна това, което е предприето, е в рамките на натоварването на съда, което ние не можем да променим сами по себе си, да бъдат равно разпределени делата. Ако всеки получава равно натоварване, би трябвало да може да се справи, тъй като по-голямата част от съдиите се справят много добре и всъщност има много колеги, които въобще пък нямат нарушения.

Това е моето мнение. По-скоро да погледнем от гледна точка на това, че да се избегне въобще усложняването на положението до такава степен, че да налага образуването на производство и съответно налагането на наказание. Винаги се полагат тези усилия. Когато не може, мисля, че до момента като предложения нямаме такива, които да са били от формална страна сгрешени и да се стига въобще до прекратяване. Това са по-стари производства, за които бяха прекратени. Ние ги знаем, разбира се, и съобразяваме тези принципи.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря!

Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да. Аз, както казах, имам още въпроси.

Само една кратка реплика по повод на тези отговори. Всъщност аз, както и в началото заявих, съм много далеч от мисълта, че трябва за всяко просрочие и непрекъснато да се търси дисциплинарна отговорност на съдиите, тъкмо обратното – специално по отношение на просрочието при делата ми е становището. Само че Вие казахте, че един вид (перифразирам) грижата Ви е за съдията и аз споделям това като много положителна практика. В същото време обаче трябва да се държи сметка за това, че страните по делата имат право по конституция да получат правораздаване. Това е практика на всички съдилища на практика, и на ЕСПЧ. Ние непрекъснато получаваме осъждания оттам за нарушаване на правото на справедлив съдебен процес, което включва и произнасяне на съответния съд в срок. Това беше репликата ми.

Следващият ми въпрос е свързан с мерките, които лично Вие в качеството си на административен ръководител или чрез друг съдия, член на ръководството, или служител са предприемани. Какви мерки сте предприемали през годините в случаите на медийни публикации или по друг начин засягане на авторитета или на доброто име на съдията както в случаите, когато това е свързано с правораздавателната дейност на съдията, така и в случаи, когато с други негови дейности е свързано? Давам си сметка, като Ви задавам този въпрос, че делата, които се разглеждат в Софийския районен съд, в голямата си част се отличават със засилен обществен и медиен интерес както поради правилата за местната и/или родова подсъдност, така понякога и поради личността на

някоя от страните по делото. Поради това по определение съдиите в Софийския районен съд разглеждат такива дела, които по-често от при останалите съдии представляват такъв интерес. Какви мерки сте предприемали в тези случаи и какъв е Вашият опит – и лично, и на съда?

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: За съжаление такива случаи има. По този въпрос аз съм писал както в концепцията ми при настоящото кандидатстване, така и отговорих на въпроси, които бяха зададени при избора към мен. За съжаление има. От страна на ръководството на съда ние сме реагирали. Когато е било видно, че определена публикация е в разрез със стандартите за отразяване, за информиране и т.н., ние сме реагирали с декларация, с която категорично заставаме в защита на колежата, отричаме подобен тип практика и обръщаме внимание на самите медии, че те имат задължения към процеса на информиране на обществото.

Отделно от това сме сезирали колежията съответно пък вече за реакции и от Ваша страна. Но това категорично е правено. Заставали сме зад гърба на колежата, когато във връзка с негов съдебен акт е имало атаки към него, тъй като това категорично нарушава независимостта, пречи на това съдиите спокойно да могат да правораздават по вътрешно убеждение. Това е. И смятам, че което можем да направим, винаги е правено.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, само че не бяхте си изключил микрофона и аз не Ви чух. Благодаря!

Още един въпрос. Имах още няколко, които бяха засегнати вече, така че няма да задълбочавам по тях.

Последният ми въпрос е свързан, поне засега, ако не възникне нещо друго, с Вашия отговор, който дадохте на въпроса,

който Ви беше зададен от г-н Чолаков, а именно с разпределението на делата, образувани с правно основание чл. 422 ГПК, а именно установителните искиове, последващи съответните заповеди. Аз много внимателно слушах Вашите отговори и в тази връзка ще Ви задам няколко малки въпроса, за да разбера действително Вашето виждане по този въпрос. Имате ли Вие съмнение дали разпоредбата на чл. 9 от Закона за съдебната власт – това е разпоредбата, която установява случайното разпределение, е императивна или диспозитивна? Дали имате съмнение?

И следващият ми въпрос е свързан с това дали считате, все по съображенията, които изложихте за това как процедира Общото събрание в случая и въпреки препоръките от Инспектората към Висшия съдебен съвет, че има и други случаи, в които независимо по кой от процесуалните закони е възможно Общото събрание да вземе решение за различен начин на разпределение на делата от този, който е в чл. 9 прогласен? Ако нещо не сте разбрал от въпроса, мога да го разделя на малки части и да дам допълнителни пояснения.

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Разбрах Ви. Аз изложих своите аргументи във връзка с установителните искиове, като пак казвам, нека да се придържаме към тяхната специфика, към всички тези аргументи, които изложих за това, че те представляват отделна категория от останалите и именно поради това, че имат специфика, смятам, че по този начин не се нарушава случайното разпределение.

Отново подчертавам, че в ПАС има разпоредба, която казва именно това. Тя даже казва: „по разпореждане на председателя на съда може да се разпределя такова дело на докладчика по заповедното производство“. В случая според мен

говорим за доста по-високо ниво от гледна точка на спазване на тези стандарти, тъй като имаме правило, прието от Общото събрание на съдиите. Но самият факт, че в ПАС има такава разпоредба, според мен показва, при приемането на тази разпоредба самото виждане е било, че няма директно нарушаване на принципа.

И пак се връщам на това, че ако абсолютизираме принципа, за да се застраховаме, по-скоро ще достигнем до негативни последици, които няма да постигнат целта, която има и самото случайно разпределение. По-скоро ще нарушим правата на страните, просто за да спазим формално този принцип, който според мен, с оглед на всички аргументи, в случая не се явява нарушен.

А по други производства въобще не е поставян въпросът на общо събрание да приемаме определени правила. Единствено имаме разпределение по материи на делата, което попада в рамките на разпоредбите на Закона за съдебната власт.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, понеже не получих отговор на първия въпрос. Считате ли, че чл. 9 от Закона за съдебната власт създава императивно правило или е диспозитивна разпоредба? Налага се просто да уточним този въпрос с оглед на Вашите изказвания и обяснения.

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Смятам, че е императивно правило, но смятам, че в конкретния случай то не е нарушено.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева? Колеги, други въпроси имаме ли към кандидата?

И продължава колегата Захарова.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ

(Заседанието продължава под председателството на Галина Захарова – председател на Върховния касационен съд)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, други въпроси? Не виждам желаещи да зададат въпроси.

Изчерпани са въпросите към Вас, съдия Ангелов. Благодаря за участието. Ако може да изчакате.

(Александър Ангелов излиза от залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Откривам дебата във връзка с избора на кандидата за председател на Софийския районен съд.

Колеги, кой желае да вземе думата?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз ще изразя становище.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз без никакви съмнения ще подкрепя кандидатурата на колегата Ангелов за втори мандат в Софийския районен съд. Без да повтарям, отговаря на формалните

условия. Има положителни становища както от Комисията по атестирането и конкурсите, така и от Комисията по професионална етика.

Смятам, че този първи мандат, който реализира колегата Ангелов, е достатъчен аргумент и основание ние да му гласуваме доверие за втори мандат. Аз, въпреки неговите отговори, смятам, че това, което прави Софийският районен съд, не е редно, във връзка със заповедните и исковите производства, и не споделям неговите доводи във връзка с това, че това трябва да продължи. Но така или иначе това е решение на Общото събрание и тъй като няма никаква опция за проверка на законосъобразността на тези общи събрания, приемаме, че Общото събрание го е взело като решение и въпреки изричните указания на Инспектората, те не са се съобразили с тях и продължават по този начин да разпределят заповедните производства, и по-точно установителните иски след заповедни производства. Но това си е организация, каквото е следвало да направи председателят, го е направил. След Инспектората той е внесъл за обсъждане това на общо събрание и Общото събрание е приело това решение и така продължава. Правомощие на Общото събрание!

По отношение на неговите качества. Аз мисля, че те са безспорни както като административен ръководител, така и като професионалист. Това показва и изслушването, което е направено пред Общото събрание на съдиите от Районен съд-София. Все пак да не забравяме, че става въпрос за най-тежкия районен съд както като проблематика, така и като числен състав и магистрати. Всички знаем във времето, че Районният съд имаше много проблеми чисто организационни и личностни. Колегата Ангелов е успял да сведе до минимум тези проблеми, не че не съществуват, точно затова е и

този втори мандат – той да надгради това, което е сторено през първия мандат. И аз си мисля, че при положение, че първият мандат аз лично го броя за успешен, не виждам никаква причина да не гласувам доверие за втори мандат и ще го подкрепя без никакво съмнение.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, съдия Чолаков!

Колеги, желаещи да се изкажат?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, колега Пашкунова!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря!

Колеги, аз също ще подкрепя Александър Ангелов за председател на Софийския районен съд. Имаме един-единствен, но по мое мнение достоен кандидат. И ще изложи аргументи в подкрепа на моя вот и на моята позиция.

Колегата Ангелов е съдия от 2009 г. Започнал е като младши съдия. А от 2011 г. до 2017 г. е бил съдия в Софийския районен съд, след което е избран за председател на същия съд.

Съдия Ангелов има и международен опит. Бил е национален експерт в Мисията на Европейския съюз в Косово и според дадената му атестационна оценка той е оценен като професионалист с високо качество в правораздаването, а именно 100 точки са му дадени както от Помощната атестационна комисия, така и от Комисията по атестирането и конкурсите.

Видно от етичното становище, при изпълнение на служебните задължения той се ръководи от правилата за етично поведение, които произтичат от основните принципи на съдийската професия, а именно независимост, безпристрастност, справедливост, вежливост, благоприличие и компетентност.

Освен това, колеги, аз съм с ясното съзнание колко трудно се ръководи и управлява съд като Софийския районен съд и

моите впечатления са, че колегата Александър Ангелов полага неимоверни усилия, за да овладява тези процеси и да се справя, както да обезпечавя качествено правораздаване, така също и да следи за срочното постановяване на съдебните актове въпреки свръхнатовареността на съда. В тази връзка аз приветствам неговите идеи и неговата изключителна съпричастност при участието му в множество работни групи, насочени именно към взимането на мерки за преодоляване на тази свръхнатовареност и за неравномерната индивидуална натовареност на съдиите в Софийския районен съд. Ние чухме тук – той очерта предложения за законодателни промени, свързани както с централизираното разпределение на заповедните производства, така и задължителната подсъдност по отношение на потребителските и на застрахователните дела.

Така че моите впечатления са, че той е и доста иновативен, има идеи и работи за тяхното реализиране. И аз съм впечатлена, че въпреки ангажираността му с административна работа, той намира време за участие в множество работни групи и не виждам нищо притеснително в това. Струва ми се, че това трябва да прави един административен ръководител. И да Ви кажа, съм удовлетворена от отговора – именно да работи по начин, че да възпрепятства законодателни предложения, които могат да доведат до блокиране на правораздаването и до неудачи в правораздавателната дейност, и да предлага неща, които могат да бъдат полезни на колегите съдии, които упражняват съдийската професия.

Имам и лични впечатления от колегата Александър Ангелов. Искам да Ви кажа, че той, по мое мнение, е изключително диалогичен, консенсусен, подхожда с разум и съпричастност към

всякакви предложения, свързани и с работата на съдията, и с организирането на правораздавателната дейност в Софийския районен съд, и същевременно, според мен Вие се убедихте, съумява да отстоява своята позиция по всеки един от въпросите, които се обсъждат.

Така че, колеги, аз без колебание ще подкрепя колегата Ангелов – така, както са направили и всички присъстващи съдии на Общото събрание на 25 октомври тази година. Виждаме една убедителна подкрепа от 99 гласа, като само един се е въздържал. Така че нямам основание да се съмнявам, че той ще се справи с втори успешен мандат на Софийския районен съд.

В тази връзка искам само да кажа, че аз лично не съм притеснена от това, че той е встъпил като съдия в Административен съд-София-град. Стори ми се откровено и правдоподобно обяснението, което той даде както с оглед продължителността на провеждането на конкурсите, така и с оглед неяснотата както по отношение на класирането в конкурсните процедури, така и при избора му за участие като кандидат за председател на Софийския районен съд. И не можем да спираме кариерното развитие на съдиите, и ако считаме, че колегата Ангелов би бил полезен за Софийския районен съд в качеството му на негов ръководител, няма пречка той да бъде избран. Неслучайно и разпоредбата на чл. 169, ал. 1 от Закона за съдебната власт дава такава възможност – председател да бъде както съдия от същото ниво в органите на съдебната власт, така и от по-високо ниво.

Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз вземам думата, също за да обоснова вота си.

Аз, за разлика от изказалите се преди мен колеги, няма да подкрепя кандидатурата на господин Ангелов за втори мандат председател на Софийски районен съд.

Между другото, формирах окончателно това си решение в хода на днешното изслушване и ще Ви обясня по-късно в кои части.

Първо, аз няма да повтарям това, което вече казаха колегите. Несъмнено съдия Александър Ангелов отговаря на формалните изисквания за заемане на длъжността. Те са ясни, обективирани са в документите, които са представени пред нас.

В същото време следва да си държим ясна сметка, че към днешна дата ние сме в хипотезата на процедура за избор на председател на съд, като единственият кандидат не е съдия от този съд. Повтарям, към настоящия момент, нищо, че е бил такъв към момента на подаване на документите. Нека да не забравяме това обстоятелство. Аз ще се спра на него по-късно.

Всъщност, процедурата за избор изглежда ясна и много лесна, както тук е възприето да се каже. Имаме един единствен кандидат, който има един мандат, в смисъл - един вече проведен мандат, което на практика не е свързано с никакви особени, официално констатирани проблеми. И в голяма част от случаите това е напълно достатъчно за нас да подкрепим избора за втори мандат на същия административен ръководител.

Случаят обаче не е обичаен и той не е обичаен или стандартен, или обикновен не толкова с оглед личността на кандидата, а с оглед естеството на съда. За този съд, който несъмнено е най-големият съд в страната кандидатът за административен ръководител трябва да притежава качества, които

да надвишават значително качествата, на които следва да отговаря един съдия.

В продължение на петте и повече години, през които господин Ангелов е бил административен ръководител на Софийски районен съд ми се струва, че проблемът с натовареността на този съд като цяло, първо, и вътре - с натовареността между отделните съдии и най-вече между отделните отделения не е преодолена.

Известни са ни случаи, в които съдът е имал проблем в прехвърлянето на съдии от едно в друго отделение и по повод на тези дебати, с които ние сме били информирани по един или друг повод, до нас е достигала информация действително за различното натоварване на съдиите в наказателното и в гражданското отделение. Този въпрос не е преодолян и всеобщо ширещо се е виждането, че съдиите в наказателното отделение са с по-ниска натовареност от съдиите в гражданското. Отделен е въпросът какъв е методът на измерване, но това е усещането, което се създава в съдиите и между другото във външни наблюдатели по отношение на времевата заетост на съдиите и продължителността за разглеждане на делата, така че аз считам, че с този, по мое виждане, един от двата, ако мога така да ги идентифицирам, най-съществени проблема в съдопроизводствената дейност на Софийски районен съд, като административен ръководител през първия си мандат съдия Ангелов не се е справил успешно или поне не в достатъчна степен.

И следващият въпрос, който аз също повдигнах по време на обсъждането с кандидата, е със сročността на правораздавателния процес както при движението на делата, така и при постановяването на съответните актове.

Аз няма сега да Ви занимавам със статистика, но тя е налична. Констатира се непрекъснато и в актове на Инспектората значителен брой на случаи, в които има значителни периоди на забава.

Много похвално е, и това го казвам без каквато и да било ирония, отношението на съдия Ангелов към съдията в тези случаи и желанието въпросът с движението на делото и със срочното му приключване да бъде поставен така, че да се даде възможност на съдията да се справи със задачата си на съдия, а именно да разгледа делото и да постанови съдебния акт.

Както казах обаче и по време на обсъждането, това е само едната страна на проблема, защото правораздаването е в името на народа и на субектите, които са страни по делата, а за тях въпросът с бавното правораздаване на практика е въпрос, който представлява по естеството си въпрос за лошо правосъдие, заради това, въпреки желанието като председател на съда да даде възможност на съдиите да преодолеят допуснатите забави, доколкото се касае за много дълги периоди на забави и за съдии, които на практика са едни и същи през годините, поне на мен доколкото ми е известно. Считам, че мерките, които той е приел на практика граничат с нулата.

Самият той каза, че няма издавани заповеди по чл. 327. Броят се на пръстите на едната ръка, мога определено да кажа, случаите, в които ние сме сезирани с искания за дисциплинарно производство и случаите на заповеди.

Не приемайте това ми изказване като някакъв наказателен уклон, случаите обаче са действително показателни и те са многобройни. Ние в Комисия „Дисциплинарна дейност“ непрекъснато сме сезирани с такива актове, постановени по сигнали

от страни по дела във връзка с работата на съдии от Софийски районен съд.

И във връзка със зададения ми въпрос съдия Ангелов каза, перифразирам в случая, но смисълът беше: нищо, че се пропускат сроковете за инициране на отговорност по някои от делата, въпреки това има случаи, за които продължава да е налице основание за ангажиране на такава отговорност. Да, така е, обаче онези случаи, за които, и всъщност това е притеснителното, онези случаи, за които е изтекла давността, страните по делата все така не са получили правосъдие. И все така забавите продължават да са много и да са дълги.

Подобно, по мое виждане, negliжиране на ролята на административния ръководител на съда в този процес не може да бъде споделена като една положителна практика.

На следващо място и това, което определено мога да кажа, че обърна моите колебания в рамките на това обсъждане, беше тълкуването и становището на съдия Ангелов по отношение на приложението на чл. 9 от Закона за съдебната власт. Неудобно ми стана да го попитам дали текстът на чл. 9 от ЗСВ е императивен или диспозитивен, но тълкуването, което той направи, всъщност бях провокирана от това тълкуване, и тълкуването, което той направи всъщност опровергава неговото изявление, че несъмнено нормата е императивна. Разбира се, че е такава. Тълкуването обаче, което той направи всъщност обосновава тезата, че този текст е диспозитивен, май казах декларативен някъде. Разбира се, че е лапсус. Че този текст е диспозитивен и че е предоставена възможност за избор дали той да бъде приложен както беше използван изразът „да се абсолютизира“ или може в определени случаи да се изключи неговото приложение.

Аз не се запознах в момента с конкретния текст на Правилника за администрацията на съдилищата. Дори и да съществува такъв текст обаче несъмнено е, че той не може да дерогира приложението на императивната законова разпоредба, така че всички съображения, които съдия Ангелов изложи пред нас за този възприет начин на разпределение на делата в Софийски районен съд, а именно за игнориране на принципа на случайното разпределение на делата по чл. 422 от Гражданския процесуален кодекс всъщност показва едно, всъщност не незнание, а допускане на възможност да се заобикалят законови разпоредби за изпълнение на някакви други цели - нещо, което аз не мога да споделя.

Това дали да бъде въведен принципът на случайното разпределение на делата по отношение на всички дела е въпрос, който е разрешен на законодателно ниво. И дали ни харесва или не на нас, включително и на съдиите, които го прилагат, е съвсем отделен въпрос. Въпрос е обаче дали имаме право да тълкуваме този текст по начин, който на практика изключва неговото приложение.

Ако не бъркам, в справките си за статистически данни установителните иски в Софийски районен съд за миналата година са били 7527 без да е ясно колко от тях са по чл. 422, но преобладаващата част от тях са по този текст, на фона на 74 797 граждански дела за годината в Софийски районен съд, тоест това представлява около 10% от делата. В тези дела са включени, разбира се, и самите заповедни производства, в общата цифра на делата, тоест около 10% от общия брой на граждански дела са установителните иски.

Не мога да възприема теза, че 10% от делата се разпределят в нарушение на принципа на случайно разпределение на делата и председателят на съда приема това не просто за допустимо, а очевидно подкрепя това решение на общото събрание.

В тази връзка ще кажа едно изречение за становището на господин Чолаков по този въпрос, че имало взето решение на общо събрание и той трябвало да се съобрази с тях. Спомням си един друг случай, че нямало възможност да се контролира решението на общото събрание. Ами, има възможност да се контролира. Аз няма да теоретизирам и да обосновавам в конкретния случай тази теза, но съвсем наскоро, включително в практиката на Върховния административен съд беше обсъден един такъв случай и на практика беше прието становище, че председателят на съда може да приеме като решение нещо различно от това, което Пленумът на един съд е взел.

Това отделно, настрана, но според мен в конкретния случай най-малкото, което административният ръководител на Софийски районен съд по тези случаи би могъл и би трябвало да направи, е да обясни на колегите си това, че текстът на закона за случайното разпределение на делата е императивен и не може с решение на общо събрание да се игнорира неговото приложение. Изобщо, този въпрос не може да бъде поставян на разглеждане на общото събрание, тоест този въпрос е извън правомощията на общото събрание, защото той е разрешен с императивна законова разпоредба.

Давам си сметка колко дълго говорих по този въпрос, но според мен е важно, за да не изглежда странен, но необоснован вотта ни.

И на следващо място, мисля, че и с това ще приключа, още много неща мога да изтъкна, но за мен встъпването на съдия Ангелов като съдия в Административен съд София-град също беше доста показателно за неговата личност.

Ако си спомняте, колеги, когато отлагахме, мисля, че в началото на октомври, отлагахме насроченото заседание за изслушване и за провеждане на избор на председател на Софийски районен съд, аз настоях този избор, тоест днешното насрочване да бъде отложено за след назначаване и съответно встъпване на съдиите в административните съдилища, доколкото към този момент вече беше известно, че съдия Ангелов е класиран в конкурса за съдия, мисля, че в Административен съд София-град беше, точно така. Това беше съобразено от колегите. Насрочихме за днешната дата и какво беше учудването ми, когато разбраха, че въпреки назначаването му и въпреки встъпването в Административен съд София-град, той продължава да участва в конкурса и се яви за изслушване.

Ами, колеги, за мен това означава едно единствено нещо. Както една колега се изразява: подсигуряване за всички възможни случаи! Единствената цел на това встъпване според мен е, за да може след преустановяване на мандата в срок и предсрочно, връщането на съдията да бъде в Административен съд София-град, което е на практика по-горестоящ съд от Софийски районен съд, а не в съда, в който е правораздавал.

И от друга страна, това показва категорично нежелание на съдията той да продължи да правораздава в съда като редови съдия, макар да няма легално определение за това понятие, тоест да бъде съдия в съда извън длъжността „административен ръководител“.

В този смисъл аз ще коригирам все в същата насока на разсъждения, ще коригирам един от преди мен изказалите се членове на Съдийската колегия колко дълго е бил съдия в Софийски районен съд. Всъщност, в Софийски районен съд съдия Ангелов е бил съдия малко повече от една година преди да бъде избран за административен ръководител, защото преди това в продължение, мисля, че на повече от три години, той е бил командирован от Районен съд-Монтана, където, поне по данните, които са качени за днешното заседание, той е бил назначен като съдия и не е работил, мисля, че, нито един ден! Бил е командирован в Софийски районен съд още като младши съдия, престоял е на тази длъжност в продължение на три години, нещо, което за мен е учудващо. Може би не съм съобразила отменена законова разпоредба. Три години е бил младши съдия, от които почти една година командирован за съдия в Софийски градски съд, след това е назначен за съдия в Районен съд-Монтана, но е бил на практика през целия период от време командирован в Софийски районен съд и след датата му на назначаване малко повече от година е бил съдия в Софийски районен съд.

Аз никога не съм споделяла, първо, виждането, че един административен ръководител не може да продължи да бъде в същия съд редови съдия, тоест да не бъде административен ръководител или заместник на административния ръководител и никога не съм споделяла виждането, че самоцелното движение на съдии от един съд в друг съд и заемането на всяка цена длъжност в друг, в случай съд от системата на административните съдилища, с които съдия Ангелов няма нищо общо на практика до този момент, не може да бъде споделено и аз не мога да я подкрепя.

С това наистина завършвам - от числения състав на Софийски районен съд 213 души, към настоящия момент мисля, че 10 щатни бройки не са заети, със сигурност има съдия, който би могъл да изпълнява тази длъжност с цялата отговорност и с нов административен капацитет, съответстващ на този съд, на потребностите на този съд и наистина в съответствие със значимата обществена роля, която точно този съд изпълнява.

Много юристи, не само съдии, много юристи сравняват Софийски районен съд с един от върховните съдилища в страната. Вероятно Ви е известна тази метафора по отношение на въпроса за значимостта на Софийски районен съд.

Всъщност, от 213 души или около 200 зает щат, в подкрепа на кандидатурата на съдия Ангелов са гласували 105 по протокола съдии с цялата условност на това. Аз продължавам да имам съмнения дали с един човек е постигнат кворумът или не, но възприемам, че това, което е отразено в протокола е вярно. Това са, ни повече, ни по малко, половината плюс 1 от съдиите, които удивително съответстват на целия състав на явилите се съдии на общото събрание. За мен това не е еднозначна подкрепа.

И, между другото, притеснително е отсъствието на останалите 50% или почти 50%-49% от състава на съда!

Извинявайте, госпожо Захарова! На цялото това говорене, наистина две изречения.

Аз също съм работила по много случаи със съдия Ангелов и го познавам. Присъствала съм на практика на всички общи събрания на Софийски районен съд през годините на нашия мандат с изключение на двете „ковидни“ години. Взех отново думата, за да кажа, че в никакъв случай не твърдя, че той е лишен от професионални и нравствени качества. Напротив, даже отчитам

усилията му, включително и изключителната му активност, която и мен на моменти ми се е струвала странна и необяснима - в участие в работни групи, в проекти, между другото, но въпреки това считам, че неговите качества и това, което е направил, възможностите му и усилията не съответстват на потребностите за заемане на длъжността „административен ръководител“ на Софийски районен съд.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, госпожо Дишева.

Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви.

Съзнавам, че много напредна времето и не бих искала да не участвам в този дебат, защото имам преки впечатления от колегата Ангелов и те са от съвместната ни работа по много въпроси и по много теми, в която той е показал, както всички дотук единодушно казахте, безспорни качества на ръководител. Говоря на ръководител, като съдия не познавам работата му, но и друг път съм застъпвала тезата, че за един председател на съд не е задължително да бъде образцовия, перфектен съдия. Там се изискват други качества и те в случая са налице.

На първо място, много силно впечатление ми направи колегата Ангелов. Аз го опознах в работата на този състав на Съвета. Преди това не съм имала възможност и моите контакти с него са изцяло професионални. Изключително свръх отговорен. Няма случай в тези 5 години, в който той да е помолен да свърши нещо, да даде становище, да изрази мнение и той да не го е направил по най-добрия начин, който е възможен. Дори на моменти се чудя как му стига времето, за да подхожда с еднаква отговорност към всички въпроси, без значение дали са маловажни или са

изключително важни и въобще колко са значими за съдебната система.

На следващо място - изключително диалогичен, много консенсусен. Въпреки това, че 5 години е бил председател на съд, не е изградил у себе си онова менторско отношение, което често се случва да наблюдаваме. С много емпатия подхожда към всеки един въпрос, който е свързан с всеки един съдия. Много балансиран, умерен в много висока степен, което също, според мен, е много високо качество.

Отделно от това много се цени неговата искреност. Никога не е спестявал да изрази мнението си, без значение дали това ще се хареса на този, на когото го казва или не. За мен това е едно от най-силните му качества и свидетелства за неговия интегритет.

Съдийската подкрепа, която е изразена в случая, според мен е достатъчно голяма и впечатляваща без значение дали тук, примерно, има един човек или не и колко е точно кворумът и така нататък, защото това е най-големият съд в страната. Трудно е да събереш толкова много хора на едно място. Отделно от това е много трудно да бъдеш харесван еднакво от всички съдии. Знаете, че съдиите са хора, които винаги държат на собственото си мнение и точно това е много важно за тяхната работа.

В случая аз не мисля, че има изразени негативни становища, тоест такива поне не са споделени публично. Мисля, че районните съдии в София са достатъчно..., държат на своето мнение, за да го изразят публично, когато това се налага и когато преценят, че това е важно, а в случая такава аз не видях, така че няма как да спекулираме с този факт колко са присъствали и да ги

броим като някакви вещи, чието присъствие само по себе си има или няма значение.

По отношение на това, което всъщност колегите казаха като забележки по отношение на неговата работа.

По отношение на заповедните дела - каза се вече, че това е въпрос, който е решен от общото събрание на съдиите. Това е съдийското самоуправление. Харесва ни или не ни харесва, добро или лошо, това е закон. В крайна сметка, ако някой трябва да се замисли какво се случва след 2016 г. насам и до колко е удачно това самоуправление, в каква степен, по какъв начин, може би сега е моментът, когато е отворен, когато има законопроект за промяна в ЗСВ и бихме могли да го изразим като становище - да се направи една оценка на въздействието, последваща на промените от 2016 г., независимо, че е по-дълъг срок, отколкото би следвало да бъде, но по-добре късно, отколкото никога!

Това с неравномерното натоварване, с което беше отбелязано по отношение на наказателните и на гражданските, това е проблем, който съществува във всички софийски съдилища. И този проблем няма как да бъде решен. На нас всички ни е ясно - от административния ръководител до горе, защото именно в правомощията на общото събрание на съдиите е да реструктурират отделенията и новите състави да определят в кое отделение ще бъдат. Знаете, този проблем е особено съществен и видим в Софийски апелативен съд. Колко пъти се занимаваме с този въпрос и няма как да го решим именно защото е правомощие на общото събрание да трансформира или да промени тези състави, които са наказателни и са свободни, да ги трансформира в граждански и търговски, където има най-голяма нужда, така че, струва ми се, че тук няма как да се вменява в отговорност или лошо

управление от страна на колегата Ангелов по отношение на този въпрос.

Ще се върна отново на принципа за случайно разпределение, той беше произведен на въпроса за заповедните дела. Спомням си, че преди две години, мисля, колегите, които днес говориха за този принцип отказаха да се наложи наказание на един бивш председател на Софийски районен съд, който с еднолична заповед беше иззел дела от едни съдии, конкретни дела с номера, и ги беше предоставил за разглеждане на други съдии, без да се използва системата за случайно разпределение. Тогава това нарушение на принципа въобще не беше възприето като някакъв проблем и беше гласувано в случай „против“, да не се налага наказание, тоест тук не говорим за решение на общото събрание на съдиите, а за еднолична преценка по кои дела кой да се произнася. Това - с оглед нашия еднакъв подход, нещо, което чувам често като говорене на нашите заседания.

По отношение на въпроса за забавата на определени колеги в Софийски районен съд.

Първо, би трябвало този въпрос да е комплексен и да не може да се прехвърля отговорността от забавата на тези колеги, персонално върху административния ръководител, защото колегата Ангелов е направил всичко възможно, така че тези колеги да имат условията да наваксат и сроковете и на практика да не допускат такива забави, само че има много по-базови проблеми, които не са решени и поради които, той каквото и да направи, то няма как да се справи еднолично с това.

А, между другото, в тази връзка искам да Ви припомня, че от тези няколко случая, които се броят на пръстите на едната ръка ние наложихме дисциплинарно наказание „уволнение“ мисля, че

само на един или на двама, ако не се лъжа, от нашия състав. Предишният мисля, че нямаше такива драстични наказания, но в крайна сметка предложенията за наказания не е ли предимно отговорност на Инспектората? И въобще въпросът с така наречения „бърнаут“ на колегите съдии кога ще бъде решен? И въобще не обръщаме внимание на тези въпроси. В случая забавите са допуснати от колеги, които от 15-20 години са районни съдии и нямат предвидимост при кариерното израстване и тази непрекъсната натовареност води действително до бърнаут.

Това са едни много важни екзистенциални въпроси, които обаче някак си много удобно, така ги прехвърляме на чуждата глава.

По отношение на участието в работни групи. Колегата Ангелов действително не е отказал и виждам, че към този момент той е участвал в много работни групи. Аз лично считам, че неговото участие е изключително пълноценно и много важно, поради което много се радвам, че той се съгласява, независимо от натовареността си и като съдия, и като административен ръководител да участва. И трябва да Ви кажа, че той е двигателят във всички тези работни групи, в които участвам и аз. И аз лично намирам, че точно неговата свръх отговорност помага на нас, на този Съвет, на тази Съдийска колегия да върши много от задълженията и правомощията, които имаме, защото ние без подкрепата на съдиите, без помощта от тяхна страна ние самите не можем да се справим. И крайно време е да го разберем, че ние не сме нещо отделно от съдиите и че трябва да разчитаме на тяхната помощ и на тяхната визия, и да реализираме това, което те имат като идеи.

В тази връзка, между другото, аз напълно споделям предложението за промяна на постоянния състав, въпреки че там има други условности, защото ние се откъсваме много от средата на магистратите.

И по отношение на последния въпрос. Аз тук няма да повтарям колегата Пашкунова, която каза всичко, което е по отношение на кариерното развитие на съдия Ангелов, с което съм съгласна. Ще добавя само това, че няма нищо морално укоримо в това да се явяваш на конкурси и да ги печелиш, да се грижиш за кариерното си развитие. Той ще е съдия в Софийски районен съд, ако бъде избран за председател и ще продължи да правораздава там. Той няма да бъде административен съдия, а дали се презастрахова и така нататък, в това какво незаконосъобразно и неморално укоримо има? Нищо! Според мен това е някаква спекулация, което не е честно спрямо колегата Ангелов.

Ако погледнем от неговата гледна точка, ако той бъде избран, той ще загуби още 5 години от своето кариерно развитие, тоест възможността да участва в конкурси. Нима това е справедливо, според Вас? Защото той се посвещава на административната работа. Някой трябва да върши и тази работа. Да, тя никак не е благодарна.

Наскоро си говорих с колеги, председатели на съдилища, които с горчивина обясниха, че много голяма част от тяхната работа не се вижда от колегията. Тя няма писмено изражение, няма фактологично обосноваване, защото е свързана с това да говориш с хората, непрекъснато да медиаторстваш между различни колеги, между съдебни служители и граждани и така нататък. Тази част остава невидима за нас.

А този мега съд да го управляваш 5 години и тези 5 години да не допуснеш грешки, които по някакъв начин те уличават в липсата ти на възможност да управляваш подобен съд, според мен е, как да кажа, по-голям атестат от това няма.

Извинявайте, ако бях многословна. Просто някак си не е справедливо спрямо колегата Ангелов да се твърдят някои неща. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, госпожо Марчева.

Други желаещи за изказване има ли? Колеги, не виждам желаещи да се изкажат. (Г.Чолаков: Колегата Керелска.)

Колега Керелска, да.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз съм в сериозна дилема по отношение на това какво да бъде моето решение при днешното гласуване, дали да подкрепя или да откажа подкрепа на колегата Ангелов. Тук ще пропусна изброяването на това, че той отговаря на формалните изисквания. Естествено, че отговаря на формалните изисквания. Но аз си спомням в началото на нашия мандат, когато всъщност имах повод да се запозная с него, какво впечатление ми направи той и екипът, който той ръководеше. Това бяха хора, които си бяха поставили действително за цел да се справят с неравномерната натовареност и със свръхнатовареността в Софийски районен съд поне дотолкова доколкото техните собствени сили и възможности им позволяваха. В интерес на истината това действително беше най-големият проблем в работата на Софийски районен съд, след като по някакъв начин, може би и не по най-удачния, но все пак се разреши битовият проблем като бяха отремонтирани две сгради, съответно съдът, наказателна колегия и гражданска колегия бяха настанени в тях. Направи ми силно и положително впечатление това, че те имаха ясна визия какво може

да се промени в законодателството, така че тази натовареност да бъде намалена и предприеха много активни действия в тази посока, като тук искам да отбележа, че имаха и доста активна подкрепа на съдии от Софийски районен съд, на съдии от Софийски градски съд и в тази посока постигнаха известни резултати, свързани с промяна на местна подсъдност, свързани с промяна и на родова подсъдност, ако не ме лъже паметта. Освен това бяха много активни във връзка с преодоляването на едно много вредно явление в нашата система, а именно пускането на искиви молби, които реално не търсят правна защита...(Намесва се Г.Чолаков: Колеги, няма онлайн излъчване на заседанието.) Така ли? Откога?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявайте, спряло е онлайн излъчването.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, да. (кратка пауза)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, тъй като няма излъчване в момента, прекъсваме заседанието до отстраняване на техническия проблем.

(Прекъсване на заседанието поради технически проблем.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Продължаваме, колеги, вече има излъчване. Уточнено е и докъде стигна г-жа Керелска. Заповядайте, госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Положени бяха и огромни усилия във връзка с предотвратяване на едно твърде порочно явление в целия процес на правораздаването в нашата страна, а именно депозирането в съдилищата на множество искиви молби, с които на практика не се търсеше правна защита на нарушени права, а се гонят някакви други цели, които не считам за необходимо в момента да конкретизирам и да навлизам в тяхното обсъждане. В този тип

искови молби се съдържаха, в масовия случай, множество обидни и клеветнически твърдения, което пък беше предпоставка за многобройни отводи както на съдиите от Софийски районен съд така и на съдиите от по-горната инстанция, така и на съдиите от цялата страна, защото в масовия случай тези дела отиваха от софийските съдилища към съдилищата в страната. Били сме заедно в работни групи по изменение на ГПК в Министерство на правосъдието и действително имам отлични впечатления от участието и на г-н Ангелов, и на други представители на Софийски районен съд и Софийски градски съд в посока на това това явление да бъде пресечено, но и действително се стигна до съответната промяна в Гражданскопроцесуалния кодекс.

Считам, също така, че като една сериозна заслуга на господин Ангелов и ръководството на Софийски районен съд беше стремежът за уравниване натовареността между отделните съдии в съда. В тази посока имам и лични наблюдения, и съм разговаряла със съдии от районния съд, които са споделяли за това как един много натоварен състав е бил разделен, което е дало глътка въздух на досегашния докладчик да излезе от ситуацията и да започне да правораздава нормално. Усилията действително трябва да продължат в тази посока и те продължават, доколкото разбирам, но не трябва да се спира, защото не може да се приеме, че този въпрос е решен.

Другото нещо, което бих искала да посоча в моето изказване, е във връзка с широко коментирания текст на чл. 9 от Закона за съдебната власт и решението на общото събрание. Докладчиците по съответните заповедни производства по издаване на съответната заповед за изпълнение или за незабавно

изпълнение да имат възможността и да гледат установителните иски по чл. 429 от ГПК.

Аз не споделям становището, изразено от г-н Чолаков и категорично подкрепено от г-жа Дишева, че, видите ли, тука общото събрание е действало в противоречие с императивната разпоредба на чл. 9 и в тази връзка ще кажа, че съгласно Закона за нормативните актове текстовете на закона се тълкуват съобразно техния разум и целта на закона, така че разпоредбата на чл. 9 според мен би могла да бъде тълкувана не буквално ами поправително, действително да се търси точният разум на закона и в тази връзка ще кажа, че производството по издаване заповед за изпълнение или заповед за незабавно изпълнение, както и исковите по чл. 422 от ГПК, се намират в една глава на Гражданскопроцесуалния кодекс и тази глава е озаглавена „Заповедно производство“. Тоест, става въпрос за едно производство, което се развива в две различни фази. Така че, тука би могло да се разсъждава, но не сме ние органът и не е мястото, на което бихме могли да разсъждаваме на темата дали в случая се нарушава принципът на случайно разпределение на делата или не. Лично аз мисля, че в това решение има и огромен практически смисъл. Интересувала съм се защо така са решили колегите от Софийски районен съд и мисля, че в техните аргументи има много сериозен резон.

Мисля, че всички се убедихме и от днешното изслушване, а и понеже наблюдаваме, и сме запознати с работата и качествата на съдия Ангелов, че той безспорно има капацитет на административен ръководител, има ресурс, не му липсват и чисто човешки качества, но при всичките тези положителни неща, които изброих до настоящия момент, моето разочарование, ще бъде

съвсем откровенна, дойде от това, че колегата Ангелов встъпи като съдия в Административен съд - София-град при положение, че вече процедурата му за избор на административен ръководител-председател на Софийски районен съд беше започнала. И според мен, колеги, не може ръководителят на един съд, който ръководи екип от съдии и служители около 1000 човека с действията си да създава впечатлението, че не знае точно какво иска. От една страна той участва в конкурс за административен съдия, в което няма нищо лошо, още по-малко незаконно, от друга страна участва в избор на председател на Софийски районен съд и обстоятелството, че той в крайна сметка встъпи като съдия в Административен съд - София-град в мен остава едно неприятно чувство за това, че действително се търси някакво преосигуряване. Лично аз считам, че съдия Ангелов би бил раздвоен, ако Съдийска колегия на Висшия съдебен съвет го избере за административен ръководител-председател на Софийски районен съд, което предполагам, че ще стане, при положение, че той знае, че след изтичането на този мандат той ще отиде и ще правораздава в друг орган. Това би се отразило и на неговата мотивация, и на неговата енергия за работа. А, както казаха колегите, няма нищо незаконно, напротив, всичко е в съответствие със закона, всичко е позволено, но въпреки всичко понеже ние за административните ръководители поставяме по-високи изисквания от обикновените, считам, че в случая съдия Ангелов допусна грешка. Това е лично мое мнение. Поради тази причина аз няма да подкрепя неговата кандидатура за втори мандат.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, г-жо Керелска. Колеги, други изказвания? Не виждам желаещи. Ще си позволя и аз да споделя моето становище във връзка с избора на съдия Ангелов. Аз

ще подкрепя неговия избор за административен ръководител на Софийски районен съд. В множеството изказвания преди моето неколkokратно се чува думи като наличие на капацитет, на ресурс, на човешки качества, на опит, говореше се за негови достижения в миналия му мандат, които според мен са достатъчно основание да бъде подкрепен за административен ръководител и за втори мандат. В крайна сметка становището, развивано от настоящата Съдийска колегия и многократно повтаряно, е било, че след като в предходния мандат не са отбелязани съществени слабости и неудачи то за самия орган на съдебна власт е положително развитието му да продължи в посоката, в която се е развивало и в предходните 5 години.

Колеги, аз ще маркирам само няколко обстоятелства, които според мен подкрепят вече изказаните становища в подкрепа на кандидатурата на съдия Ангелов. Аз високо оценявам мерките, които той предприема за провеждане на обучителни мероприятия, а оттам и за уеднаквяване на практиката в Софийския районен съд, които той предприе. Действително в някои от тях участваха и съдии от Върховния касационен съд като тези мероприятия се проведоха съвсем не в традиционната форма на обучение от съдиите от по-висока инстанция към по-ниска такава. Проведените срещи, включително и тази, в която участваха съдия Паунова и съдия Данова, се проведоха в съвсем различен формат, а именно като диалог на равнопоставени съдии, в които правната проблематика, поставена от съдиите от районния съд, беше обсъдена в изключително професионалния му аспект. Аз считам, че тези срещи, ако мога така да ги нарека, са плодотворни, защото действително допринасят за уеднаквяване на съдебната практика и преодоляване на някои затруднения в правораздаването, което в крайна сметка е

в изключителна полза на гражданите. Това се отнася и до бъдещите мероприятия, които вече са планирани за подобни срещи между съдии, разглеждащи дела от брачната материя, а и от гражданската материя.

Един друг аспект, за който бих искала да Ви кажа няколко думи, това е отношението на съдия Ангелов във връзка с разбирането му за дисциплинарните функции на административния ръководител. Неговата визия в тази насока аз изцяло споделям. На мен ми се струва, че ние не би трябвало да отделяме проблема за забавянето на правосъдието от проблема за натовареността. Всякога, когато има обективни причини за по-висока, а в някои случаи неимоверна натовареност, разрешаването на този проблем не е единствено във възможностите на административния ръководител. Балансът между правото на своевременно произнасяне на съда и натовареността в крайна сметка е държавническа задача и това, което може да направи отделният административен ръководител в много случаи е да предприеме чисто палиативни мерки за регулиране на натовареността между отделни съдии, отделни състави, отделни отделения. А това, струва ми се, в пълна степен се е изпълнявало и изпълнява понастоящем от ръководителя на Софийски районен съд. Аз действително споделям разбирането, че при наличие на специализиран орган, какъвто е Инспекторатът, ролята на административния ръководител в процеса по наказване на съдиите трябва да бъде сведен до минимум и то само и единствено след проучване на всички обстоятелства във връзка с конкретната забава, и както се изрази самият съдия Ангелов – при констатиране на системни нарушения, дължащи се единствено на субективни причини в самия съдия.

И на последно място искам да споделя с Вас и моето разбиране за принципа на случайно разпределение. Нормата на чл. 9 от Закона за съдебната власт и възприетото решение от Общото събрание на Софийски районен съд. По мое виждане нормата на чл. 9 е императивна, но не и абсолютна. Действително в Правилника за администрация на съдилищата има предвидени изрични изключения от абсолютното прилагане на този принцип. Но освен случая, за който спомена съдия Ангелов при неговото изслушване, има и множество други процесуални ситуации, в които се предвижда възможност за разрешаване на определен процесуален проблем извън стриктното и еднопосочно приложение на принципа. Това е например при наказателните дела, когато се прекратява съдебното производство по различни причини, било, да речем, допускане на съществени процесуални нарушения или при неправилно администриране на делото. Във всички тези случаи делото се връща отново при същия докладчик, който е предприел действията по прекратяване на съдебното производство и това е правилно.

Според мен, колеги, е по-важен друг аспект. Че прилагането на принципа на случайно разпределение в конкретните процесуални ситуации е проблем на правораздаването и това е така, защото въпросът за прилагане на случайното разпределение всъщност рефлектира върху извода за законност на състава, който разглежда делото. В тези случаи, каквото и да е решението на общото събрание, при проверка на съответните актове може да се установи дали има нарушение на чл. 9, респективно дали съставът, разглеждащ делото, е незаконен. При липса на такива конкретни произнасяния, които могат да коригират конкретната съдебна практика, аз лично не бих се наела да коментирам правилността на

едно или друго решение на Общото събрание на Софийски районен съд. Така или иначе, в този контекст обаче е съществено, че решението на общото събрание не може, било дори грешно, не може да ангажира някаква отговорност на съдия Ангелов и да повлияе върху неговите качества и позитивните страни, които аз, а и други колеги съзираме в неговата предходна дейност.

Няма да Ви отегчавам повече с моите разсъждения. Ще декларирам единствено, че се съгласявам със съображенията, изложени от г-жа Пашкунова, съдия Чолаков, г-жа Марчева, в подкрепа на кандидатурата на съдия Ангелов.

Да, г-жо Дишева. Само да поясня пред Вас, колеги, че аз изразявам собственото си виждане по въпроса, който разглеждаме в момента. Право, на което имам и не бих искала да влизам в дискусия дали моето мнение е правилно или не, то е такова, каквото е и смятам, че мога да го изложа независимо от това дали ще бъде или няма да бъде възприето.

Г-жо Дишева, желате ли думата? Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, да, разбрах, че последната Ви реплика беше към мен отправена, но въпреки това пък аз смятам, че с изразяването в рамките на един колективен орган, който взема решение с мнозинство на гласовете, когато един от членовете изрази становище различно от това на някои от другите членове, с това само по себе си влиза в спор и в това няма нищо лошо.

По повод на тълкуването на чл. 9 взимам думата и не мога да се въздържа от това, защото решаването на въпроса за избора на административен ръководител на Софийски районен съд не предполагаше тълкуване на текст от закона, който всички признаваме, че е императивен, но не предполагаше, по мое

виждане, такова тълкуване, което се направи и отваряне широко на вратата да се изключва приложението на този текст. Точно затова си позволявам да взема думата отново. Не ми е ясно делението на правните норми на абсолютни и вероятно относителни, но разбирам, че с изрази, че нормата не е абсолютна, се цели да се обоснове извод, че тя не следва да се прилага във всички случаи. Това виждане не споделям, защото примерите, всъщност, които бяха дадени за различни случаи, в които се допуска отклонение от правилото по чл. 9 от Закона за съдебната власт, са такива, при които това изрично е предвидено в процесуална правна норма на съответния процесуален закон или пък произтича от общ принцип на правото. Конкретният случай не е такъв. Толкова по приложението на чл. 9.

Не беше нужно за целите на този избор да обръщаме смисъла на случайното разпределение, просто не е наша работа. Законодателят го е решил, както много пъти по много други поводи тук беше казвано, включително и по повод на съдийското самоуправление, ето, сега е моментът да кажем, че този принцип всъщност не е добър за осъществяване на правораздавателната дейност.

И още няколко думи във връзка с изразеното становище по повод на правомощията на административния ръководител във връзка с дисциплинарната отговорност на съдии. Аз неколкократно обърнах внимание, че в никакъв случай не съм радетел за непременно и многократно упражняване на това правомощие и най-вече да не става самоцелно. Какво обаче ние ще отговорим на страните в тези производства, които очакват правосъдие и на практика техният интерес да получат правосъдие в разумен срок, не говоря в 1-месечен срок, в разумен срок, а не в срок надвишаващ с

години този разумен срок, чакат. Чакат. Какво да им отговорим? И след като законът е регламентирал определени правомощия на административния ръководител аз считам, че той следва да ги упражнява, при това да ги упражнява по начин, който осигурява както, в най-широк смисъл, грижата му за съответния съдия и за микроклимата в съда, и за правораздавателната дейност, така и за интересите на страните, които са поискали правосъдие чрез инициирането на определено дело.

Приключих по този въпрос.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, желаещи да се изкажат? Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Само една реплика. Понеже се създава погрешното впечатление у тези, които ни слушат, че колегата Ангелов е виновен за тези забави и че него лично трябва да го държим отговорен, и да насочим недоволството на страните спрямо него, това категорично не е вярно. Стана ясно, че колегата Ангелов е направил всичко възможно, за да се случат нещата и да има правосъдие в нормални срокове, но ако погледнете правомощията на административния ръководител в ЗСВ, кое от тях той не е изпълнил, за има този проблем? Той е изпълнил всичко, което законът му е вменил. Оттам нататък, другите проблеми, които не са негови, той не може да носи отговорност за тях. И отново искам да кажа, да обърна внимание, че в случая не са решени много базисни въпроси преди да се тръгне към наказанието на съдиите. И това на обществото трябва да е ясно.

Благодаря Ви. Извинявайте, просто е доста несправедливо това като упрек към него.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, г-жо Марчева. Струва ми се, че вече изчерпахме всички желаещи да вземат отношение,

поради което предлагам да пристъпим към финалната фаза на настоящата процедура, а именно да вземем решение да гласуваме въпроса за избора на съдия Ангелов за административен ръководител на Софийския районен съд. Който е „за“, моля да даде своя вот. (брои гласовете) Десет гласа „за“. „Против“? Два гласа. Имаме избран административен ръководител на Софийски районен съд.

3. ОТНОСНО: Избор на административен ръководител - председател на Софийски районен съд

Кандидат:

- Александър Велинов Ангелов – съдия в Административен съд София-град, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 29/20.07.2021 г., комплексна оценка „Много добра“)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

След проведеното гласуване с вдигане на ръка и при обявения резултат: 10 гласа „за“ и 2 гласа „против“, на основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА** Александър Велинов Ангелов – съдия в Административен съд София-град, на **длъжността „административен ръководител – председател“ на Софийския районен съд**, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Може ли да поканите съдия Ангелов?

(Александър Ангелов влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колега Ангелов, след продължителен дебат с 10 гласа „за“ Ви избрахме за административен ръководител на Софийски районен съд. Желая Ви успех!

АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛОВ: Благодаря за доверието.
(напуска залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, т. 4 минахме. На т. 5 сме. Това е от Раздел „Дисциплинарни производства“, Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“, поради което закриваме, закрыта част от заседанието.

(камерите са изключени)

(камерите са включени)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Обявяваме решенията.

По точка 5 е приета за сведение и е приложена към кадровото досие Заповед № 100/23.09.2022 г. на административния ръководител на Районен съд-Панагюрище, с която е обърнато внимание на съдията в Районен съд-Панагюрище Диана Симеонова Стателова, на основание чл. 327, ал. 1 от Закона за съдебната власт.

По точка 6 от дневния ред е прието за сведение Определение № 10148/10.12.2022 г. на Върховния административен съд, VI отделение, по адм. дело № 8134/2022 г., с което е отменено

решение по т. 3 от Протокол № 26/28.06.2022 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

Образувано е дисциплинарно производство срещу съдията от Софийския районен съд Васил Петров.

Определен е чрез жребий дисциплинарен състав с председател и докладчик г-жа Атанаска Дишева и членове: госпожа Даниела Марчева и г-жа Олга Керелска.

По точка 22 от дневния ред е прието за сведение Определение № 10260/14.11.2022 г. на Върховния административен съд, VI отделение, по адм. дело № 3318/2022 г.

Образувано е дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание на съдията Марина Цветкова от Районен съд-Самоков.

Избран е чрез жребий дисциплинарен състав с председател и докладчик г-жа Цветинка Пашкунова и членове: господин Стефан Гроздев и г-н Боян Новански.

Продължаваме с точка... (Прекъсната.)

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 7 по-скоро да не забравим.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Пропуснахме т. 7.

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: От името на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ докладвам следните предложения за решения, които са свързани с правомощията ни по Глава трета „а“ от Закона за съдебната власт.

Традиционно приемаме Анализ на случаите на нарушаване правото на разглеждане и решаване на делото в

разумен срок и приемането на отчетите на министъра на правосъдието за изплатените възнаграждения по този ред.

За да Ви спестя време и предвид оставащия дневен ред препращам към мотивите, които сме предоставили на Вашето внимание и на подробния анализ, който е на няколко десетки страници. Само ще спомена, че анализът на вида, естеството и броя на установените нарушения, както и съдебния район, в който те са допуснати и съответно констатирани, и по които са изплатени обезщетения по реда на Глава трета „а“ от Закона за съдебната власт през обсъждания период, който е от 1 април до 30 септември 2022 г. отново сочи, че са установени същите нарушения от предходни отчетени и анализирани периоди.

Основанията за допуснатите нарушения са същите, дадените препоръки са същите. В този смисъл нямаме основание за предприемане на нови мерки в съответствие с нашето правомощие по Закона за съдебната власт.

Анализът относно броя на допуснатите нарушения и съответно изплатени възнаграждения е на Вашето внимание. Софийски районен съд, Софийски градски съд и Софийски апелативен съд от апелативните съдилища, както и в предходни отчетни периоди са съдилищата, в които са най-много на брой случаите с констатирани нарушения от Инспектората и съответно изплатени обезщетения от министъра на правосъдието.

Висшият съдебен съвет е давал последователно препоръки относно мерки за отстраняване на констатираните нарушения на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок в съответствие със своето правомощие по чл. 60м, ал. 2 от Закона за съдебната власт.

Имаме отново препращане към съдържанието на тези препоръки, преповтаряме ги с изключение на една единствена част, която касае т.6 от диспозитива, а именно: Напомня на административните ръководители на съдилищата съобразно правомощията си съответно по чл. 80, чл. 86, чл. 114 и чл. 122 от Закона за съдебната власт, да извършат проверка по делата, образувани преди 2019 г. Досега този диспозитив се е отнасял за актове, образувани преди 2017 г. и при наличие на недовършени такива - продължава текстът - да предприемат организационни мерки за тяхното приключване.

Предвид изтеклия период от време от взимане на предходното решение сме променили този срок за дела, образувани преди 2019 г.

В заключение - предлагаме да бъдат приети данните за установени от ИВСС нарушения на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по Глава трета „а“ от Закона за съдебната власт, за периода 01.04.2022 г. - 30.09.2022 г.; да приемем отчетите на министъра на правосъдието относно постъпили заявления и изплатени обезщетения по реда на Глава трета „а“ от ЗСВ, за същия период; да приемем Анализа на констатираните от Инспектората към ВСС причини на нарушаване правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, както и да препоръчаме на административните ръководители на съдилищата, съобразно правомощията им да контролират стриктното и пълно прилагане на процесуалните способности за своевременното разглеждане и приключване на делото в разумен срок, като тук преповтаряме мерките по точки от 4.1 до 4.4, включително; препоръчваме на съдиите да прилагат предвидените в съответни процесуален закон дисциплиниращи средства по

отношение на страните по делото, вещи лица, свидетели и други участници в процеса, както и да упражняват правото си на самоотвод своевременно.

Точка 6 прочетох.

Обръщаме внимание на административните ръководители на съдилищата, че следва да изпращат информация и отчети до Съдийската колегия за предприети действия в изпълнение на тези мерки.

Не предлага приемането на нови мерки.

Тук има диспозитив, който традиционно указва да се публикуват на интернет страницата материалите по точки 1, 2 и 3.

Допълнителни разяснения съм готова да дам в случай на желание.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, въпроси към госпожа Дишева или мнения по доклада? Не виждам желаещи. Тогава да гласуваме предложението на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората към Висшия съдебен съвет“, подробно огласено от докладчика - госпожа Дишева.

Който е „за“, моля да гласува: всички са „за“, „против“ няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

7. ОТНОСНО: Анализ на констатираните от Инспектората към ВСС случаи на нарушаване правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по наказателни производства за периода 01.04.2022 г. - 30.09.2022 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

7.1. ПРИЕМА данните за установени от ИВСС нарушения на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по Глава трета „а“ ЗСВ, за периода 01.04.2022 г. - 30.09.2022 г.

7.2. ПРИЕМА отчетите на министъра на правосъдието относно постъпили заявления и изплатени обезщетения по реда на Глава трета „а“ ЗСВ, за периода 01.04.2022 г. - 30.09.2022 г.

7.3. ПРИЕМА Анализ на констатираните от Инспектората към ВСС причини на нарушаване правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по чл. 60м от Закона за съдебната власт, за периода 01.04.2022 г. - 30.09.2022 г.

7.4. ПРЕПОРЪЧВА на административните ръководители на съдилищата съобразно правомощията им, съответно по чл. 80, чл. 86, чл. 106 и чл. 114 ЗСВ, да контролират стриктното и пълно прилагане на процесуалните способности за своевременното разглеждане и приключване на делото в разумен срок във връзка със:

7.4.1. Спазване на сроковете за насрочване на делото по чл. 247а НПК; съответните срокове за насрочване делата по ГПК и АПК, включително специалните срокове за разглеждане на някои видове дела - Бързи производства, Заповедни производства, Бързи производства по КТ и др.;

7.4.2. Използването на процесуални способности за връчване на призовки, съобщения и книжа по съответния процесуален закон;

7.4.3. Назначаване на резервен защитник и определяне на резервен член на съдебния състав; определяне на резервни дати;

7.4.4. Своевременно изготвяне на съдебните актове и мотиви към присъдите;

7.5. ПРЕПОРЪЧВА на съдиите:

7.5.1. Да прилагат предвидените в съответни процесуален закон дисциплиниращи средства по отношение на страните по делото, вещи лица, свидетели и други участници в процеса;

7.5.2. Да упражняват правото си на самоотвод своевременно (непосредствено след образуване на делото или след възникване на основанието);

7.6. НАПОМНЯ на административните ръководители на съдилищата съобразно правомощията си съответно по чл. 80, чл. 86, чл. 114 и чл. 122 ЗСВ, да извършат проверка по делата, **образувани преди 2019** г. и при наличие на недовършени такива да предприемат организационни мерки за тяхното приключване, задължение от Протокол № 44/21.12.2017 г., т. 6.4.

7.7. Обръща внимание на административните ръководители на съдилищата, че следва да изпращат информация и отчети до Съдийската колегия на ВСС за предприети действия в изпълнение на тези мерки

7.8. НЕ ПРИЕМА нови мерки.

7.9. Материалите по т. 7.1, т. 7.2 и т. 7.3 да се публикуват на интернет страницата на ВСС, след приемането им от Съдийската колегия на ВСС.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Точка 8.

Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря, госпожо председател.

Точка 8 е по повод постъпило възражение от Атанас Николаев Атанасов - съдия в Софийския градски съд, срещу изготвената му комплексна оценка от извънредно атестиране.

Съдията Атанасов е съдия в Софийски градски съд, наказателно отделение. За същия периодът на атестацията е от 25.06.2016 г. до 25.06.2021 г.

Помощната атестационна комисия от съдии от Апелативния съд в София е извършила преценка на дейността на съдията Атанасов за последните 5 години. Въз основа на следните данни: разгледани 877 дела, от които с общ характер - 90, частни наказателни - 478, с административен характер - 1 дело, въззивни общ характер дела - 123, въззивни частни наказателни дела - 17, и въззивни административни - 28, при следните параметри при обжалването: потвърдени - 94 броя или 64,38% от върнати на инстанционен контрол; 25 или 17% от върнатите от инстанционен контрол по видове, както следва: отменени 4 присъди, 3 разпореждания, с които е прекратено съдебното производство, и въззивни общ характер дела са му отменени 3, както и 15 мерки за неотклонение по членове 64 и 65 от Наказателно-процесуалния кодекс.

При тези данни и след като са изслушали магистрата в съдебно заседание, събеседвали са с него и са извършили проверка на делата, описани във формуляра, Помощната атестационна комисия, ще Ви кажа и имената, познати и уважавани съдии от мен - Александър Желязков, Владимир Астарджиев и Стойчев, са определили оценка на магистрата от 97 точки, като по всички критерии са му определили максимален брой точки с изключение на последния, така наречения „статистически критерий”,

където са определили оценка от 2 точки при максимални по този критерий 5 точки.

Този формуляр е бил предоставен на съдията Атанасов от Софийски градски съд и той го е подписал без възражение.

При получаване на формуляра, Комисията по атестирането и конкурсите е възприела, че според практиката си, че при отменяемост на делата под 20% по статистическия критерий не следва да бъдат отнемани точки и е увеличила оценката по този критерий на максималните 5 точки, но позовавайки се, пак със същите аргументи, на които се е позовала и Помощната атестационна комисия, а именно отменяемостта на определен брой дела, е преценила, че следва да бъдат отнети точки по първия и втория общ критерий, а именно „Правни познания и умения“ и „Умения за анализ на правно-релевантните факти.“

Вече така промененият формуляр с оценка от 98 точки е бил предоставен на магистрата Атанасов, срещу което е и възражението, по което ние се произнасяме.

Уважаеми колеги, обръщам Ви внимание, че на първо място, той няма да се яви. Редовно е уведомен за днес и в документите е написал, че поради служебна ангажираност няма да може да се яви на изслушването си днес, но депозира писмено становище, което е на Вашето внимание като писмено становище, предпоследното тире по точката, в което съдията Атанасов аргументира отмяната на общия характер дела с противоречива практика от страна на горните инстанции по конкретните казуси.

В подкрепа на своите твърдения съдията Атанасов е приложил и едно писмо или становище, подписано от заместник-председателя на Върховния касационен съд и ръководител на наказателна колегия съдия Лада Паунова, с което се потвърждават

неговите думи за наличието на противоречива практика по конкретни казуси, които са констатирани от Върховния касационен съд.

По-нататък съдията Атанасов въз основа на тези аргументи и като казва, че след като, ако приемем, „ако възприемете наличие на противоречива съдебна практика“ не следва да я преценяваме в негов ущърб и казва така: остават действително отменени дела само по условно предсрочно освобождаване и мерки за неотклонение, както и такива по чл. 64 и чл. 65 общо 6 броя. При това положение, според съдията Атанасов, той следва да получи максимална оценка, както е преценила Помощната атестационна комисия по първия и втория общ критерий.

Уважаеми колеги, като цяло това са в общи линии фактите по казуса и за да не вземам думата аз считам, че следва да се доверим по отношение на тези два критерия на Помощната атестационна комисия. Не случайно Ви споменах имената на съдиите, които са извършили проверката. За пеналистите в тази зала мисля, че това са безспорни авторитети и аз ще гласувам за уважаване възражението на съдия Атанасов и определяне на оценка по неговото извънредно атестиране в цифрово изражение - 100 точки. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, господин Кояджиков.

Колеги, желае ли някой да вземе думата? Не, не виждам желаещи.

Тогава първо да гласуваме...

Няма го съдия Атанасов, нали е сигурно, за изслушване?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да, така пише в неговото уведомление, че няма да се яви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Може да е изчакал да приключи състезанието си и да дойде. Тогава изслушването по първия диспозитив отпада.

Гласуваме, първо, предложението...

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Мисля, че съгласно практиката, която сме възприели, първо трябва да гласуваме предложението на КАК.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Първо гласуваме предложението на господин Кояджиков за по-висок резултат от атестирането, комплексна оценка от извънредно атестиране - 100 точки, тоест уважаване на неговото възражение. Който е „за“, моля да гласува - 10 гласа, „против“ - 2.

Приема се предложението на господин Кояджиков за увеличаване на цифровия израз на оценката на съдията Атанасов от Софийски градски съд на 100 точки.

(Решението в цялост е отразено по-долу)

Предлагам останалите два диспозитива да ги гласуваме едновременно с оглед решението ни по втория диспозитив.

Който е „за“, моля да гласува - за провеждане на извънредно атестиране и много добра оценка в размер на 100 точки: 10...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, госпожо Захарова, но аз съм против 100-те точки, но съм за провеждането на извънредно атестиране. Моля да ги подложите на отделно гласуване - 98 точки със също „провежда извънредно атестиране“. Просто нищо не налага провеждането на общо гласуване...

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре, по т. 3 гласуваме за провеждане на извънредното атестиране. Който е „за“...

Господин Магдалинчев, как гласувате? „За“? Значи, единодушно, всички.

(Решението в цялост е отразено по-долу)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: И последният диспозитив за комплексна оценка от атестирането в размер на 100 точки.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Това го гласувахме.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Това го гласувахме, но, както и да е.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Още веднъж.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да го гласуваме пак - 10 гласа „за“, „против“? Госпожо Керелска „против“ ли сте? Да. Двама.

Два гласа „против“.

Приема се предложението... (Реплики)

Момент! Добре, ще го обясни.

... Така, както беше предложено от господин Кояджиков.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

8. ОТНОСНО: Изслушване на Атанас Николаев Атанасов - съдия в Софийския градски съд, във връзка с постъпило възражение срещу изготвена комплексна оценка от извънредно атестиране *(Поканен, не се явява за изслушване)*

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

8.1. УВАЖАВА възражението на Атанас Николаев Атанасов - съдия в Софийския градски съд, срещу изготвената комплексна оценка от извънредно атестиране.

8.2. ПРИЕМА предложенията на Драгомир Кояджиков, както следва:

8.2.1. УВЕЛИЧАВА с една точка, от 19 (деветнадесет) на 20 (двадесет), предложената от Комисията по атестирането и конкурсите оценка по критерия „Правни познания и умения за прилагането им“;

8.2.2. УВЕЛИЧАВА с една точка, от 19 (деветнадесет) на 20 (двадесет), предложената от Комисията по атестирането и конкурсите оценка по критерия „Умение за анализ на правнорелевантните факти“.

8.3. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Атанас Николаев Атанасов - съдия в Софийския градски съд.

8.4. ПРИЕМА, на основание чл. 205, ал. 4, т. 2 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" - 100 (сто) точки, на Атанас Николаев Атанасов - съдия в Софийския градски съд.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, гласувах в подкрепа на решението на Комисията по атестирането и конкурсите, тоест за оценка „Много добра" - 98 точки. Там делата, които са били отменени изцяло или частично се анализират подробно, има дебати и в резултат на това се взима решение.

Не си спомням господин Кояджиков дали е участвал в това обсъждане. Той може да каже, но напоследък стана практика всъщност това, което е решение на Комисията по атестирането и конкурсите, която е все пак ресорната комисия и отделя много време и ресурс, за да взема решение по тези атестационни

процедури, всъщност практика стана тези решения на тази комисия да не се зачитат.

Преди малко стана въпрос за това какво се прави и какво се говори в зависимост от това дали сме на екран или не сме на екран. Мисля, че този намек е относим и в настоящия случай.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Минаваме към т. 9.

Комисията по атестирането и конкурсите - господин Кояджиков.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Госпожо Захарова, като си обясняваме вота, да го направя и аз, щото не очаквах такъв развой, честно казано.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ами, добре...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не очаквах и че първо ще подложите предложението на член на Съдийската колегия, а не на КАК, заради това, иначе щях да взема думата. С две изречения.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ама, не. Имате думата. Обяснете се.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз също гласувам в подкрепа на предложението на КАК. Само ще Ви обърна внимание, колеги, и аз не знам как ще гласуваме занапред атестации: 25 изцяло отменени актове по наказателни дела и още 25 - изменени.

Вижте мотивите в атестацията, единния атестационен формуляр и мотивите на Комисията по атестирането и конкурсите. Не знам при какви обстоятелства ние няма да дадем 100 точки на някой съдия. Какво правим и защо го правим? Дали с оглед правилното приложение на закона, не знам?!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Отражихме го в протокола.

Преминаваме към т. 9.

Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви.

Уважаеми колеги, във връзка с изтичащ мандат на член на Комисията по атестирането и конкурсите, избран от Пленума на Върховния административен съд и проведен нов избор на нов член на КАК с избор за Диана Огнянова Добрева - съдия от Върховния административен съд, КАК предлага проект за решение, с което да попълним състава на постоянно действащата Комисия по атестиране и конкурси с Диана Добрева, съдия във Върховния административен съд, считано от дата 19 януари 2023 г.

КАК предлага да приемем за сведение вчерашно решение на Комисията, с което е прието за сведение писмото на председателя на Върховния касационен съд за липсата на кандидати по откритата процедура за избор от Пленума на ВКС на член на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия и да отправи молба госпожа Захарова да инициира през януари на нова процедура за избор в Комисията по атестирането и конкурсите, в която да се посочи изрично в поканата, че членовете на КАК могат да участват в заседанията дистанционно чрез видеоконферентна връзка. Това се прави с цел да се мотивират съдии от провинцията за участие в тази комисия. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря.

Колеги, становища? Предлагам тогава да гласуваме предложени проект от КАК, така както го огласи господин Кояджиков. Който е „за“, моля да отрази вота си - 10, „против“ няма.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ние сме 9 души, госпожо Захарова, извинявайте.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Девет сме, права сте. Да. Просто на екрана има двоен образ. Права сте. (Реплики)

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

9. ОТНОСНО: Проект на решение за попълване състава на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

9.1. ПОПЪЛВА СЪСТАВА на постоянно действащата Комисия по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет с Диана Огнянова Добрева – съдия във Върховния административен съд, избрана от Пленума на Върховния административен съд, считано от 19.01.2023 г.

9.2. ПРИЕМА ЗА СВЕДЕНИЕ решения на Комисията по атестирането и конкурсите, приети по т. 12 от Протокол № 47/12.12.2022 г., със следното съдържание:

„12.1. Приема за сведение писмото от председателя на г-жа Галина Захарова – председател на Върховния касационен съд, относно липса на кандидати в открита процедура по избор от Пленума на ВКС на член на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

12.2. Отправя молба до г-жа Захарова за инициране, през месец януари 2023 г., на нова процедура по избор на член на Комисията по атестирането и конкурсите със специализация по гражданско право, от квотата на действащите съдии, избрани по реда на чл. 37, ал. 5 от Пленума на Върховния касационен съд, като в обявлението за откриване на процедура се посочи, че членовете на КАК могат да участват в заседанията ѝ дистанционно, чрез видеоконферентна връзка.“

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Точка 10.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 10 е предложение на КАК за определяне на изпълняващ функциите „председател“ на Районен съд-Казанлък, с оглед повишаването на титулярния председател на длъжността „съдия“ в Окръжен съд-Бургас, наказателна колегия.

В тази връзка КАК предлага проект на решение, с което да определим на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, Михаил Георгиев Михайлов - съдия в Районен съд-Казанлък, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на този съд, с възнаграждение по Таблица № 1 до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

Уважаеми колеги, това не е най-старшият съдия в съда, но се явява пък най-старшият, изразил желание да изпълнява тази функция. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Желание за изказване няма.

Колеги, тогава да гласуваме предложението на КАК по т. 10. Който е „за“. Господин Магдалинчев е тук, госпожа Марчева - 11 са „за“, „против“ няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

10. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Михаил Георгиев Михайлов - съдия в Районен съд-Казанлък, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд-Казанлък, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за

определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване на досегашния административен ръководител - председател в длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Бургас - наказателна колегия, до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Точка 11.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли, госпожо Захарова? С едно изречение.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте много, колеги. Налага ми се да напусна заседанието, поради въпрос, който не мога да преодоля с присъствието си тук, в заседание. Виждам, че има достатъчен кворум за разлика от много други случаи и се извинявам. Освен това, часът е вече доста напреднал за всички ни и на практика не сме почивали. Ще напусна с това обяснение заседанието.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре.

Имаме кворум, така че продължаваме, господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви.

Уважаеми колеги, във връзка с приключилия конкурс и назначаването на множество магистрати от районните съдилища в окръжните съдилища в цялата страна, в районните съдилища бяха освободени 90 длъжности за съдии в най-различни органи на съдебната власт.

В тази връзка КАК извърши проучване, на първо място във връзка с натовареността във всеки един орган на съдебната власт.

На следващо място прецени, че към средата на другата година, тоест през юли би следвало да бъдат назначени 31 младши съдии, които в момента работят в окръжните съдилища. Извърши проучване на желанията на магистратите за преместване от един орган в друг на съдебната власт и най-вече като взе и предвид, както казах, натовареността и смете за необходимо да Ви предложи проект на решение за оптимизиране на щатната численост на районните съдилища.

За това оптимизиране най-целесъобразно и законосъобразно, според Комисията по атестирането и конкурсите да се вземат от Съдийската колегия следните решения:

Първо, да открием процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от Закона за съдебната власт на един магистрат от Районен съд-Нова Загора в Районен съд-Ихтиман.

На следващо място - да открием процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ на един магистрат от Районен съд-Разлог в Районен съд-Ихтиман.

Предлага да предложим на Пленума на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от Закона за съдебната власт да съкрати една свободна длъжност „съдия“ в Районен съд-Ихтиман, считано от вземане на решението.

Да съкрати на същото правно основание свободна длъжност в Районен съд-Сливница, считано от датата на вземане на решението.

Да съкрати на същото правно основание свободна длъжност в Районен съд-Благоевград, считано от датата на вземане на решението.

Да съкрати на горното правно основание една свободна длъжност „съдия“ в Районен съд-Сандански, считано от датата на вземане на решението.

Да съкрати пак на това основание една свободна длъжност „съдия“ в Районен съд-Бяла Слатина, считано от датата на вземане на решението.

Да съкрати една свободна длъжност „съдия“ в Районен съд-Дупница, считано от датата на вземане на решението.

Да съкрати една свободна длъжност „съдия“ в Районен съд-Пазарджик, считано от датата на вземане на решението.

Да съкрати една свободна длъжност „съдия“ в Районен съд-Пазарджик, считано от датата на вземане на решението.

Да съкрати една свободна длъжност „съдия“ в Районен съд-Несебър, считано от датата на вземане на решението.

Да съкрати две свободни длъжности „съдия“ в Районен съд-Варна, считано от датата на вземане на решението.

Да съкрати длъжност „съдия“ в Районен съд-Силистра.

Да съкрати длъжност в Районен съд-Шумен.

Да съкрати една свободна длъжност в Районен съд-Велико Търново.

Да съкрати една свободна длъжност в Районен съд-Горна Оряховица.

Да съкрати три свободни длъжности „съдия“ в Районен съд-Русе.

Да съкрати една свободна длъжност в Районен съд-Бяла, една свободна длъжност да бъде съкратена в Районен съд-Добрич

и да се съкрати една свободна длъжност „съдия“ във Военен съд-София, считано от датата на вземане на решението.

Реципрочно КАК предлага на Съдийската колегия да разкрие и 20 длъжности в следните органи на съдебна власт, както следва: да разкрие една длъжност „съдия“ в Районен съд-Елин Пелин, една длъжност в Районен съд-Ботевград, две длъжности в Районен съд-Монтана, една в Районен съд-Лом, две длъжности в Районен съд-Перник, една в Районен съд-Кърджали, една длъжност в Районен съд-Казанлък, една длъжност в Районен съд-Раднево, една в Районен съд-Чирпан, една в Районен съд-Котел, две в Районен съд-Нова Загора, една длъжност в Районен съд-Нови пазар, една длъжност в Районен съд-Разград, една длъжност в Районен съд-Тетевен, една длъжност в Районен съд-Кубрат, една длъжност в Районен съд-Севлиево, една длъжност в Районен съд-Хасково.

Ако бъде възприето това, КАК Ви предлага да внесем тези предложения на заседанието на Пленума на 15 декември 2022 г. за разглеждане и произнасяне.

И както Ви казах, всичко е съобразено с натовареността на съответните органи, извършена е преценка как ще се отрази съкращаването на бройката в този орган, където се предлага да бъде съкратено и как ще се отрази на натовареността, как ще се отрази на натовареността и разкриването на магистратска длъжност в съответния орган на съдебната власт.

Основният принцип, който се следваше при вземането на това решение в КАК е да се опитаме с това разместване на щатовете в районните съдилища да се постигне еднакво натоварване навсякъде.

Само искам за сведение да Ви кажа, че натовареността в районните съдилища към настоящия момент е средно по 31,55 дела на магистрат. С това предложение за оптимизиране се допуска максимално най-натовареният орган да бъде някъде около 36, остава в най-натоварените органи, а тези, които остават по-слабо натоварени, които имат свободни щатове са около 29-30-31, тоест целта на това предложение, извинявайте - на това решение, е равномерното натоварване на магистратите в районните съдилища. Благодаря Ви.

Ако имате някакви въпроси съм готов да отговарям.

Материалите, между другото, са доста подробни и са на Вашето внимание. Направени са съгласувателните процедури, уважаеми колеги. Също можете да ги видите. Има на много места, където дават съгласие да бъдат съкратени щатове. Има, например, в Ихтиман, сецам се за Велико Търново, Русе дават положително становище за двете бройки. Велико Търново, Ихтиман.

Всичко, което е събрано като материали е на Вашето внимание. Ако имате въпроси, съм готов да отговоря. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, въпроси към г-н Кояджиков? Становища? Г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз ще подкрепя като цяло предложенията, които са на Вашето внимание, с две корекции. Едната касае т. 5, където се предлага да се съкрати 1 свободна длъжност „съдия“ в Районен съд-Благоевград. Другото мое предложение касае т. 8, където се предлага да се съкрати 1 свободна длъжност „съдия“ в Районен съд-Дупница. Предлагам вместо 1 длъжност в Районен съд-Благоевград и 1 длъжност в Районен съд-Дупница да бъдат съкратени и усвоени от другите органи на съдебна власт, които са посочени в решението, тези

бройки да бъдат взети съответно от Окръжен съд-Пловдив, едната, и другата от Окръжен съд-Плевен. Какво имам предвид? Считам, че взимането на бройка от Районен съд-Благоевград не е удачно по следните причини. Там в момента има 3 свободни бройки. Едната свободна бройка евентуално може да се запази за назначаване на младши съдията юни месец. Другата свободна бройка да се предостави на конкурс за външно назначаване. Третата бройка може да се включи в конкурс за преместване, защото тук имате една справка на съдиите, които искат да се преместят, вече има поне четирима души, които искат да бъдат преместени в Районен съд-Благоевград. Считам, че не е удачно тук да взимаме тази 1 свободна длъжност, защото Районен съд-Благоевград не е сред ниско натоварените районни съдилища. Знаете, там имаше големи бружения, да не кажа бунтове във връзка с това, че много от колегите се командироваха в окръжния съд и на практика, даже ставаше въпрос някъде половината състав на, или почти половината състав на Районен съд-Благоевград, което значително беше натоварило останалите колеги. Мисля, че в момента там се е получило едно относително спокойствие, има добър диалог между районните съдилища и ръководството на окръжния съд и считам, че една такава промяна, каквато се предлага, няма да бъде удачна и от тази гледна точка. Освен това в Районен съд-Дупница има двама колеги, които искат да участват в конкурс за преместване в Районен съд-Благоевград, които са от Благоевград и дълги години пътуват до ден днешен от Благоевград до Дупница всеки ден, и би било редно да се даде шанс на тези колеги да участват в такъв конкурс и евентуално да го спечелят. Ако пък се стигне до това разместване в резултат на такъв конкурс за преместване, хубаво би било

свободната бройка в Районен съд-Дупница да остане, за да бъде обявена на конкурс за първоначално назначаване.

Що се отнася да моето заместващо предложение по отношение на съдилищата, от които да вземем бройки, статистиката е следната: Окръжен съд-Пловдив има щат от 61 магистрата и натовареността там е следната: по брой постъпили дела при 61 съдии - 9,08 при средна за страната 8,21; брой дела за разглеждане - 13,97 при средна за страната 14,98; брой свършени дела - 10,12 при средна за страната 8,63. Ако се вземе една бройка на съдия, която е свободна към настоящия момент тази натовареност не би се увеличила кой знае колко. По брой постъпили дела тя би станала 9,24 при средна за страната 8,22; брой дела за разглеждане 14,20 при средна за страната 15,00; брой свършени дела - 10,29 при средна за страната 8,64. Също така не без значение е и голямата бройка съдии. Става въпрос, както казах, за 61 съдии, евентуално 60, ако се вземе 1 бройка.

При Окръжен съд-Плевен, което е другото предложение, имаме 26 съдии. Натовареността тук е доста по-ниска. Тя е под средната за страната. Брой постъпили дела - 7,37 при средна за страната 8,21; брой дела за разглеждане - 9,87 при средна за страната 14,98; брой свършени дела 7,16 при средна за страната 8,63. При 25 съдии промяната не е съществена. На брой постъпили дела цифрата става 7,67 при средна за страната 8,22, т.е. продължават да бъдат под средната за страната; брой дела за разглеждане 10,26 при средна за страната 15,00; брой свършени дела 7,45 при средна за страната 8,64. Тоест, показателите на този съд продължават да бъдат под средните такива за страната. Щатната численост също е сериозна. Както казах, 26 съдии има към настоящия момент.

Освен това по отношение на тези два съда е проведена и съгласувателна процедура, която би могла да се ползва в днешното заседание. Това е моето предложение по отношение на решението, предложено в т. 5 и т. 8.

По отношение на другата част на предложението за разкриване на бройки, нямам възражение, там нещата действително са огледани, бих казала, по много прецизен начин.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Това, което говори госпожа Керелска е вярно. Принципно е вярно. Аз не възразявам, нека всеки да извърши своята преценка къде ще съкратим щатове, дали в Благоевград и в Дупница или, както предлага г-жа Керелска, в окръжните съдилища в Пловдив и в Плевен. Действително не съм правил анализ за натовареността на окръжните съдилища. Преценихме в КАК, че тук следва да се работи само в рамките на районните съдилища, затова това е и предложението, което се показва на Вашето внимание. Вярно е и едното, според мен, вярно е и това, което казва г-жа Керелска. Няма да се конфронтирам с нея. По отношение на Благоевград, да Ви кажа, може така да се случи. Малко имам резерви за Дупница, защото, ще Ви кажа, уважаеми колеги, следното. В момента Дупница е с щат 11 души, имат една свободна и въпреки това има двама души, които са командировани, единият в Софийски районен съд, другият в Окръжен съд-Благоевград. Тоест, те фактически там работят 8 и реално 3 щата бездействат. Но Ви казах, и едното е вярно, и това, което казва г-жа Керелска. Аз само Ви казвам, както прецените гласувайте, дали по предложението на КАК, дали по предложението на Керелска, резултатът е все един и същ, с тази разлика откъде ще се съкрати.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря. Съдия Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз внимателно съм се запознал с предложените предложения за оптимизиране на районните съдилища и тъй като ние сме на ниво районни съдилища аз лично ще подкрепя предложението на КАК във вида, в който то е предложено, защото считам, че действително там нещата са прецизирани и подробно обсъдени. В момента не мога да предприема съкращаване на бройки в окръжните съдилища понеже считам, че тези данни, които изложи колегата Керелска може би са така, но си мисля, че в момента ние правим оптимизация на щатовете в районните съдилища. Когато дойде време да обявяваме конкурси в окръжните, тогава можем да видим как стоят нещата във всеки един окръжен съд поотделно, както е направено за тези районни съдилища. Моето предложение е принципно, колеги, нека първо да гласуваме предложението на КАК без, съответно, тези предложени съкращавания или като цяло предложението на КАК и съответно, ако не събере мнозинство, тогава да пристъпим към предложението на колегата Керелска, което е второ поред.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Понеже колегата Кояджиков каза, че не е правен анализ на натовареността на окръжните съдилища...(Прекъсната.)

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Не, не съм казал такова нещо, прощавайте. Направен е анализ, аз не съм го гледал този анализ, защото се съсредоточих само върху районните. Затова казах, че не съм, не че не е направен, направен е. Има, актуален е, направен е. И това, което изложи г-жа Керелска е вярно, това е вярно.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Има тире (-) „Справка, съкращава окъжен съд" и там може да видите натовареността на двата съда. Що се отнася до другия аргумент, че в момента правим оптимизация на районните съдилища, в други случаи сме пристъпвали към съкращаване на бройки в окръжни съдилища, било за оптимизиране щат на даден районен съд, било за оптимизиране щат на административни съдилища, така че не мисля, че това е някаква принципна, а още по-малко законова пречка, да го направим.

Аз мисля, че бях достатъчно ясна да обясня какви са ми съображенията.

По отношение на първа точка, след като ще гласуваме и нея, мисля че не са налице условията по чл. 194, ал. 1 по отношение на провеждане на тази процедура между съдилищата Нова Загора и Ихтиман, тъй като, ще видите в справката, тя е непосредствено качена след предложението на КАК, Районен съд-Нова Загора е многократно по-високо натоварен в сравнение с Районен съд-Ихтиман, който е от сравнително натоварените съдилища, но все пак не може неговата натовареност да се сравнява с тази на Районен съд-Нова Загора. Там идеята е младшата съдийка, която никога не била работила в Районен съд-Нова Загора да бъде преместена заедно с бройката в Ихтиман, а пък бройката от Ихтиман да отиде в Нова Загора, като там пък даваме още една бройка. Тоест, в Нова Загора две нови бройки се откриват. Но, тази младши съдийка, която не работи, тъй като е по майчинство, в Районен съд-Нова Загора, според мен, на същото основание няма да работи и в Ихтиман. Заради това аз предлагам по т. 1 да открием процедура по чл. 194, ал. 1 между Районен съд-Разлог и Районен съд-Ихтиман. В Районен съд-Ихтиман бройката да остане, а не да се съкращава...(Прекъсната)

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Прощавай, Керелска, че те прекъсвам, но това е точка втора.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Чакай да довърша.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Това е точка втора, Олга, затова те прекъснах.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Нека да си довърши колегата Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да. И при това положение имаме една процедура по чл. 194, ал. 1 от Районен съд-Разлог към Районен съд-Ихтиман. Да остане една свободна бройка в Районен съд-Ихтиман, която да бъде обявена на външен конкурс и тя да бъде реално заета, вместо да правим още една процедура, тъй като това би било в нарушение на закона, от Районен съд-Нова Загора да местим по чл. 194, ал. 1 съдия заедно с бройката в Районен съд-Ихтиман.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Сега просто ще Ви кажа, че някак си, г-жо Керелска, тук стана малко противоречие в това, което казвате. При това положение Вие сте против разкриване и на две бройки по т. 30 за Нова Загора, така ли? Или, ако не сте, трябва да кажете откъде да вземем тази бройка?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не съм против разкриване на две бройки в Нова Загора.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Значи трябва още едно предложение по т. 30, ако сте „за“, да кажете откъде да закрием пък бройката, защото Вие сте против закриването в Ихтиман, но сте „за“ Нова Загора. Как да стане? Откъде да го вземем? Затова казвам, че се налага да направите като предложение при това положение.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ами, в такъв случай мога да предложа Окръжен съд-Търговище, примерно.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре, колеги. Предлагам да пристъпим към гласуване с оглед направените предложения. Моля? (Б.Магдалинчев: Аз мисля, че по предложения проект на комисията.) С оглед направените предложения аз предлагам да гласуваме анблок проекта на КАК без т. 1, т. 5 и т. 8. (Г.Чолаков: Точно така, за които нямаше възражения.) Да, нямаше възражения, нямаше изказвания, въпроси. Заради това, ми се струва, че са безпроблемни, безспорни. Гласуваме. Който е „за“ предложението на КАК, огласено от г-н Кояджиков, без т.т. 1, 5 и 8? (брои гласовете) Всички са „за“. „Против“ няма. **(решението е отразено по-долу в цялост)**

Гласуваме по отношение на т. 1. Гласуваме първо предложението на КАК така както е формулирано в писменото предложение от комисията и огласено от г-н Кояджиков по т. 1. Който е „за“? ... (реплики от залата, без включен микрофон, не се чува)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, гласуваме ли?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Може ли? Предлагам г-н Кояджиков да изложи мотиви по отношение на процедурата по чл. 194, ал. 1 от Районен съд-Нова Загора в Районен съд-Ихтиман. Аз изложих такива.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: КАК има мотиви в решението.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: КАК може да има мотиви, но в крайна сметка...

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ами, има мотиви, ние срещу тях не изразихме становище. Г-н Кояджиков, ако желаете да допълните.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да. КАК е изразила мотиви, че по този начин чрез прехвърлянето на два щата в Ихтиман и съкращаването на свободната бройка, там ще започнат да работят скоростивно ..., фактически щатът ще се увеличи с още един човек. Те ще станат шестима съдии и тогава натовареността от много голяма ще стане под средната, там ще станат 27 дела за разглеждане при средни 31,50, както Ви съобщих. Това е решение, което е възможно да предостави на Ихтиман двама реално действащи съдии в най-кратък период от време. Междувпрочем, ако обърнете внимание, такова положително становище е изразил и председателят на Ихтиман, което е на Вашето внимание. В този смисъл са аргументите и на КАК. Само искам да Ви припомня нещо, че предходното гласуване трябва да го прегласуваме, защото г-жа Керелска изрази резерви и по отношение на т. 3, а именно съкращаването на бройката в Ихтиман. Тя каза да запазим тази бройка и да я обявим на конкурс, поне аз така разбрах. Ако съм в грешка, моля да бъда поправен.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз ще подкрепя предложението на комисията по т. 1. Действително много отдавна Районен съд-Ихтиман поставя въпроса, че има сериозни проблеми в кадрово отношение. Натовареността при тях е изключително висока и с това предложение за прехвърлянето на две бройки в Районен съд-Ихтиман с фактически реално работещи магистрати, ще се запълни и ще започне този съд да работи както трябва. Имат щатна численост пет души магистрати, но реално работещите са двама, така че при това положение действително ще се изпълни целта на предложението за окомплектоване на съдиите с работещи магистрати. Това е един от най-натоварените районни съдилища.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря. Да пристъпим към гласуване... Г-жа Керелска. Да.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Но, колеги, тук се излагат съображения по целесъобразност. Трябва да си дадем ясен и конкретен отговор на въпроса може ли ние от Нова Загора да прехвърлим човек в Районен съд-Ихтиман? При положение, че Нова Загора е по-високо натоварен съд от Районен съд-Ихтиман. Не е налице законовата предпоставка по чл. 194, ал. 1. После, на практика то се стига до една размяна на места. Мястото от Ихтиман, което може да бъде обявено на конкурс, ние го даваме на Нова Загора. От Нова Загора пък взимаме място заедно със съдията и го даваме в Районен съд-Ихтиман. Едни такива размени, които действително не са законово обосновани.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Гласуваме т. 1, предложението на комисията. Който е „за“, моля да гласува. (брои гласовете) Девет. „Против“? Един. Девет „за“, „против“ 1. **(решението е отразено по-долу в цялост)**

Гласуваме предложението по т. 1 на г-жа Керелска.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Прощавайте, че Ви прекъсвам, там няма предложение. Тя просто изрази отрицателно становище. Тя няма предложение г-жа Керелска, тя просто изрази становище за отрицателен вот.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: От Районен съд-Разлог, каза тя.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Не, това е т. 2, прощавай.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре. Приключихме с т. 1.

Точка 5. Който е „за“ предложението на комисията, моля да гласува. (брои гласовете) Девет. „Против“? Против предложението на комисията ли гласувате, г-н Кояджиков?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точно така. Прецених, че е възможно в Благоевград да не се съкрати.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре. Трима. Трима „против”.
(решението е отразено по-долу в цялост)

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Има решение, тук не се иска някакво специално мнозинство в случая.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, има решение.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ще гласуваме ли отделно предложението на г-жа Керелска за Окръжен съд-Пловдив или не?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Няма смисъл.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре. Точка 8. Предложението на комисията гласуваме. Който е „за”? (брои гласовете) Девет „за”. „Против”? Един. **(решението е отразено по-долу в цялост)**

Колеги, предлагам да подложим на прегласуване т. 3, която гласувахме анблок, тъй като е основателна бележката относно консенсуса за тази точка. По т. 3 отново подлагам на гласуване предложението на КАК. Който е „за”? (брои гласовете) Девет „за”. „Против”? Един. Имаме решение. (Б.Магдалинчев: Така гласувахме цялата точка.) Приключихме ли с т.11? (Б.Магдалинчев: Да.)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, приключихме.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Според мен да.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

11. ОТНОСНО: Проект на решение за оптимизиране щатната численост на районните съдилища

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

11.1. ОТКРИВА процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ на 1 (един) магистрат от Районен съд - Нова Загора в Районен съд - Ихтиман.

11.1.1. УКАЗВА на административния ръководител на Районен съд - Нова Загора, че следва надлежно (*с отразяване на дата и полагане на подпис от съответния съдия*) да уведоми съдиите в органа за решението на Съдийската колегия на ВСС и за възможността в 7-дневен срок от получаването му да подадат заявления с мотиви за преназначаване, по реда на чл.194 ал.1 ЗСВ в Районен съд - Ихтиман.

11.2. ОТКРИВА процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ на 1 (един) магистрат от Районен съд - Разлог в Районен съд - Ихтиман.

11.2.1. УКАЗВА на административния ръководител на Районен съд - Разлог, че следва надлежно (*с отразяване на дата и полагане на подпис от съответния съдия*) да уведоми съдиите в органа за решението на Съдийската колегия на ВСС и за възможността в 7-дневен срок от получаването му да подадат заявления с мотиви за преназначаване, по реда на чл.194 ал.1 ЗСВ в Районен съд - Ихтиман.

11.3. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Ихтиман, считано от датата на вземане на решението.

11.4. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Сливница, считано от датата на вземане на решението.

11.5. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Благоевград, считано от датата на вземане на решението.

11.6. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Сандански, считано от датата на вземане на решението.

11.7. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Бяла Слатина, считано от датата на вземане на решението.

11.8. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Дупница, считано от датата на вземане на решението.

11.9. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Пазарджик, считано от датата на вземане на решението.

11.10. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Несебър, считано от датата на вземане на решението.

11.11. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 2 (две) свободни длъжности „съдия“ в Районен съд - Варна, считано от датата на вземане на решението.

11.12. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Силистра, считано от датата на вземане на решението.

11.13. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Шумен, считано от датата на вземане на решението.

11.14. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Велико Търново, считано от датата на вземане на решението.

11.15. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Горна Оряховица, считано от датата на вземане на решението.

11.16. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 3 (три) свободни длъжности „съдия“ в Районен съд - Русе, считано от датата на вземане на решението.

11.17. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Бяла, считано от датата на вземане на решението.

11.18. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Добрич, считано от датата на вземане на решението.

11.19. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА СЪКРАТИ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ във Военен съд - София, считано от датата на вземане на решението.

11.20. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Елин Пелин, считано от датата на вземане на решението.

11.21. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Ботевград, считано от датата на вземане на решението.

11.22. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 2 (две) щатни длъжности „съдия“ в Районен съд - Монтана, считано от датата на вземане на решението.

11.23. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Лом, считано от датата на вземане на решението.

11.24. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 2 (две) щатни длъжности „съдия“ в Районен съд - Перник, считано от датата на вземане на решението.

11.25. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Кърджали, считано от датата на вземане на решението.

11.26. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Казанлък, считано от датата на вземане на решението.

11.27. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Раднево, считано от датата на вземане на решението.

11.28. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Чирпан, считано от датата на вземане на решението.

11.29. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Котел, считано от датата на вземане на решението.

11.30. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 2 (две) щатни длъжности „съдия“ в Районен съд - Нова Загора, считано от датата на вземане на решението.

11.31. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Нови пазар, считано от датата на вземане на решението.

11.32. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Разград, считано от датата на вземане на решението.

11.33. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Тетевен, считано от датата на вземане на решението.

11.34. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Кубрат, считано от датата на вземане на решението.

11.35. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Севлиево, считано от датата на вземане на решението.

11.36. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС ДА РАЗКРИЕ, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Хасково, считано от датата на вземане на решението.

11.37. ВНАСЯ ПРЕДЛОЖЕНИЯТА в заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет, насрочено за 15.12.2022 г., за разглеждане и произнасяне.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Последно, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, да. Колеги, за Районен съд-Ихтиман. Това, което направихте с Вашето гласуване, няма да реши изцяло проблема на Районен съд-Ихтиман, защото колегата, която прехвърляте от Нова Загора е отпуск по майчинство и нямаме никакви уверения, че тя ще отиде и ще започне да работи реално. За Районен съд-Ихтиман... (реплика от залата без включен

микрофон, не се чува)... Много добре се знае за кой точно се открива процедура по чл. 194, ал. 1, друг е въпросът дали така би трябвало да се открива, но както и да е! Така че, не мисля, че по този начин ние решихме проблема на Районен съд-Ихтиман.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-н Кояджиков, по следващата точка.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Не, не по следващата.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По тази ли?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Искам, да, по тази точка да обясня нещо. Не знам защо г-жа Керелска има такова становище. Много Ви моля, в материалите по точката едното от тиретата е молба от Юлиана Толева - съдия в Районен съд-Нова Загора. Там изрично тази съдия е казала: „Искам да отида да работя в Районен съд-Ихтиман и ще полагам там труд, цялото семейство ми е там.". Не знам за какви проблеми мислим, че се създават в Ихтиман!? Според мен това е единственото решение, което е разумно и може да проработи.

Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-н Кояджиков.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да минаваме към другите точки вече.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да продължавам ли по другите точки, г-жо Председател?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Имаме решение вече по т. 11.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да, да.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Молбата на съдия Юлиана Толева всъщност така прочетена и с това съдържание не сочи на обстоятелството, че тя ще започне реално работа в Ихтиман.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Добре.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-н Кояджиков.

(Галина Захарова излиза от залата)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГАЛИНА ЗАХАРОВА

(Заседанието продължава под председателството на Георги Чолаков – председател на Върховния административен съд)

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 12. Уважаеми колеги, във връзка с постъпилото заявление на Таня Букова - съдия в Районен съд-Пловдив, с което отказва да встъпи в длъжността, в която е повишена „съдия“ в Софийски градски съд, КАК Ви предлага следния проект за решение: Прекратява, на основание чл. 35, ал. 7 от Наредба № 1, по отношение на Таня Яворова Букова - съдия в Районен съд - Пловдив, конкурсната процедура за повишаване в длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия, по обявения конкурс с решение на Съдийската колегия на Висшия

съдебен съвет по Протокол № 21/02.07.2019 г. (обн. ДВ, бр. 53/05.07.2019 г.), поради постъпил отказ от участие за този орган на съдебната власт.

Решението по т. 12.1 подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд.

Благодаря Ви.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, изказвания по тази точка? Ако няма изказвания режим на гласуване по предложения проект на решение от КАК. Който е „за“, моля да гласува. (брои гласовете) Девет. Единодушно. Няма да подлагам „против“, тъй като всички присъстващи са гласували.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

12. ОТНОСНО: Проект на решение по заявление от Таня Яворова Букова - съдия в Районен съд - Пловдив, за отказ от встъпване в длъжност „съдия“ в Софийския градски съд - Гражданска колегия, по обявения конкурс с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 21/02.07.2019 г. (обн. ДВ, бр. 53/05.07.2019 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

12.1. ПРЕКРАТЯВА, на основание чл. 35, ал. 7 от Наредба № 1 от 09.02.2017 г., по отношение на Таня Яворова Букова - съдия в Районен съд - Пловдив, конкурсната процедура за повишаване в длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия, по обявения конкурс с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 21/02.07.2019 г. (обн. ДВ, бр. 53/05.07.2019 г.), поради постъпил отказ от участие за този орган на съдебната власт.

12.2. Решението по т. 12.1 подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Кояджиков, т. 13.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 13 е предложение във връзка с предходно взетото решение и отказа на съдията Букова. КАК предлага да повишим следващия класиран в този конкурс по реда на чл. 193, ал. 6, а именно съдията Петър Боснешки. Проектът на решение, който предлагаме на Вашето внимание е: Повишава на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, Петър Веселинов Боснешки - съдия в Районен съд - Перник, в длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1, считано от датата на встъпване в длъжност.

Вторият диспозитив, който се предлага, е да възложим на посочения магистрат да довърши започнатите с негово участие наказателни дела, на които е даден ход на съдебното следствие, ако има такива, както и да изготви съдебните актове по обявените за решаване дела.

На следващо място, КАК с оглед продължителността на въпросния конкурс предлага на Съдийската колегия да вземе решение и за допускане на предварително изпълнение на това си решение, с което е повишен Петър Боснешки.

И последният диспозитив е, че решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 3-дневен срок от съобщаването му.

Този диспозитив е за допускане на предварително изпълнение.

Благодаря.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, изказвания? Ако няма изказвания, подлагам на гласуване предложението на КАК с всичките му диспозитиви, тъй като не виждам предложение за разделно гласуване и изказвания. Който е „за“, моля да гласува. (брои гласовете) Девет. Единодушно. Няма да подлагам „против“, тъй като всички са гласували „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

13. ОТНОСНО: Приложение на разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ по конкурса за повишаване в длъжност „съдия“ в Софийския градски съд - Гражданска колегия, обявен с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 21/02.07.2019 г. (обн. в ДВ, бр. 53/05.07.2019 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

13.1. ПОВИШАВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, Петър Веселинов Боснешки - съдия в Районен съд - Перник в длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

13.2. ВЪЗЛАГА на повишения магистрат **ДА ДОВЪРШИ** започнатите с негово участие наказателни дела, на които е даден ход на съдебното следствие, ако има такива, както и да изготви съдебните актове по обявените за решаване дела.

13.3. Решението по т. 13.1 подлежи на обжалване при условията и по реда на чл. 193, ал. 8 от ЗСВ.

13.4. ДОПУСКА, на основание чл. 60, ал. 1 от АПК, предварително изпълнение на решението си по Протокол № 47/13.12.2022 г., с което, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, е повишен класираният кандидат:

По т. 13.1. Петър Веселинов Боснешки - съдия в Районен съд – Перник, в длъжност „съдия“ в Софийски градски съд – гражданска колегия.

13.5. Решението по т. 13.4 подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 3-дневен срок от съобщаването му.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Кояджиков, т. 14.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следващата точка отново е предложение на Комисията по атестирането и конкурсите във връзка с получено предложение на председателя на Върховния административен съд за трансформиране на 1 (една) длъжност от „съдия“ в 1 (една) длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател“ на Административен съд - Благоевград.

Уважаеми колеги, само искам да Ви припомня, че преди време във връзка с подадено заявление председателят на този съд Мария Тодорова, ако не ѝ бъркам името, беше преназначена на

длъжност съдия в този орган на съдебна власт, като за целта беше трансформирана длъжността „заместник-председател“, която беше свободна след определянето на изпълняващ функциите на този орган на съдебна власт. Тоест връща се едно старо фактическо положение, заради което аз Ви моля да подкрепите това предложение. Благодаря!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Всъщност това, което колегата Кояджиков не каза е, че на 6 декември, ако си спомняте, ние избрахме нов председател на Административен съд - Благоевград. Това е колегата Стоянка Сахатчиева, която следва да встъпи и съответно колегата Мицева, която в момента изпълнява длъжността „председател“, тя си беше „заместник-председател“, следва да бъде възстановена на длъжността „заместник-председател“, а ние в момента нямаме такъв щат. И точно такава е предложението, считано от датата на встъпване на новия председател да възстановим длъжността „заместник административен ръководител“, за да може на тази длъжност да си отиде съответно колегата Мариана Мицева.

Колеги, изказвания?

Ако няма изказвания, който е „за“, моля да гласува.

8 единодушно от всички присъстващи. А, девет, девет.

Извинявам се!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

14. ОТНОСНО: Проект на решение по предложение от председателя на Върховния административен съд за трансформиране на 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в 1 (една)

щатна длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател" на Административен съд – Благоевград

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 30, ал. 5, т. 4 от ЗСВ, 1 (една) длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател" по щата на Административен съд - Благоевград, като **ТРАНСФОРМИРА** 1 (една) щатна длъжност „съдия" в Административен съд - Благоевград в 1 (една) щатна длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател" на Административен съд - Благоевград, считано от датата на встъпване в длъжност на новоизбрания административен ръководител - председател на Административен съд-Благоевград.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Кояджиков, отново сте Вие.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следващата точка 15 е пак отново предложение за решение от страна на КАК за откриване на процедура по преназначаването по реда на чл. 193, ал. 1 от ЗСВ на съдия от Административен съд-Силистра в Административен съд - София-град.

Уважаеми колеги, това е направено по предложение отново на председателя на Върховния административен съд. КАК прие за основателно това предложение с оглед натовареността на двата органа, от анализа на което следва извода, че в Административен съд-Силистра при съкращаването на една

длъжност натоварването пак ще бъде под средното за страната, докато в Административен съд - София-град то е над средното натоварване за административните съдилища и следва да уважим това предложение.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, нека да припомня защо се увеличи щатът на Административен съд-Силистра. Юни месец ние избрахме нов председател, който беше от районен съд и съответно на тази бройка трябваше да отстъпи досега заемания длъжността „председател“, която се възстанови като „съдия“ в Административен съд-Силистра и тъй като нямаше бройки към този момент, съответно беше отпусната пета бройка за Административен съд-Силистра. Този съд е с 4 бройки е ниско натоварен, а с 5 бройки става изключително ниско натоварен и това ме аргументира да направя това предложение, като това предложение е иницирано от председателя на Административен съд-Силистра, за което има и изрично искане.

Колеги, изказвания? Ако няма изказвания, тогава подлагам на гласуване проекта за решение така, както е направен от Комисията по атестирането и конкурсите.

Който е „за“, моля да гласува.

9 „за“.

„Против“? Един.

Има взето решение. Ние сме 10 в момента, значи 9 на 1 е резултата.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

15. ОТНОСНО: Проект на решение по предложение от председателя на Върховния административен съд за откриване на процедура, за преместване, по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Административен съд-Силистра в Административен съд – София-град

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

15.1. ОТКРИВА процедура за преназначаване на 1 (един) съдия по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Административен съд-Силистра в Административен съд - София-град.

15.2. УКАЗВА на административния ръководител на Административен съд - Силистра, че следва надлежно (с отразяване на дата и полагане на подпис от съответния съдия) да уведоми съдиите в органа за решението на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и за възможността в 7-дневен срок от получаването му да подадат заявления с мотиви за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ в Административен съд - София-град.

(Галина Захарова влиза в залата)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ

(Заседанието продължава под председателството на Галина Захарова – председател на Върховния касационен съд)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължава колегата Захарова.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви, госпожо Председател.

Следващата точка е точка 16 във връзка с постъпили молби от съдиите Димитър Думбанов - от Административен съд - София-град и Радина Десподска - съдия в Административен съд - Благоевград, за преместване, на основание чл. 194, ал. 2 от ЗСВ.

КАК, като съобрази исканията на двамата магистрати, взе предвид изразеното съгласие за това от административните

ръководители на органите и Ви предлага следния проект за решение: Премества, на основание чл. 194, ал. 2 от ЗСВ, Димитър Иванов Думбанов - съдия в Административен съд - София-град, на длъжност „съдия“ в Административен съд - Благоевград, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ и Радина Емилова Карамфилова-Десподска - съдия в Административен съд - Благоевград, на длъжност „съдия“ в Административен съд - София-град, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно възнаграждение съгласно Таблица № 1, считано от датата на встъпване в длъжност.

Възлага на преместените магистрати да изготвят съдебните актове по обявените за решаване дела.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Желаящи да се изкажат по тази точка? Не виждам.

Подлагам на гласуване предложението на КАК.

Който е „за“, моля да гласува.

10 гласа „за“.

„Против“? Няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

16. ОТНОСНО: Проект на решение по молба от Димитър Иванов Думбанов - съдия в Административен съд - София-град и Радина Емилова Карамфилова-Десподска – съдия в Административен съд – Благоевград, за преместване, на основание чл. 194, ал. 2 от ЗСВ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

16.1. ПРЕМЕСТВА, на основание чл. 194, ал. 2 от ЗСВ, Димитър Иванов Думбанов - съдия в Административен съд - София-град, на длъжност „съдия“ в Административен съд - Благоевград с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ и Радина Емилова Карамфилова-Десподска - съдия в Административен съд - Благоевград, на длъжност „съдия“ в Административен съд - София-град с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

16.2. ВЪЗЛАГА на преместените магистрати да изготвят съдебните актове по обявените за решаване дела.

16.3. Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

17. (ОТЛОЖЕНА)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Осемнадесета точка.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря! Уважаеми колеги, по точка 18 във връзка с получено от дирекция „Международна дейност и протокол“ писмо, с което се предлага да командироваме съдията Вергиния Христова Мичева-Русева от Софийски градски съд и член на Националната съдебна мрежа по граждански и търговски дела за участието ѝ в редовна среща на лицата за контакт за периода 14 - 15 декември 2022 г. в Брюксел, Белгия, и Ви се предлага следния проект за решение:

Командирова за участие в редовна среща на лицата за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, в гр. Брюксел, Белгия, за периода 14 - 15 декември 2022 г., Вергиния Христова Мичева-Русева - съдия в Софийски градски съд и член на Националната съдебна мрежа по граждански и търговски дела в Република България.

Пътните разходи и разходите за нощувки ще бъдат за сметка на организаторите на срещата.

И на основание чл. 4 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, разходите за медицински застраховки, за периода на командироване, са за сметка на Софийски градски съд, а дневните пари за 2 дни са за сметка на Висшия съдебен съвет.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Становища и мнения? Не виждам, колеги.

Предлагам да гласуваме предложението по точка 18.

Който е „за“, моля да гласува.

10 гласа „за“.

„Против“? Няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

18. ОТНОСНО: Проект на решение за командироване на Вергиния Мичева-Русева - съдия в Софийския градски съд и член на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по граждански и търговски дела в Република България (НСМГТД) за участие в редовна среща на лицата за контакт на Европейската

съдебна мрежа по граждански и търговски дела, която ще се проведе в гр. Брюксел, Белгия, в периода 14 - 15 декември 2022 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

18.1. КОМАНДИРОВА за участие в редовна среща на лицата за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, в гр. Брюксел, Белгия, за периода 14 – 15 декември 2022 г., Вергиния Христова Мичева-Русева - съдия в Софийски градски съд и член на Националната съдебна мрежа по граждански и търговски дела в Република България.

18.2. Пътните разходи и разходите за нощувки са за сметка на организаторите на срещата.

18.3. На основание чл. 4 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, разходите за медицински застраховки, за периода на командироване, са за сметка на Софийски градски съд.

18.4. Разходите за дневни пари за 2 дни са за сметка на Висшия съдебен съвет.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Точка 19.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 19. Това са допълнителните точки. Първата от тях е свързана с предложение на КАК за откриване, основание чл. 167, ал. 2, във връзка с чл. 194а, ал. 1 от Закона за съдебната власт процедури за избор на административни ръководители в следните органи на съдебната власт: председател на Софийски окръжен съд - изтичащ мандат и председател на Окръжен съд-Бургас, с изтичащ мандат.

Следва в едномесечен срок от датата на обнародване на тези свободни длъжности в „Държавен вестник“, предложения за назначаване на административни ръководители да се подават: в администрацията на Висшия съдебен съвет; по електронен път и към предложенията да се прилагат съответните документи, които са обявени в сайта на Висшия съдебен съвет.

Решението да се обнародва в „Държавен вестник“ и да се публикува на Интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря! Съображения по тази точка? Не виждам.

Подлагам на гласуване проекта на КАК.

Който е „за“, моля да гласува.

9 гласа „за“.

„Против“? Няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

19. ОТНОСНО: Откриване на процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

19.1. ОТКРИВА, на основание чл. 167, ал. 2, във връзка с чл. 194а, ал. 1 от Закона за съдебната власт процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, както следва:

19.1.1. Административен ръководител - председател на Софийски окръжен съд - изтичащ мандат;

19.1.2. Административен ръководител - председател на Окръжен съд - Бургас - изтичащ мандат.

19.2. В едномесечен срок от датата на обнародване на свободните длъжности в „Държавен вестник“ предложения за назначаване на административни ръководители на съответния орган на съдебната власт могат да се подават: в администрацията на Висшия съдебен съвет; по електронен път с квалифициран електронен подпис на официалния имейл адрес на Висшия съдебен съвет - vss@vss.justice.bg или чрез лицензиран пощенски оператор на официалния адрес на Висшия съдебен съвет – гр. София, ул. „Екзарх Йосиф“ № 12. Към предложението се прилагат: подробна автобиография, подписана от кандидата; копие от диплома за завършено висше образование по специалността „Право“; копие от удостоверение за придобита юридическа правоспособност; медицинско удостоверение, издадено в резултат на извършен медицински преглед, че лицето не страда от психическо заболяване; концепция за работата му като административен ръководител, която трябва да съдържа: лична мотивация за заемане на длъжността, анализ и оценка на състоянието на органа на съдебната власт, очертаване на достиженията и проблемите в досегашната му дейност, набелязване на цели за развитието и мерки за тяхното достигане; удостоверение от Националната следствена служба, Столичната следствена служба или от окръжните следствени отдели към окръжните прокуратури за образувани досъдебни производства; документи, удостоверяващи наличието на стажа по чл. 170 от ЗСВ и

други документи, които по преценка на кандидата имат отношение към професионалните или нравствените му качества.

19.3. Решението да се обнародва в „Държавен вестник“ и да се публикува на Интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колега Кояджиков, точки 20 и 21.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 20. Ще Ви ги докладвам отделно, защото са малко различни една от друга.

По точка 20, уважаеми колеги, е предложение на КАК за повишаване, на основание чл. 234 от ЗСВ, на Филип Илчев Савов - съдия в Софийския районен съд, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

Всички изискуеми от нормата на чл. 234 от ЗСВ предпоставки са налице. От името на КАК Ви моля това решение да го подкрепите.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Желаете ли да вземат становище по тази точка? Не виждам.

Режим на гласуване, колеги.

Който е „за“, моля да гласува.

9 „за“.

„Против“? Няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

20. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Филип Илчев Савов - съдия в Софийския районен съд, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Точка 21, г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 21 е по повод предложение от Димо Георгиев Колев - съдия в Окръжен съд - Велико Търново, с ранг „съдия в АС“, за повишаване на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Комисията по атестирането и конкурсите при вчерашното си заседание не успя да вземе решение по тази молба и се раздели 3 на 3 гласа. Затова Ви се предлагат два варианта на решение:

Първият - за оставяне без уважение на предложението на съдия Колев за повишаването му.

И вторият - за повишаването му, на основание чл. 234 от ЗСВ, в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Причините за разделение на КАК е обстоятелството, че съдия Димо Колев от последното повишаване в ранг „съдия в АС“ е прослужил 2 години и 10 месеца като съдия в Районен съд-Велико Търново, след което е бил повишен през месец октомври настоящата година на длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Велико Търново и е встъпил на тази длъжност, т.е. последните 2 месеца съдията от тригодишния изискуем по чл. 234 от ЗСВ стаж е бил на длъжността „съдия“ в Окръжния съд.

Половината от колегите в КАК прецениха, че не са изпълнени предпоставките на чл. 234 ЗСВ, а именно, момент само да ги зачета: да е прослужил на съответната или приравнена длъжност най-малко 3 години. Тоест тук разделението стана за това дали длъжността трябва да е съответна, описана в чл. 162 ли беше или 161 от ЗСВ, където всички съответни длъжности са изброени като например „съдия“ в Окръжен съд „съдия“ в Административен съд или може да се приеме, че съответна длъжност е само длъжността „съдия“, като аргумент за това бяха и разпоредбите на чл. 207 от ЗСВ, където статут на несменяемост се придобива от магистратите според изискването на нормата, с 5-годишен стаж на съответна длъжност, а е възможно от тези 5 години да е „съдия“, „младши съдия“, а 3 години съдия в Районен съд магистратът, който придобива статут за несменяемост.

Това обстоятелство раздели съдиите в КАК за вземане на решение, затова трябва да обсъдим как ще приложим разпоредбата на чл. 234 от ЗСВ в конкретния случай и оттам ще предопредели и вземането на решение.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Ще бъде много кратка. Граматическото и логическо тълкуване на съдържанието на разпоредбата на чл. 234 от ЗСВ сочи на следното: Кои са материалноправните предпоставки за повишаване на място в по-горен ранг и съответно възнаграждение съответстващо на по-горния ранг, т.е. повишаване на място в такъв ранг, а именно първото основание е комплексна оценка „Много добра“ от последното атестиране. Второто основание, което е кумулативно дадено към първото, да е прослужил на съответната или приравнена длъжност най-малко 3 години. Сиреч прослужил в тълковния речник означава

реално да е изпълнявал някаква дейност, някаква в случая длъжност, реално изпълнение на такава дейност. Прослужване означава това - реално да е работил на съответната длъжност. Съответната длъжност е тази, от която той кандидатства. Това е изяснено и от практиката и от предходни тълкувания на разпоредбата. Съответната длъжност е длъжността, от която се кандидатства за по-горен ранг, това е длъжността „съдия“ в Окръжен съд-Велико Търново фактически, но това е прослужил колегата само 2 месеца, или приравнена длъжност. Тук се има предвид приравнена длъжност по смисъла на чл. 163 от ЗСВ, приравнени длъжности са длъжностите от съответното ниво в различните звена на органите на съдебната власт - съдия, прокурор, следовател.

Така че за мен няма съмнение, че колегата, за да кандидатства за по-горен ранг, трябва да е прослужил 3 години на съответната длъжност, от която кандидатства за по-горния ранг. Такава е и практиката досега. (Г.Чолаков: Може ли?)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Извинявайте. искам да попитам този колега за какъв ранг е кандидатствал? За ранг „съдия в АС“?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: „Съдия във ВКС и ВАС“.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Значи, да разбирам ли правилно - ако той беше останал още 2 месеца в районния съд, щеше да получи ранга.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Щеше безпроблемно да получи този ранг „съдия във ВКС и ВАС“. Точно така.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Без проблем щеше да получи ранга „съдия във ВКС и ВАС“.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точно така, точно така. И тук е разковничето дали съответната длъжност е тази, която говори г-жа Имова по чл. 163 от ЗСВ или прочитът на чл. 207 ЗСВ, където за несменяемост се иска 5 години, пак на съответната длъжност, а винаги се е приемало, че и младши съдията ...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Младши съдия и районен съдия е съответна длъжност. На мен лично ми е малко странно, че ако беше останал в Районния съд, ние щяхме да му дадем ранг, но понеже е отишъл в Окръжния съд, няма право на ранг. (Др.Кояджиков: Ето това е.) Но всичко е въпрос на прочит на закона, разбира се. Да, благодаря Ви!

ВЕРОНИКА ИМОВА: За мен прослужил, колеги, означава това реално да е работил, да е придобил уменията и квалификацията на съдия на съответната длъжност, която трябва да е прослужена, т.е. реално да е работено там. Вярно е, парадокс се получава, ако цял живот си районен съдия, можеш да израснеш по ранг във ВКС и такава е действителната практика, но в случая той е повишен в съдия в Окръжен съд и има само 2 месеца. Не знам, както желаете да тълкувате закона, но досегашната практика е била такава. Такива са и правилата досега прилагани от КАК. Можем да ги намерим в рубриката „Вътрешни актове на ВСС“.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, предлагам да преминем към гласуване.

На мен ми се струва, че обстоятелството, че междуременно колегата Колев, който е имал основанията за повишаване в ранг „съдия във ВКС и ВАС“ не би могло да се противопостави на уважаване на предложението. Идеята ми е, че след като той вече е имал тези основания за повишаване.

Фактът, че е повишен в длъжност със същия ранг „съдия в АС“, според мен би следвало да му зачетем като основание за повишаването.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Но не е прослужил в Окръжния съд трите години. Това е проблемът.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Но той е прослужил като „съдия“, макар и в по-долния съд. Не знам, моето тълкуване е такова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: В по-долния съд е 2 години и 10 месеца, а в този съд е (Г.Чолаков: 3 месеца.) 2 месеца или 3 месеца.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Три месеца и като ги сумираме, се получава изискуемият.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Но не е прослужил в съответния съд. Това е логиката.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре, нека се определим според гласуването.

Гласуваме вариант 1 - Оставя без уважение предложението за повишаване на място.

Който е „за“, моля да гласува.

3 гласа „за“.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Даниела каза „Не“. Два гласа.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Марчева?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявайте, много съжалявам.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре, 2 гласа „за“.

„Против“?

7 „против“.

Ще гласуваме и вариант 2.

Вероятно няма да имаме решение, но гласуваме вариант 2 за повишаване на място на съдия Димо Колев.

Който е „за“, моля да гласува.

Седем - очаквано.

„Против“?

Двама.

Колеги, нямаме решение.

Отлагаме за следващо заседание, когато ще има по-голямо присъствие на членове на Съдийската колегия.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

21. ОТНОСНО: Проект на решение по предложение от Димо Георгиев Колев - съдия в Окръжен съд - Велико Търново, с ранг „съдия в АС“, за повишаване на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

21.1. НЕ ВЗЕ решение по предложението на Димо Георгиев Колев - съдия в Окръжен съд - Велико Търново, с ранг „съдия в АС“, за повишаване на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

22.2. ОТЛАГА произнасянето по точката за следващото заседание на Съдийската колегия на ВСС.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изчерпахме точките от дневния ред, както и допълнителните.

Закривам заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

Закриване на заседанието – 18.47 ч.

Стенографи:

Лидия Здравкова

Вася Йорданова

Зоя Костова

Катя Симова

(Изготвен на 21.12.2022 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГАЛИНА ЗАХАРОВА

Разпечатка от гласуване на решенията по протокола.
Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Публикуван на 22.12.2022 г.